

Az Ummita-eset – háttér

Fordítás: Arany László – ©

1.june,20.00, SAN JOSE de VALDERAS, SPAIN
the UMMO ship snapped by telephoto-lens

Két, egymást nem ismerő, fotós is készített felvételeket az Ummo űrhajóról, amely le is szállt, és hátrahagyta maga mögött három leszállótálpának nyomát. Mindez akkoriban történt, amikor az ummiták elhagyták a Földet egy közelgő - esetleges - atomháborútól tartva.

Bevezetés

Földönkívüli lények élnek a Földön közöttünk? Két látványos spanyol UFO-észlelési eset azt támasztja alá, hogy mindez tény.

Az Ummita-eset - rejtély, számos nyomot hagyott hátra számunkra. Bármilyen legyen az igazság, a történet minden szempontból újdonságnak számít az idegen világokból származó emberekkel való találkozások sorában – miként az maguk az ummiták is elmagyarázzák nekünk:

- Nem azért jöttünk, hogy új tant hozzunk el számotokra, miként a mennyből alászálló próféták; hogy új fizikát, matematikát vagy új vallási tanítást hozunk, netán csodaszereket ajánljunk a szociális vagy patológiai-lelki bajaitokra.

Minden arra vall, hogy 1950-ben az Ummo bolygó (14 fényévnnyire van a Földtől) lakosai szálltak le a Földön. 55 évig éltek közöttünk észrevétlenül, létrehozták a bázisaikat és akklimatizálódtak a mi életvitelünkhöz. Azután, 1965-ben, elkezdtek felvenni velünk a kapcsolatot az emberiséggel. Kezdetben, körültekintően, egy 20 főből álló listát állítottak össze, a legtöbbjük spanyol volt. Volt köztük drámaíró, rendőrtiszt, a Madridi Amerikai Követség alkalmazottja, mérnök, a Távíratok Iroda tisztje, ügyvéd, és két jól ismert spanyol ufológus, **Antonio Ribera** és **Rafael Farriols**.

A listán szereplők közül többen is tagjai voltak egy kicsiny spanyol csoportnak, az „Űrtestvérek Társaságának”, az alapító tagot is beleértve, aki egyben elnöke is volt a társaságnak, Fernando Seams. Az Ummiták szerint a listán szereplők alkották ama bizonyos Madridi csoportot; miközben a világ többi részén is vannak csoportok.

1965. elején az Ummiták elkezdtek felvenni a kapcsolatot a Madridi Listán szereplőkkel levél vagy telefon útján, hogy elmagyarázzák földi küldetésük célját. Az egyike azoknak, aki nyíltan beszámolt a történekről, Enrique Villagrasa Novoa mérnök volt, őt 1966. november 28-án, késő éjjel keresték meg telefonon. A hívó földönkívüli lényként azonosította be önmagát, folyékonyan és intelligensen beszélt, két órán át, bár hangja egyaránt tűnt idegennek és mechanikusnak. Mérnöki témákról ejtett szót, és nyilvánvalóan lenyűgöző részletességű tudással bírt a téma kapcsán; a megkeresést követően néhány nappal, postai úton is érkeztek hozzá dokumentumok.

Sajnos, az ummiták listáján szereplő közel kéttucatnyi személy közül csak néhány közölt részleteket arról, miként vették fel velük a kapcsolatot. Úgy tűnik, a levelek rendszerint gépirással íródtak, megkülönböztető jelzést viselő papírra. Nem tudni, hány további embert kerestek meg az ummiták telefonon, miként azt sem, hogy egynél többször bárkivel is felvette volna a kapcsolatot. Csupán annyit tudunk, hogy néhányan azok közül, akik jelentős érdeklődést tanúsítottak, számos dokumentumot kaptak kézhez később.

Az egyik probléma a történekekkel kapcsolatban az, hogy a lényeges pontokat csak igen szegényesen vizsgálták ki. Például, senki sem kísérelt meg elkészíteni részletes, mindenre kiterjedő kutatást arról, milyen szempontok szerint kerültek emberek az ummiták listájára, és arról sem, miért éppen a szóban forgó emberek.

1969-ben az ummiták felvették a kapcsolatot egy prominens ufókutatóval, Antonio Ribera-val, aki számára már ismertek voltak a két évvel korábban elkezdődött események, ugyanis Villagrasa beszámolt neki róla. Kíváncsiságból jegelte az ügyet, és csupán 1975-ben, *nyolc évvel azután, hogy először hallott róla és hat évvel azt követően, hogy az ummiták felvették vele a kapcsolatot*, kezdett el beszélni a történekről.

Az Ummiták azt sejtetik Ribera-val, hogy a bolygójuk a mi általunk Wolf 424-es csillagként ismert égitest körül kering. Láthatóan nehézséget okoz számukra a pontosabb meghatározás, révén a csillagászati referencia-rendszerük nem kompatibilis a miénkkel.

Állításuk szerint, 1948-ban véletlenségből elfogtak egy rádiójelet a 413.44 megaciklusos frekvencián, melyet képtelenek voltak megfejteni. Végül is követték a forrását, s így jutottak el az általuk „Oyaganak” nevezett bolygóhoz, avagy „egy hideg csillag kvadránsához” (amiként a Nap kvadránsára hivatkoznak). A jelet később azonosították, egy norvég tudományos kutatóhajó bocsátotta ki. Az adásra 1934. február 5 és 7 között került sor, és 14 évig tartott, amíg megérkezett az Ummóra. Az ezt követő vizsgálat megerősítette, valóban létezett egy ilyen hajó, s pontosan a megadott hullámhosszon adott a megjelölt időpontban.

Az ummiták meglepődtek a mi bolygónkon fellelhető intelligens élet létezése kapcsán, és elhatározták, kivizsgálják a dolgot. Két évvel később, 1950. márciusában, lencse formájú űrhajó szállt le a Földre, nem messze La Javie nevű kisvárostól, Franciaországban, az Alpokban, vadregényes és ritkán lakott területen, céljaiknak tökéletesen megfelelően. A leszállás észrevétlen maradt, hatfőnyi személyzetet, négy férfit és két nőt, itt hagytak a Földön. Megvettek egy közeli tanyát, a tulajdonosát megfizették, és kialakítottak egy bázisként szolgáló földalatti rejtékhelyet.

Amikor a történet végül közismertté vált, azt mondják, hogy a francia hatóságok állítólag alapos hivatalos vizsgálatot végeztek az állítólagos leszállási területen. Néhány beszámoló szerint bizonyítékokat találtak a rendkívüli eseményre.

A Földön töltött első éveik során az ummitáknak gondjaik akadtak az itteni körülményekhez való alkalmazkodással. 1967. tavaszán bejelentés hangzott el, hogy egy ummita űrhajó, az év június 2-án le fog szállni Madrid külvárosában. Számos, Madridban élő ember-

rel vették fel a kapcsolatot levélben és telefonon az állítólag már a Földön élő ummiták; s arról beszéltek, hogy az Ummo űrhajó néhány embert is magával fog vinni visszaútja során az Ummóra. 8.20-kor június 1-én az űrhajó valóban megjelent, magán viselve azt a jelet, mely később néhány levélen is felbukkant; névtelen szemtanúk fotózták le és tőlük függetlenül, Antonio Pardo.

Bár nagyjából hasonlóak hozzánk fiziológiailag, mégis léteznek bizonyos különbségek – az egyik legjellemzőbb eltérés az, hogy ujjaik oly mértékben érzékenyek a fényre és a sugárzások egyéb formáira, hogy kezdetben igen kényelmetlennek találták használatukat, például a liftgombok és az elektromos kapcsolók használata esetében.

Sajnálatos módon az ummitákra vonatkozó ismereteink lekorlátozódnak arra a szintre, amiről ők úgy gondolták, hogy elmondják nekünk, a tudásunk a belső ügyeikkel kapcsolatosan tehát meglehetősen hiányos. Következésképpen, mindaz, amit tudunk az ummiták első 55 évéről a Földön, az csupán annyi, hogy töménytelen mennyiségű információt szereztek meg rólunk, és létrehoztak egy titkos bázist a saját részükre. Természetesen semmi okuk nem volt a sietségre, a jelenlétük leleplezésére, és amikor mégis így tettek, nem a kormányok felé tették meg ezt a lépést, hanem kiválasztott személyek irányába – és még azzal sem foglalkoztak, hogy létezésükkel kapcsolatosan megcáfolhatatlan bizonyítékkal szolgálnak.

Az indítékuk látszólagos hiányát a következőképpen magyarázták:

Néhányan folyamatosan arról beszéltek, hogy bizonyítékkal kell a számotokra szolgálnunk. Újra megismételjük, amíg nincs fületek a hallásra, minket egyáltalán nem érdekel, hogy hisztek nekünk, vagy sem. Sokkal hatékonyabban tudunk működni anonimitásban, és nem leszünk annyira naivak, hogy csak azért mutatkozzunk meg számotokra nyíltan, hogy ezzel kielégítsük a bizonyítékokra való igényeket.

A kommunikációkban az ismeretek lekorlátozódtak önmagukra és a bolygójukra, az életmódjukra és a kultúrájukra; mindez meglehetősen sokatmondó, ám nem ellenőrizhető. Ám később, 1967. tavaszán, az ummiták három kapcsolatot tartó személynek is elmondták, hogy június 5-én egy ummita űrhajó leszáll Madrid közelében, felvesz néhány embert, és visszatér az Ummóra.

Nagyjából meg is jelölték a leszállási helyet.

Ufóvadászat

A bizarr bejelentés megjelent a spanyol *Informaciones* nevű lapban, 1967. május 20-án, a madridi csoport számos tagja pedig fényképezőgépekkel fegyverkezett fel, hogy megörökítse az űrhajót. És végül, június 1-én, 8.20-kor, ahogy azt előre jelezték, tucatnyi szemtanú látta az ummita űrhajót.

Ám a megfigyelés azt bizonyította volna, hogy tényleg az ummiták voltak azok, akik ezt állították magukról, összezavarta az embereket, kiderült ugyanis, hogy négy hónappal korábban már volt egy megfigyelés ugyanazon a területen, hasonló a június 1-i látványossághoz. Miért nem jelentették be azt a megfigyelést is az ummiták előre?

A korábbi megfigyelésre 1966. február 6-án került sor, Aluche külvárosa környékén, Madridtól délnyugatra, este 8 és 9 óra között. Narancsszínű, korong alakú UFO hajtott végre

rövid leszállást az egyik, a repülőtérhez közeli farmon. Számos szemtanú látta, közte egy szakasz katona is, egy férfi – Vicente Ortuno -, aki ötödik emeleti apartmanjából pedig mind a le-, mind a felszállást, továbbá egy feleség is, aki határozottan állította, hatalmas, őt figyelő szemet látott.

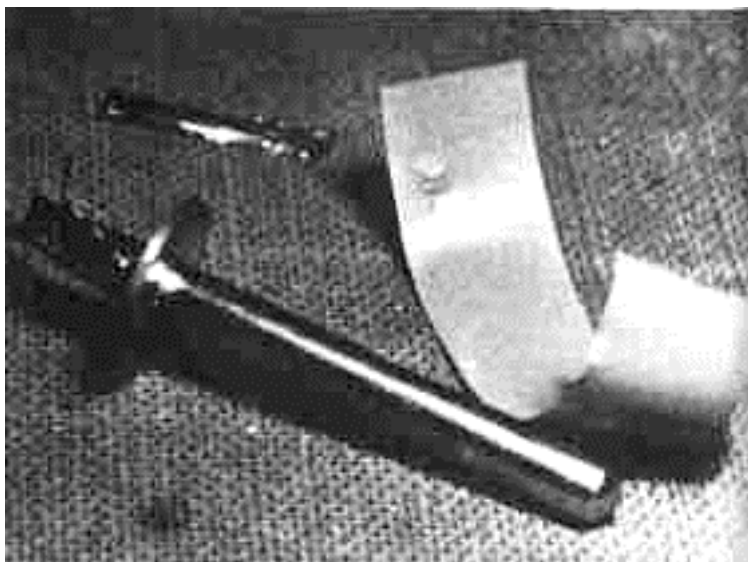
A legfontosabb szemtanú azonban egy sofőr volt, név szerint Jose Luis Jordan, aki az autójából látta az objektumot. Megállt, kiszállt, hogy jobban lássa, aztán odahajtott, ahol úgy gondolta, földet ért. Ahogy a helyszínhez közeledett, az gyorsan felemelkedett, ám mégis képes volt részletes leírást adni az általa látottakról. A jármű átmérője 10-12 méter lehetett, folyamatos, vibráló hangot bocsátott ki. Az alján három, leszállótálpakra emlékeztető nyúlványt figyelt meg, valamint egy különös, a „H” betűre emlékeztető jelet.

A talajon is elváltozásokat lehetett észrevenni azon a részen, ahol Jordan a leszállást megfigyelte, fénykép is jelent meg erről az *Informaciones* című lapban.

Az előre jelzett UFO-t szinte nappali körülmények között látták, nem sokkal napnyugtát követően, három különböző helyszínen. Madrid délnyugati külvárosainak közelében. Az első megfigyelésre nyílt területek felett került sor

Nem sokkal később az egyik spanyol ufókutató, nevezetesen Manus Lleget, könyvet jelentetett meg, melyben további ismereteket közöl a San Jose-i megfigyelésről. Augusztus 26-án levelet kapott, Antonio Pardo aláírásával, aki elbeszélte, hogy a családjával június 1-én a szóban forgó területen tartózkodott, és nemcsak az UFO-t látta, hanem egy fiatalembert is, aki fotókat készített róla. Antonio Pardo is magával vitte a fényképezőgépét, felvételeket is készített az UFO-ról. Izgalmában azonban elfelejtette levenni a lenscét védő sapkát, amikor az első két felvételt exponálta. Ennek ellenére hét jó minőségű felvételt sikerült készítenie, kettőt közülük elküldött Llegetnek. Ezek igen hasonlatosak ahhoz, melyeket az ismeretlen fiatalember is készített.

A leszállóhelyen kapszulákat-hengereket találtak (az 1967. június 1-i Madrid melletti leszállási helyről van szó). A kapszulák nagyjából 13.5 cm hosszúak voltak, folyadék töltötte ki őket, amely megszökött és elpárolgott a levegőbe – továbbá tartalmaztak két különleges, az Ummo jelét hordozó műanyag szalagot. A kapszulákat a műanyag csíkokkal egyetemben laboratóriumi vizsgálatoknak vetették alá, és kiderült, a kapszulák nagytisztaságú nikkelből készültek, a műanyag szalagok pedig polivinil-fluoridból.

Az UMMO-ESET tele van rejtélyekkel és kétséges dolgokkal. Míg a hívei azzal érvelnek, hogy jóval több kapcsolatfelvétel történt, mint bármelyik korábbi esetben, úgy tűnik, hogy a legszorosabb kapcsolatfelvétel, amelyről a beszámolók szólnak, csupán telefonhívások voltak.

Azonban lehetséges egy kivétel. 1967 és 1975 között a madridi csoport tagjai levelet kaptak egy férfitől, aki azt állította magáról, hogy ő tulajdonképpen az ummiták gépírója.

Ugyanis álláshirdetést adott fel egyik újságban, és ezt követően két magas, szőke hajú, rendkívül elegánsan öltözött férfi jelent meg nála. Elmondták neki, hogy ők dán orvosok, és megkérdezték tőle, képes-e tudományos anyagokat gépelni számukra, rendszeres időközökben.

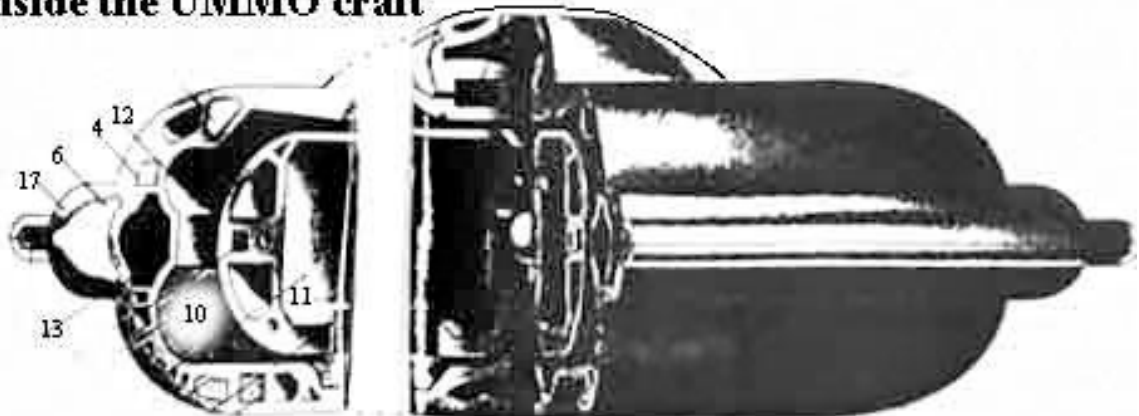
Kezdetben minden rendben ment, addig a napig, amíg a következő mondatot nem olvasta:” ...Az Ummono nevű égitestről érkezünk, amely 14.6 fényévre van a Földtől”.

Feljegyezte ezt és megkérdezte az orvosokat, ők pedig elismerték végül, hogy nem dán orvosok, ellenkezőleg, földönkívüli látogatók.

Személyazonosságuk igazolása végett elővettek egy kicsiny gömböt, nagyjából 2.5 cm átmérőjűt, és az egyikük megállította azt a levegőben a gépiró arca előtt.

Ő belenézett, és a legnagyobb meglepetésére, az iroda-helyiségét látta benne, pontosan úgy, ahogy az egy nappal korábban festett, amikor a felesége félelméről számolt be, miszerint a dán doktorok talán kémek.

inside the UMMONO craft

4. mágneses mező generátor, 6. meghajtó berendezés, 10. kocsonyás anyag, 11. Lebegő kabin, 12. mágneses üreg, mágneses mező generátor, 17. külső fal.

(Az ummita űrhajót bemutató ábra állítólag maguktól az ummitáktól származik. Az űrhajó, melyet az ummiták „Oawolea ewa Oem” névvel illetnek, úgy tűnik bizmut és lítium hajtással működik – vagy legalábbis azt állítják. Figyelemre méltó, hogy a jármű képes áthaladni a csillagközi tér veszélyeit.)

Telepatikus kommunikáció

A leghangsúlyosabb fizikai különbség köztünk és az ummiták között az, hogy a pubertásuk során, mindkét nemnél, a hangszálak oly jelentősen átalakulnak, hogy a beszéd lehetetlenné válik számukra. A felnőttek ezért telepatikus úton kommunikálnak. A Földre küldött csoport tagjait azon néhány kivétel közül választották, akik erre az átalakulásra nézve immunisak maradtak.

További, ám jelentéktelenebb különbséget mutat az ummiták szaglása, mely oly hihetetlen mértékben kifinomult, ami külön művészeti ág kifejlesztését hozta számukra, külön-

féle illatanyagok gondosan megválasztott vegyítését, mely csodálatos hatásokból mi, sajnálatos módon, vajmi keveset érzékelünk.

Az ummiták további állítása szerint a fizikánk száználmasan egyszerű; habár fizikusaink elkezdték kutatni a negyedik dimenziót, mindezek egyelőre csak gyermekjátékok az ummiták számára, akik 10 dimenzió gyakorlati alkalmazását sajátították el, és továbbiak létezéséről is meg vannak győződve.

Továbbá arról is meg vannak győződve, hogy a fizikusaink által folyamatosan „felfedezett” szubatomi részek, lényegében érzéksalódások. A jelek szerint mindez csupán a három tengely elhelyezkedésének különbözőségéből fakad, amely magában foglalja azt a valamit, amit az ummiták „Ibozoo uu”-nak neveznek, a modelljüket, az alapvető fizikai részecskék tekintetében.

Az ummita kéziratok jelentős mértékben tartalmazznak ilyen ösztönző gondolatokat, s habár lenyűgöző a hatásuk, a Földön semmi sem támasztja alá megalapozottságukat, ám a Földön a tudományos elképzelések csak meglehetősen ritkán terelődnek át másik mederbe.

Vegyük például azt a beszámolójukat, mely arról szól, milyen zseniálisan képesek kihasználni a tér általunk még teljesen ismeretlen tulajdonságait, a ráncokat és a gyűrődéseket a kontinuumban, a távolságok jelentős csökkentése és az utazások élvezhetősége végett.

Antonio Ribera ufológus szerint, számos hasznos szerkezet tervrajzát látta a madridi csoport tagjainak köszönhetően. Ideértve új típusú altimétert, mozgó alkatrész nélküli hangrögzítőt, és a legbámulatosabbat valamennyi között, titánkristályokon alapuló számítógépeket, amelyek atomi szinten tárolják az ismereteket. Ezek a berendezések az Ummiták számára rendelkezésre állnak, a földi civilizációval kapcsolatos, különféle információk gyűjtéséhez és tárolásához. Ám úgy tűnik, mostanra ezeket az adatokat már továbbították az Ummora.

Amennyiben elmondható, az Ummiták szótára nem kellően meggyőző, a mondat-szerkesztésük egyenesen nevetséges. Vegyük például ezt a mondatot: „Do Ummo do do do” – mely állítólag azt jelenti: „Az Ummo bolygóról érkezünk az űrhajónkon Franciaország déli részére.” Nyilvánvaló, a szóról-szóra fordítás nem lehetséges. Tehát feltételezhető, a jelentés hangok kombinációjában rejtőzik, ahogy a pontok és vonalak különböző elrendezése kapcsán a Morse-kódban, vagy a számítógépek bináris kódjában, lényeges információkat ültethetünk el.

Titánt használnak, e rendkívül kemény és erős fémet, melyet a Földön is kiterjedten alkalmaznak a nagysebességű repülőgépek elemeiként, mint pl. az angol-francia Concorde. Az ummiták azonban szemmel láthatóan a titánt kristályos formában használják, hogy atomi szinten tároljanak információt számítógépes rendszereikben.

Másik érdekesség, miszerint a Madridi Egyetem egyik professzora az Általános Orvostudományi Karról – állítólag – postai úton kapott egy kicsiny, sima, fekete, öt oldalát fémréteggel bevont kockát, a hatodik oldal azonban áttetsző képernyőként működött. A mellékelt utasítások szerint, ha kimondott magánhangzókat egy bizonyos sorrendben, amelyeket a képernyő felvillantott, megjelent az idegsejt egy élő példánya.

Azt mondják, a professzor lefilmezte az egész eseményt, ám neve nem került nyilvánosságra, és a film holléte sem ismert. Értsük meg, hogy akik áttekintést adtak az „emberek gyermekeinek fejlődéséről” – nem engedték meg, hogy túl jelentős bizonyítékok kijöjjenek – merthogy az embernek meg kell ismernie az „egyetemes logikát”, a saját tudatával, függetlenül attól, mások mit mondanak, és ily módon megérti önmagát – kozmikus lény mivoltában.

A kettősség témája gyakran megjelenik az ummita iratokban. Az alábbi ummita beszámolóban az ismeretek immár sokkal konkrétabbak.

Olvassuk tehát:

1. A két Világegyetem atomi szerkezete az elektromos töltés előjelében különbözik.
2. Iker-Világegyetemünkben nem ugyannyi galaxis létezik, mint a miénkben, és azon galaxisok szerkezete sem ugyanolyan, mint nálunk.
3. A két kozmosz pontosan ugyanakkora tömeggel bír és ugyanakkora a görbületi sugara, mely megfelel egy hiperszféra negatív görbületének.
4. A két kozmosz egyszerre jött létre, ám az idejüknek az iránya nem tekinthető úgy, hogy ugyanabba az irányba mutat.
5. Az iker-Világegyetemünk hatást fejt ki a mi Kozmoszunkra. Ez az a bizonyos aszimmetria, amely megmutatja, hogy az iker-Kozmoszunk galaxis-eloszlása eltér a miénktől.
6. A két kozmosz egy kettős robbanás-összeomlás során keletkezett. A WAAM és az U-WAAM két, egymáshoz csatlakozó világegyetem, ám soha nem lehet helyileg meghatározni a létezését, mert nem különülnek el a térben. Kölcsönösen hatnak azonban egymásra.
7. A galaxisok jelenleg „majdnem” állandó sebességgel haladnak.
8. Logikusnak tűnik, hogy amennyiben a galaxisokat nem valamiféle erőter mozgatja, akkor a tehetetlenség hat haladásukra, figyelembe véve a Világegyetem kezdeti robbanásánál elfoglalt helyzetüket.
9. Mérőműszereink nem kifejezetten pontosak, egyébként észrevettük volna, hogy a megfigyelhető vöröseltolódás nem konstans, ellenkezőleg, aszínuszos függvényt követ, melynek periodikussága szinte észrevehető, ám mégis kimutatható.
10. Az interferencia akadályozza meg a galaxisokat abban, hogy egységes sebességgel mozogjanak.
11. Ezen ok miatt a Világegyetem korára vonatkozó méréseitek pontatlanok.
12. Az iker-Világegyetemünk ENANTIMORF.

A tizenkét állítás egyfajta rejtvényt képez, amelyeket a fent említett szakértők vizsgáltak. Az ismeretanyag valóban gazdag és pontos, ám ugyanezt nem mondhatjuk el az IBOZOO UU-val kapcsolatban. A nevezett szakértők megpróbálták ellentmondásokat fellelni a felsorolt állítások között.

Az első, amelyre rámutatattak, a következő volt: „Milyen összefüggésbe kell a problémát helyezni?” A szövegek kifejezetten megemlítik a görbületeket, melyekkel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a különböző elméletek ezeket a bizonyos görbületeket tartják a klasszikussá vált általános relativitáselmélet meghaladásának.

A fenti, rendkívüli érdekességgel bíró téma olyan, melyet a földi tudósok még nem fogadtak el valóságosnak. Az első hét állítás, valamint a tizenegyedik, teljesen egyértelmű számunkra, és többen meg is fogalmazták már azokat, legfeljebb kis eltéréssel. Legalább két további földönkívüli faj látogatja a bolygónkat (sőt, akár jelentősen többre is vonatkozhatnak bizonyítékok) mostanság.

A két előbb említett földönkívüli csoport hasonlóképpen intenzív kapcsolatban van és hosszadalmas technikai párbeszédet folytat földi összeköttetések révén, számos különböző országban a bolygónkon. Mindkettő azt állítja, hogy műveleti központjaik vannak a Földön, tökéletesen emberi külsővel rendelkeznek, továbbá, szabadon mozognak a társadalmunkban. Nagy veszély esetén, időről-időre, mindketten kitelepítették társaikat (a krízishelyzetek egyaránt érintettek mindenkit), és valamennyien újraépítették a kapcsolataikat a ve-

szély elmúltával. (Amikor e sorokat összeállítottuk, újabb veszélyhelyzet állt elő és valamennyien ismét csak kitelepítik az embereiket.)

Úgy tűnik, a plejádiak sokkal fejlettebb űrhajókkal közlekednek, például, önjavító burkolat övezi hajóikat, és majdnem azonnali kommunikációra képesek galaktikus távolságokon áthidalva. Az „utazási” módszerük magasan fejlett, ahogyan változtatják a dimenziókat „hiperűr-ugrásokkal”, rendkívüli távolságokra jutva el, ahová a fény az általunk ismert több dimenziós vonatkoztatási rendszer alapján a Világegyetem keletkezése óta még el sem jutott volna.

Csodálatosan „intelligens” számítógépeik vannak, amelyek képesek adatfeldolgozást és -tárolást végezni szubatomi szinten. 3D-s és még annál is mélyebbre látó berendezéseik vannak, amelyek alkalmasak minden dologba behatolni; a képalkotás számos formai megoldására képesek. Minden tudományos ismeretünkkel teljes mértékben tisztában vannak, filozófiánkkal és történelmünkkel; továbbá, nehézséget okoz számukra a földi nyelvi megfelelők felhasználásával a saját elképzeléseik átadása. Kapcsolatban állnak és együttműködnek más űrutazó társadalmakkal az „társuniverzumunkból”, a fordított dimenziójú térből (Dal-Világegyetem – miként ők nevezik). A kapcsolat korszerű fázisában 1964. és 1975. óta áll fent.

A koldasiaknak ugyancsak csodálatos, önjavító űrhajók vannak, azonnali kommunikációra képesek galaktikus távolságokon és „univerzális sorompókon” át. A valóság sokkal több dimenzióját használják, mint amennyinek mi akárcsak tudatában is vagyunk, a fényét messze meghaladó sebességgel közlekednek, szuperintelligens és szuper-miniatűrített számítógépeik vannak, képalkotó rendszereik képesek mindenféle felszínen áthatolni és adatokat gyűjteni számos módon.

Átfogó ismeretekkel rendelkeznek tudományunkról, történelmünkéről, filozófiánkról és a világban történő eseményekről. Nehezen tudják átadni ismereteiket nyelvi hiányosságaink miatt. Kapcsolatban állnak más, a Földet látogató űrutazó társadalmakkal. Kiterjedten használják a „mágneses energiát” valamennyi világegyetemben, ám kommunikációs és közlekedési zavarai támadnak, amikor napkitörések érik el a Földet. Ilyen dolgokat sohasem neveztek meg zavaró tényezőként az Erráról származó (Semjase szülővilága) plejádiak. A Koldasról származó földönkívüliek azonban azt mondják magukról, eredetileg egy másik Világegyetemből származnak, s mi az ő társuniverzumuk avagy „antivilágegyetemük” vagyunk. A kapcsolat korszerű formája 1960. óta él.

Mindkét földönkívüli civilizáció olyan szabadon tevékenykedik az óceán felszíne alatt, mintha a szabad levegőn lenne. Egyikük sem hallott semmit (vagy legalábbis nem említett) a másiktól, sem az Ummo kapcsolatról, s az ummiták nem említették meg őket. Egy különleges vonásban viszont valamennyien megegyeznek, úgy beszélnek az „intergalaktikus utazásról”, mint valami teljesen hétköznapi dologról.

A plejádiak állítása szerint ők tartózkodnak itt a leghosszabb ideje, az űkapáink ősei kora óta.

I. RÉSZ

A REJTÉLYES UMMO-ESET

Antonio Ribera

(spanyolból angolra fordította Gordon Creighton)

Az Ummiták

Fontos tudni, hogy az ummiták, a korai időkben, Spanyolországban, az ismert misztikussal, Fernando Sesmaval is kapcsolatot kezdeményeztek. Manapság már nyilvánvalóvá vált, hogy ez a megoldás teljes egészében illeszkedik az általuk kinyilvánított politikához, nem akarván széles körben ismertté tenni, kik is ők valójában. Egyáltalán nem felelt meg szándékaiknak, hogy felismerjék földönkívüli mivoltukat, és hogy higgyenek bennük.

1967. tavaszán, barcelonai otthonomban, telefonhívást kaptam egy ismeretlen, kedves embertől, aki Julian Deldago néven mutatkozott be, Madridból származott, továbbá rendkívüli módon szeretett volna velem találkozni, és jelentős érdeklődésre számot tartó dolgokról beszélgetni. Megbeszéltünk egy találkozót itt Barcelonában, Katalónia fővárosában, egy központi kávézóban, név szerint a Cosp Bárban, a Galerias Condalon, és ekkor történt, hogy összeismerkedtem ismeretlen hívómmal. Kiderült, hogy egy fiatalemberről van szó, kellemes megjelenéssel, és valamiképpen ideges lelkiállapottal, aki elmondta nekem, hogy gyakran jár Barcelonában üzleti tevékenység kapcsán.

Senor Deldago elmondta, azért fordult hozzám, mert már ismerte a nevem, köszönhetően az El Gran Enigma de los Plátanos Volantes – című könyvemnek köszönhetően, és mert az a dolog, amit szeretne számomra felfedni, kapcsolódik ehhez a témához. Ezután, folytatásképpen, beszélt nekem az egyik barátjáról, don Erique Villagrasa Novoaról, aki – hozzá hasonlóan – magán-építésmérnök, a lakosság részére végez megbízatásokat, s ugyancsak madridi lakos, továbbá, miként nekem erről beszámolt, hosszas beszélgetéseket folytatott telefonon földönkívüli lényekkel, a lakásán hívták őt fel, és felajánlották számára technikai jellegű beszámolók küldését, ám Villagrasának ezeken fel kell tüntetni azok eredetét.

Azután, néhány nappal később, Villagrasa postán megkapta a beszámolót - amellyel kapcsolatban megkérték, gépelje le fólia-méretű oldalakra -, ahol mindegyik lap különleges vízjelet viselt, hüvelykujj-köröm méretűt, H-formát mutatva, hajlított karokkal, rövidebb áthidalóval középen, az alkimisták által egykor használt Uránusz-szimbólumhoz hasonlatosat.

Ily módon kerültem kapcsolatba ezzel a nyugtalanító, izgató és titokzatos Ummostémával, amely még ma is tart (1975), és amellyel kapcsolatban még mindig nagyon távol vagyok a megértésétől.

Nézzük is meg, miként alakultak a dolgok.

Fokozatosan elkezdtem összegyűjteni a különböző részeket, mint egy komplikált kirakó darabjait, kezdett kialakulni bennem egy kezdeti kép a téma nagyságáról, ugyanis 1965. óta 50, nagyjából húszfős társasághoz jutottak el ezek az ismeretek, többségük madridi, ket-tő közülük barcelonai és egy valenciai és talán még egy Bilbaóban; hozzájuk jutottak el a rejtélyes „Ummita beszámolók” postai úton.

Ahogy az kedves barátom és munkatársam Rafael Farriols, valamint a saját kutatásaim által meg tudtam állapítani, az volt, hogy a megkeresettek a spanyol lakosság keresztmetszetét képviselték, a benne foglalt személyek többsége liberális tevékenységet folytat: jól ismert drámaíró, mérnök, az Amerikai Nagykövetség fiatal hölgy alkalmazottja, a Távírási Minisztérium tisztje - akit érdekel a földönkívüli élet -, egy ügyvéd, stb.

Mindezeket követően Rafael Farriols és jómagam is kapcsolatba kerültünk az ummitákkal.

A San Jose' de Valderas UFO-felvételei

Rafael Farriols és én kivizsgáltunk annak idején néhány UFO-észlelést, mely Madridban, 1966. február 6-án és 1967. június 1-én történt, aminek következményeként aztán megszületett a közös könyvünk, *Un Caso Perfecto* – címmel. A zavarba ejtő dolog ezekkel kapcsolatban az volt, hogy jó néhány nappal korábban, rejtélyes „úriemberek az Ummoról” bejelentették a Madridi csoport három tagjának az 1967. június 1-re tervezett űreszköz érkezését, sőt, igen nagy pontossággal még a leszállás földrajzi koordinátákat is megadták.

Nagyjából negyven ember jött össze a gyűlésre Gafr' Leonban, ahol szerették volna meghallgatni Fernando Sesma professzort, az „Űrtestvérek társaságának” elnökét, átadták írásos visszaigazolásukat az előző este, mielőtt az eseményre sor került volna, és hogy egyáltalán a bejelentés elhangzott volna az elkövetkezendő érkezésről. Rafael Farriols, aki a világ vezető szakértőjévé vált az Ummo-kérdésben, a gyűjteményében még mindig őrzi az eredeti dokumentumokat erről a fontos bejelentésről.

Ez, továbbá az a tény, hogy Madrid külvárosi ege felett, San Jose de Valderasnál megjelenő, és ott manőverező jármű, pontos leszállást hajtott végre Santa Monica területén a kérdéses időpontban – 1967. június 1-én – az alsó részén szimbólumot viselve, erősen emlékeztetett arra, melyet az Ummo dokumentumok hordoztak „eredetiségük” alátámasztása végett, a két eseménysor között letagadhatatlan összefüggéseket hordozván.

Fernando Sesma és a „beszámoló”

Felhasználva a beszámolók tucatjait, melyeket 1965-től kezdve kapott, Sesma professzor könyvet jelentetett meg 1967-ben: *Ummo, Otro Planeta Habitado* – címmel.

Az a tény, hogy Fernando Sesma hozta elsőként nyilvánosságra a döbbenetes Ummo-esetet nyomtatott formában, nem igazán járult hozzá az események valós mivoltának megerősítéséhez.

Távol eszem tőlem, hogy szemrehányást kívánnék tenni Fernando Sesmának, ám teljességgel bizonyos vele kapcsolatban, hogy elismertségét dús fantáziája révén szerezte, spekulációkba bocsátkozott valós alapok nélkül; ugyanis korábbi könyveit és írásait e vonások jellemezték: *Szenzáció!!! A Földönkívüliek megszólalnak (újraértelmezések és tanítások más bolygók lakosaitól)* ugyancsak Espejo szerkesztése alatt jelent meg.

Mindezek eredményeként a nagyközönség Sesma kis könyvét az „Ummoról”, a Sesma saját fantáziaszüleményének tartotta. A tény ezzel szemben az, hogy Farriols és én később ellenőrizni tudtuk a Sesma által saját maga összekevert beszámolókat, valamint a rajzokat (ezek közül néhány valóban nagyon érdekes volt), abban a formában, ahogy ő azo-

kat az „Ummítáktól” kapta. Így történt, hogy az állításokat Farriols számára bizonyította, a kétségeknek a legkisebb helyet sem hagyva hátra; egyik legutóbbi madridi látogatása kapcsán, a hazugság kizárható volt Sesma részéről, ugyanis hozzáférhetett az értékes eredetiekhez, hirtelen egy utazóbőröndnyi anyag hullott az ölébe.

Sesma elismerte Farriolsnak, hogy akkora már megszűnt az érdeklődése az „Ummíták” iránt, ugyanis számára túlzottan technikai jellegű a civilizációjuk. Jelen preferenciái, miként azt elmagyarázta, sokkal inkább az Auco lakosai irányában hajlanak, olyan bolygó iránt, mely Sesma tájékoztatása szerint sokkal magasabb szellemi síkon áll.

Hihetetlen telefonbeszélgetések

Enrique Villagrasa, igen kedves ember, akivel Farriols és én hamarosan nagyon jó barátok lettünk, részletes beszámolót adott saját első „az Ummóról származó férfivel” folytatott telefonbeszélgetéséről. Az esemény 1966. november 28-án történt, és a beszélgetés majdnem két órahosszat tartott, éjfél után tíz perccel kezdődött és éjjeli 2.15-kor ért véget. A rejtélyes hívó lassan beszélt, monoton hangon, hanglejtés nélkül, idegen akcentussal. Tétovázás nélkül és elképesztő pontossággal válaszolt a Villagrasa által feltett kérdésekre. Ezek a kérdések a legkülönbözőbb témaköröket érintették: történelmet, tudományt, régészetet, különböző technikai témákat, stb. Az ismeretlen beszélő gondolkozás nélkül válaszolt, habár a válaszokat szótárból olvasta ki.

Akkoriban, Villagrasának az az érzése támadt, hogy egy elektronikus aggyal beszél.

Villagrasa azonban nem az egyedüli ember volt, akivel hosszadalmas hívásokat bonyolítottak le rejtélyes ismeretlen hívók. Egyik további beszámoló forrása, akiről Villagrasa tudomást szerzett ráadásul egy rendőr volt, aki hosszú telefonbeszélgetést folytatott „az Ummóról származó úriemberrel”.

A bosszantó dolog ezzel az egésszel kapcsolatban az, hogy a létrehozott kapcsolat egyirányú volt; azaz lehetetlenség volt őket hívni, csupán a tőlük származó hívásokra hagyatkozhatunk.

További „beszámolók”

Néhány érintettől kiderült, hogy a Sesma-csoport tagja, és az is ismertté vált, hogy ők is megkapták a titokzatos üzenetek sokszorosított példányait. Ezen üzenetek között számos foglalkozott az alábbi témákkal:

- „A Kozmosz élőlényeinek biogenetikai alapjai” (24 oldal),
- „Az Ummita jármű, avagy az OAWOL UEIVA OEMM leírása” (43 oldal vázlatokkal és illusztrációkkal),
- „Az Ummita társadalom szerkezete” (8 oldal),

Ezek közül a beszámolók közül néhánynak igen magas szintű a tudományos nyelvezete, a fentiek közül az elsőnek és az utolsónak. Az első nem kevesebbre vállalkozott, mint a mutációk okának megmagyarázására – aminek köszönhetően a Kozmoszban a különböző fajok lehetőséget kapnak a kifejlődésre.

A mutációk okai kapcsolatban állnak egy hatalmas kozmikus ciklussal, a ciklus dimenziója, avagy kiterjedése oly tekintélyes, hogy azt földi ember képtelen érzékelni. Még ugyanebben a beszámolóban szó esik 84 kripton atom rejtélyes láncáról, amely a hipotalamuszban található, és kapcsolatot hordoz a test (szoma) és a lélek (psziché) között.

Ami pedig az IBOZO UU-ról szóló beszámolókat illeti, valóban forradalmian új szemléletet adja a térnek, olyan fizikára alapozva, melynek semmiféle rokonsága nincs a földi fizikával. Az Ummiták a mi térfelfogásunkról azt írják, hogy egész egyszerűen semmi köze a Kozmosz valóságához, semmi máson nem alapszik, mint elvont matematikai és geometriai leírásokon.

Beszámolnak egy általuk IBOZOO UU-nak nevezett szubatomi részecskéről. Azzal összhangban pedig, hogy ezek a tengelyek – az IBOZOO UU tengelyei – milyen irányított-ságúak, eredményként agyagot, energiát, tömeget, vagy valamilyen típusú sugárzást tapasztalunk.

Továbbá, azt mondják, hogy a térben bizonyos redők vagy gyűrődések vannak, és amikor az izodinamikus körülmények megfelelőek, képessé teszi őket intersztelláris utazásokra, annyi idő alatt, ami elérhetetlen a mi fizikusaink számára, a járműveik ugyanis dimenzionális változásokat képesek végrehajtani az IBOZOO UU megfordításával, ami lehetővé teszi számukra, hogy „rövidebb utat” válasszanak a fény képzetes egyenes vonalú terjedésénél.

Mindez az jelenti, hogy képesek eljutni hozzánk mindösszesen nyolc vagy kilenc hónap alatt az UMMO bolygóról, amely az általuk átadott beszámolók alapján az IUMMA csillag körül kering, 14.6 fényévre található a Földtől, jobb híján pedig a Wolf 424 katalógus számú csillaggal sikerült azonosítaniuk.

A professzor és a kocka

Azok között az emberek között, akik – szándékaik szerint - részt vettek a találkozón, volt egy bizonyos professzor, a Madridi Egyetem Általános Orvostudományi Karának Dékánja. Ő, a többiekhez hasonlóan, szintén telefonhívást kapott az ummitáktól.

Amikor elkezdődött, azt hitte csak egy tréfáról van szó, ám amikor a rejtélyes hívó a telefonvonal túlsó oldalán bebizonyította önmagáról, hogy maga is az orvosi ismeretek professzora, teljesen szokatlan lépés következett, a professzor meghívta magához egy teára a házába, a helyzet abszurditása ellenére, amint megtudta, hogy beszélgető partnere állítása szerint „egy másik bolygóról érkezett”.

Beszélgetőtársa elfogadta a meghívást, és azt is elmondta neki, hogy kölcsön ad számára egy apró készüléket, ami meg fogja majd győzni őt. A küldötte ezt követően néhány nappal később érkezik majd, hogy visszavegye a készüléket. (A küldött a másoló volt.)

Az egyetemi professzor, aki minderről egy névtelen levélben számolt be, amely az egyes beszámolók másolatai között található meg, valóban megkapta a kis csomagot. Amikor kinyitotta, kiderült, egy kicsiny kockát tartalmaz, semmiféle kiálló része nem volt, minden oldala sima, fémszerű megjelenésű, és matt fekete színű.

A kis kocka egyik oldala áttetsző képernyőt tartalmazott, amely a kocka többi részéhez illesztés-mentesen csatlakozott, azaz, bármi megfigyelhető jel nélkül, vagyis, molekuláris szinten. A kis kocka mellé egyszerű utasításokat mellékeltek a használatára vonatkozóan,

arról tájékoztatva, hogy bizonyos magánhangzók megfelelő sorrendben történő kiejtése aktiválja a szerkezetet.

Attól tartván, hogy a szerkezet esetleg felrobbanhat a kezében, a professzor visszautasította az otthonában végrehajtandó kísérlet lehetőségét, és elvitte magával a kis kockát az egyetemi kar laboratóriumába, olyankor, amikor senki sem tartózkodott a helyszínen. Mielőtt így tett volna, egyik kollégájától kölcsön vett egy Canon fényképezőképet, színes filmmel feltöltve, s egyúttal megkérte kollégáját, magyarázza el neki a működését.

A laboratóriumba érve a professzor letette a kis fekete kockát egy ruhadarabra, és tartván a papírt remegő kezében, kimondta a magánhangzókat, a jelzett sorrendben. Abban a pillanatban, a kis kocka áttetsző képernyője kivilágosodott, s a professzor képes volt megjeleníteni a gondolatait a doboz belsejében, szövettani mintákat, jelentősen kinagyítva, színesben, és egy élő idegsejtet bemutatva. A professzor lefényképezte a berendezést működés közben, és utána, követvén a számára juttatott információkat, két történelmi eseményt is megjelenített.

Ezt követően, miként az előre tudatták vele, egy szép napon, felbukkant egy fiatal férfi, fülhallgatót viselt, és kijelentette, hogy őt bízták meg a berendezés visszaszolgáltatásával. A színes film azonban a professzor birtokában maradt, akinek személyazonosságát mindaddig lehetetlen volt kideríteni, minden erőfeszítés ellenére.

Így hát tovább válogattunk azon UMMO dokumentumok között, melyeket szétküldtek számos címzettnek a világ különböző részein, olyanok, akik saját állításuk szerint földönkívüli lények, az UMMO bolygóról érkeztek a Földre, Franciaországban szálltak le, La Javie közelében, a Basses Alpok térségében, 1950-ben.

Az UMMO dokumentumok hitelességének alátámasztása érdekében mindegyik oldalt vízzel lelták el, ez hüvelykujj-köröm nagyságú volt, H-betű formára emlékeztetett, kissé görbített „karokkal”, s egy rövidebb vonal osztotta ketté a vízszintes összekötő vonalat. 1967-ben az UMMO-ról származó rejtélyes idegenek bejelentették, hogy az év június 1-én Santa Monica térségébe küldenek egy űrhajót, Madrid közelébe. Az üzenetet megkapóknak három ismerősük volt Madridban, és ők, sokakkal egyetemben, jelen voltak a kérdéses napon a helyszínen, ahol egy korong formájú járművet láttak, San Jose de Valderas, Madrid külvárosa, felett, s nem sokkal később a felszínre is ereszkedett Santa Monica közelében.

A repülőgép a hasán igen hasonlatos jelet viselt, mint amilyent az UMMO dokumentumokon vízjelként megismerhettünk; számos fotó készült az UFO-ról repülése közben. Az eseményről beszámolt Rafael Farriols és én magam is az *Un Caso Perfecto* (csak spanyol nyelven jelent meg) 1968-ban, és egy újságcikkben, a *San Jose Photograph* - címmel az FSR-ben (1969. 15. kötet, No. 5. Szeptember-október).

A földi emberekkel kapcsolatos nézetünk

„Lehetetlenség számotokra jelen kultúránkról átfogó képet adni, annak kockázata nélkül, hogy olyan elképzeléseket vázolunk fel előttetek, melyek nem túl pontosak és meggyőzőek, ugyanis egy felületes áttekintés nem tartalmazhatja kellő részletességgel a megfelelő érvelést, ehhez alapos kifejtés és megfelelő mennyiségű háttérismeret szükséges.”

„A célunk, hogy felületes rátekintést adjunk társadalmi szervezetünk intellektuális alapjairól, különböző témákkal kapcsolatosan, ezek pedig számotokra ismerősök lesznek:

- Kozmo-filozófia
- vallás-erkölcs
- fizika

„Álláspontunk szerint a Kozmosz redői és gyűrődései harmonikus 'egészet' alkotnak, nem sorolhatók be semmilyen tudományágba vagy tudományterületbe az igazság súlyos torzítása nélkül, az elkülönítés a kozmikus-filozófikus, a vallási-erkölcsi, és a fizikai területek között mesterkéltné és hibás. A kapcsolat a Világegyetem vizsgálatának különböző nézőpontjai között olyan közeli, hogy a gondolkodási tevékenységek révén való elkülönítésük különböző tartályokba könnyen elidegenítheti a tanulni vágyót.”

„Ám végigvenni az elképzeléseinket és leírni azokat számotokra, valójában rendkívül nehéz feladat – hiszen szem előtt kell tartanunk azt a tényt, hogy tudati ábrázolásokat eltér a mienkétől. Még most is, amikor megpróbálok számotokra ismerős igei szerkezeteket használni a spanyol nyelvben, a gondolataim áramlásában blokkok keletkeznek, holott, egyébként könnyedén lehetne ezekről a témákról értekezni – ám a közöttek elterjedt fonémák nem tudják pontosan közvetíteni a gondolataimat.”

„A mi esetünkben nem az okozza az egyetlen nehézséget, hogy keresgéltni kell a megfelelő spanyol fonémát vagy szót, melynek jelentése analóg vagy legalábbis megfelel elképzeléseinknek. A szó helyének meghatározása további nehézséget okoz számunkra, már ha egyáltalán rátaláltunk, amikor végrehajtottuk a nyelvek komplex lexikográfiai elemzését, a választott szavak által alkotott kifejezések még mindig homályosak maradtak, jelenítésük furcsa volt, furcsának tűntek a földi gondolkodás számára.”

„Emiatt az ok miatt, az az ötlet merült fel, hogy a kommunikációba vonjuk be testvéreiteket különböző nemzetekből, ők ugyanis 'geotropikusan' kötöttek – azaz azt mondhatjuk, nyomot hagytak rajtuk a kultúra íze a Föld adott területein, de természetesen a kommunikációra kiválasztott eszközön is sok múlik. A számotokra ismerős fonémák olyan hatalommal bírnak, melyek rejtve maradnak előttetek ahhoz, hogy komoly kísérleteket végezzetek az exogenezológikus kulturális átvitel területén.”

„Ami pedig valójában távol áll tőlünk az az, hogy ezeket az elképzeléseket azért mutatnánk be számotokra, hogy azokat segítségként felhasználva, alapvetően megváltoztassatok a jelen gondolkodásmódokat a földönkívüliekkel kapcsolatosan.”

„A kommunikáció hasonló mindezekhez, habár specifikus különbségek vannak a filozófusok, a különböző egyházak lelkészei, a más-más egyetemek diplomásai, a műszaki szakértők, és az OYAGA (Föld) különböző országaiban az oktatási rendszerben résztvevő személyek között.”

„Tisztában vagyunk vele, hogy testvéreitek közül igen sokan elutasítják ezt az anyagot, mert nem ismerik fel annak igazi mondanivalóját. A normál logikát tekintve ez a hozzáállás ortodoxnak minősül.”

„Ám mindazok a földi OEMI (emberek), akik kellő kíváncsisággal bírtak, megőrizték ezeket a sokszorosított oldalakat, különböző nyelveken, és azok, akik csodálatos egyensúlyt teremtve képesek voltak beépíteni tudásukba, megőrizték lelki tartásukat, őrizték az általunk követelt titoktartást, olyan nyitott hozzáállásra tettek szert, alázattal fogadván a kinyilatkoztatásainkat, hogy bár soha, semmilyen nyomást nem gyakoroltunk rájuk, mégis képesek voltak teljes egészében felülrni saját elképzeléseiket, beépítvén a mieinket.”

Umno expedíció a Földre

- Antonio Ribera –

Ez az a történet, melyet Ribera mint Umno-esetet írt le, a témát feldolgozó, mintegy fél órás videófilmhez kapcsolódóan, és ez a kézirat, illetve téma került sugárzásra egy rádióműsorban Los Angelesben, később pedig azért választottam ezt, mintegy bevezetésként, mert gyors áttekintést ad erről az UFO-kapcsolatról, és számos részlettel szolgál a későbbi megfigyelésekkel összefüggésben; néhány különös Ummita kifejezést is használni fogunk itt, ezek később ugyancsak magyarázatot nyernek.

A film/képanyag leírás

1. Nyitójelenet, a videó készítőjével, Antonio Riberával

„Antonio Ribera vagyok, Barcelonából. UFO-kutató és egzotikus témák írója. nagyjából 30 évvel ezelőtt kezdem vizsgálódásaimat az Azonosítatlan Repülő Objektumok, általánosságban az UFO-k rejtélyével kapcsolatban, melyek e teljes idő alatt – és talán már sokkal korábban is – megfigyelhetők voltak a földi légkörben, beleértve a bolygónk felszínére történő leszállásokat is.

Ezen hosszú évek kutatásai nyomán arra a következtetésre jutottam, hogy az UFO-k lényegében szuper-gépezetek, a földit messze meghaladó technológiára alapozva, ami eredetüket illeti, az kétségtelenül földön kívüli.

Az 1965-ös évtől kezdődően spanyolok egy kis csoportja különös és hosszú telefonhívásokat kapott (néhányik egy óránál is tovább tartott), számos esetben a dolog mechanikusan sokszorosított ismeretek postai kézbesítésével folytatódott. Ezek a levelek különféle tudományos témákat öleltek fel és kitűntek magas szintű információikkal és rendkívül precíz hangvételükkel. A jól informált telefonhívók, akik egyben a levelek szerzői is voltak, önmagukat „földönkívülieknek” nevezték, és azt állították, hogy az általuk UMMO-nak nevezett égitestről jöttek, amely az IUMMA nevű csillag körül kering (ideiglenesen általuk a Wolf 424 jelű csillaggal azonosították a csillagászati katalógusaink alapján, távolsága a Földtől 14 fényév).

1967-ben, jómagam, első alkalommal kerültem kapcsolatban az UMMO rejtéllyel. Következésképpen nekiláttam az ummitákról ismereteket gyűjteni különböző újságokból

és közleményekből, továbbá, közvetlen őtőlük származó információk is eljutottak hozzám, így ezt követően lényegében egyik kontaktjukká váltam. Ezek az anyagok számos nemzet tudósához és külföldiekhez is eljutott – tanulmányozás céljából. A tudósok reakciója meglepő volt a szövegekben rejtőző információ igen magas szintje láttán. Néhány közlemény forradalmian új ismereteket tartalmazott például a kozmológia és a biológia területén.

Az említett írások egyes szerzőinek véleménye szerint, külsejükön emberi vonásokat hordozó lényekről van szó, magasak és jóvágásúak, ezért észrevétlenül tudnak megjelenni közöttünk, az emberek északi fajtájának azonosítják be őket. Emiatt, és sok egyéb dolog miatt, az UMMO-kapcsolat az egyik legrejtélyesebb eset az UFO-történelem sorában. Vajon egy titkos társaságból származnak? Talán a NASA által futtatott megbízhatósági teszt, melynek célja a földi emberek reakcióinak vizsgálata egy esetleges földönkívüli fajjal szemben? CIA manőver az UFO téma lejárására? Netán az UMMO lények valóban földönkívüliek, miként azt állítják?

Azt mondják, gyakorlatilag már 1950-ben megérkeztek a Földre, három korong-alakú űrhajóval, amelyek a Francia Védelmi Minisztérium által „Alpokalja” néven ismert. Ám nem sokkal érdekesebb dolog ennél az, hogy ezt saját maguk mondják el nekünk?”

2. képek/elképzelések az UMMO-ról

(Ne felejtjük el, hogy ez az ember félórás videófilmet készített az esetről..., bemutatván olyan speciális hatásokat, melyek révén megláthattuk, miként lehet a világűrben nagy sebességgel utazni, amíg végül meg nem érkezünk egy vízzel és fehér felhőzetrel fedett bolygóra, ahol a kék tengeren csupán egyetlen hatalmas kontinens lebeg. Közelebb jutván elfoglalja az egész látómezőt. A kamera közelít a bolygó felszínéhez, amíg fel nem bukkan egy gigászi méretű szerkezet az UMMO vertikális jellegű építési alkotásai közül. Belépünk a belsejébe, ahol hatalmas irányítótermet látunk és közeli képet egyetlen emberről, kinek arca hamarosan betölti az egész képernyőt. Ez az illető mondja: -

„DEI 98 vagyok, DEI 97 fia. El fogom magyarázni, miként került kapcsolatba a mi világunk, az UMMO, a nővér-világával, miként azt a lakosai nevezik, a Földdel, azzal a bolygóval, amelyet mi OYAGA-nak hívunk. Ugyanabban az irányítóteremben vagyunk, melyben néhány évvel ezelőtt a technikusaink a kozmikus térből érkező, mesterséges üzenetet rögzítettek. Tudtuk, hogy nem a Galaxis természetes zajáról volt szó. Az általatok 21 cm-esnek nevezett hullámhosszon fogtuk, a természetes hidrogén vonalán. Kódolt rádió-elektromos üzenetről van szó, az eredete pedig kétségtelenül intelligens volt.

Technikusaink munkához láttak, és hamarosan beazonosították az adás forrását. A ti Föld bolygótok volt az, ennek a kvadránsnak egy hideg csillaga, hogy milyen rend szerint, azt most nem fogom elmagyarázni. Érzelmektől eltelve értettük meg az üzenet fontosságát. Intelligens jelet tartalmazott, egymást követő pontok és vonások sorozatát, miként azt később felismertük, a Földről 1934-ben, egy norvég hajóról a világűrbe kisugárzott Hertz-féle hullámokról volt szó, egy kísérletről, mely során a bolygótok ionoszférájának visszatükröző-képességét vizsgálták. A hullámok egy csoportja behatolt a tér éterébe és elveszett. Tizennégy évvel később megérkezett az UMMO-ra és rögzítésre került. A mi bolygónk pontosan abban a távolságban van, 14 fényévre a Földtől, és a rádióhullámok a fény sebességével utaztak.

Akkor elhatároztuk, hogy megszervezzük az első INAYUISA-nkat (ugyancsak Ummita kifejezés, néhány további alább is használni fogunk), avagy expedíciónkat a rejtélyes bolygóra, ahonnan a hullámok érkeztek. Fejlett technológiánk lehetővé tette számunkra ennek a nagy, 14 fényéves távolságnak a legyőzését, köszönhetően az IBOZOO UU, avagy a kitűnő űrhajónk szubatomi részecskéi transzformálásának, így téve lehetővé számunkra, hogy belépjenek a hipertérbe, más szóval egy másik dimenzió referencia-keretébe, elhagyván maga mögött a normál dimenziót.

Kilenc hónappal később az UMMO elhagyását követően bekövetkezett az OAWOOLEAIDA, vagyis az űrhajónk pillanatok alatt bekövetkező materializációja a Föld felett az előre meghatározott helyen.”

3. Éjszakára fordul a Francia Alpokban

A békés helyszínt hirtelen különös, narancssárgás fény világítja meg és az UMMO űrhajó materializálódik egy sárgás-narancssárga gömbben, melyet zöldes fénylő korona követ, ez meg is marad, egészen néhány méterrel a talaj felett, amikor is a támasztólábak kinyúlnak a leszálláshoz és óvatosan leteszik a szerkezetet a felszínre.

Néhány másodperc múltán, ahogy a fényesség csökken, megnyílik egy ajtó az űreszköz oldalán és az első ummita, sötét, egyenszabott öltözkében, leugrik a földre. Valamennyien magasak, jóvágásúak és van köztük két nő is. Összesen két nő és négy férfi jelenti a leszálló-csapatot. Nekilátnak a környezet vizsgálatához. A Cheval Blanc csúcs lábánál vannak. A küldetés vezetője OEOE 95, OEOE 91 fia.

Telepatikus párbeszéd zajlik:

Egyik nő, a vezetőnk, OEOE 95 mondani akar valamit.

OEOE 95 – A telemetrikus készülékünk nem téved. Ez az égitest az UMMO ikertestvére, hasonló tömeg, hasonló átmérő, hasonló légköri összetétel, habár a biológiai sokszínűség itt fontosabbnak tűnik. Több faj van, mind állati, mind növényi, mint a számunkra otthont adó bolygón.

Néhány lépést tesz meg, egymás után vizsgál meg és ismeri fel néhány növény fontosabb részeit.

OEOE 95 – Hozd az atom-dezintegrátort a hajóról, ki fogunk ásni egy ideiglenes menedéket.

4. Immár a kiásott menedék belsejében

Az őket igeszállító hajó a Cheval Blanc csúcsához közel, rejtett helyen parkol, a szem elől észrevehetetlenül. Elérkezett a nap, az expedíció tagjai óvatosan elhagyják hajlékukat. Lassan és óvatosan haladnak végig a hegy lejtőin, nagy lelkesedéssel tanulmányozva mindent, amíg el nem érkeznek egy mezőre, ahol tehenek legelésznek.

OEOE 95 és társai megdöbbenve szemlélik a kérődzőket, a számukra teljességgel ismeretlen állatokat. Hamarosan, az egyik szikla mögül, előlép egy 11 év körüli földi fiú, a pásztor, aki őrzi a teheneket. Meglepődve néz a különös ummitákra, ernyőt formálva a szeme elé, hogy jobban lássa őket a napfényben.

Az expedíció tagjai utánozták a mozdulatot, azt híván, hogy valamiféle köszönés, és most rajtuk a meglepődés sora. A találkozás az elkövetkező néhány napban megismétlődött. A fiú úgy tekintett a földönkívüliekre, mint közönséges idegenekre, és amikor megkérték őt, hogy nevezzen meg különböző tárgyakat, melyeket a pásztor-fiúnak mutattak, ő boldogan vált a tanárukká. Így módon tanulták meg a francia nyelv alapjait a Földön. Egy napon, odahoztak a fiúnak egy újságot, amelyikre ráakadtak, a fiú pedig kisebb nehézségek árán elolvasta számukra.

Az ügy oly módon alakult, hogy OEOE 95 elhatározta, visszaküldi a három expedíciós hajót az UMMO-ra. A hajók méltóságteljesen emelkedtek fel az éjszakai égre, majd eltűntek, belépve egy másik dimenzióba. Az expedíció tagjai itt maradtak a földön, szabadon folytatták kutatási programjukat.

5. Éjszakai jelenet a vendégmunkások szálláshelyén

Az Ummita expedíció tagjai belépnek egy szálláshelyre, miközben valamennyi munkás alszik, ezután mintákat vesznek földi tárgyakból és dolgokból, hogy a saját laboratóriumukban megvizsgálják, az általuk kivájt barlangban. „La Defense-t” választották Tartone-ban, La Javie közelében.

Huszonnégy évvel később a Csendőrség megerősítette Dr. Poher és Antonio Ribera számára, hogy azon a helyen és a jelzett időben valóban rablás történt, a tolvajok pedig más, az ummiták által később hivatkozott dolgokkal egyetemben, eltulajdonítottak egy elektronikus számítógépet, néhány darab szappant (melyet élelmiszerként vittek el), villanykörtéket, ruhákat, cipőket, és egyéb háztartási eszközöket, többek között egy parókát és éjszakai szerves kozmetikumokat.

Amikor később a rendőrség megkísérelte azonosítani a rablás áldozatait, akik Tartone-ban éltek abban az időben, végül Cannes környékén bukkantak rájuk Costa Azulban, a gazdasági helyzetüket tükröző otthonokban. Az Ummiták megígérték, hogy alaposan kárpótolják őket a veszteségeikért. OEOE 95 később elküldte két fivérét a szomszédos országba, Spanyolországba, hogy utazzanak Irunba dán orvosoknak kiadván magukat.

6. A helyszín most áttolódik Albacetebe (Spanyolország)

Ahol 1952-ben két rejtélyes dán orvos mutatkozott be Doña Margarita Ruitz Lihorynak, a spanyol arisztokrácia legfelső rétegébe tartozó nőnek. Doña Margarita-Rita tekintélyes méretű házat birtokolt a Calle Major 50 alatt, ahol számos állatot tartott, kutyákat, macskákat, papagájokat, stb. A két dán orvos a bizalmába férkőzött és ő pedig beleegyezett, hogy a házában tartózkodjanak egy ideig, ahol néhány állaton élveboncolásos kísérletet végeztek. Ezek meggyőzték őt, hogy képesek néhány súlyos pszichoszomatikus betegség gyógyítására, melyekben Marquesa de Villasante szenvedett (doña Margarita titulusa).

E történeteket nem sokkal követően, hátborzongató epizód történt, Marquesa lányával, Margarita Shellyvel. Leukémiában szenvedett, később pedig a dolgok rosszabbra fordultak, ő pedig nem sokkal később meghalt. A testét, szinte rögtön, a két dán orvos Madridba szállította. Ez a történet vált a „levágott kéz” esetévé. A lány halálakor ugyanis az „orvosok” amputálták a jobb kezét és eltávolították a szemgolyóit – az út során Madridba.

Marquesa többi gyermeke az anyját vádolta e kegyetlen megszenstségtelenítéssel, és a bíróság elé vitték őt, mágia és boszorkányság gyakorlásának vádjával. Azonban nem ő volt az, hanem az ummiták, akik megkísérelték izolálni azt, amit ők földönkívüli vírusnak gondoltak, amely kiszabadult az ellenőrzés alól. Esetlegesen egy ummita vírus, amelynek nem ismerték a földi emberekre gyakorolt hatását. Később belátták, akik az Albacete-i hatalmas házban kísérleteztek, hogy gyógyíthatatlan betegségről volt szó. Megállapították, hogy a fertőzés a jobb tenyérben és a szemgolyók mögött tört ki, és miközben a fiatal hölgy testét Madridba szállították, gyors eljárást alkalmaztak a kéz adott szakaszán és a szem gyökeres kiirtásával.

Ez az esemény és egyéb Albaceteben támadt bonyodalmak arra kényszerítették az ummitákat, hogy megszakítsák a földi uralkodó gerincesek tanulmányozását, mely során három tagja a franciaországi INAYUYISA-nak belépett Spanyolországba Irún át, északi országok útlevéllel. Azt mondhatjuk, hogy az átkelés kapcsán az Interpol kéréssel fordult az észak-amerikai CIA-hoz, hogy kezdjenek aktív kutatást néhány magas, elegáns férfi után, akik svéd útlevéllel utaznak, ám esetleg dán vagy norvég útlevéllel, kifejezésbeli nehézségeik vannak, és a torkukban sajtáságos berendezést viselnek.

Elkezdtek összegyűjteni a „dossziékat” a különleges látogatókról az Interpol irodáiban, a Deuxime Bureau-nál és szerte a világon a titkosszolgálatoktól.

Néhány évvel később, amikor az Ummiták nagyjából tizenöt további társukat hozták el a földi civilizáció tanulmányozására, két újabb „dán orvos” mutatkozott be egy férfinál, aki magán gyors- és gépíró volt Madridban, s korábban hirdetést adott fel: „Mechanikus másolatokat készítünk”.

7. Helyszínváltás a magán gyorsíró házához, Madridba

A két „orvos” (a későbbi feltételezések során az egyikük DEI 98 volt), miután elrendezte a találkozót a másoló segítségével történő szöveg-legépelésről, és megegyezés történt az előkészített anyagok különböző postacímekre történő elküldéséről, magas szintű, tudományos szaklapoknak megfelelő nyelvezetű szöveget kezdtek diktálni a gépírónak, aki leírta azokat és sokszorosította az utasításoknak megfelelően.

A hivatásos gyors- és gépírót nem kis meglepetés érte, amikor egy napon, DEI 98 (az Ummiták által egyikükre alkalmazott név) lediktálta számára a következő szavakat: „Az UMMO nevű hideg csillagról érkeztünk, amely 14.6 fényévre található a Földtől”. Észrevéve meglepetését, DEI 98 elővett a zsebéből egy kicsiny fekete gömböt, amely

„lebegett a levegőben miközben képeket villantott fel, ezeken pedig az elképedt titkár önmagát láthatta a feleségével, az előző napon, amint indulatosan vitatkoznak.

A felesége azt mondta: „Nézd, még ha ezek az emberek jól megfizetnek is téged, úgy gondolom, kémek lehetnek. Nem gondolod, hogy értesíteni kellene a rendőrséget?”

Elnézést kérve – az Ummiták rendkívüli jóvoltának köszönhetően -, erre a családi bensőséges életbe való beavatkozásért DEI 98 azt mondta: „Úgy vélem, most már kétség sem merülhet fel benned hovatatartozásunkat illetően.”

A gyors- és gépíró, az információ birtokában, leírta azt, amit a látogató diktált neki. Az Ummiták maguk nem tudták elkészíteni az oldalakat, mivel más, fontos anatómiai különbségek mellett, a földi emberhez viszonyítva, az ujjak szuper-érzékenysége az egyik; betudhatóan a rajtuk elhelyezkedő 36 idegvégződésnek, melynek köszönhetően, az olyan egyszerű dolog, mint az írás, rendkívül fájdalmas a számukra, ahogy a gépelés is, és a felvonó gombjának megnyomása, ez utóbbit, ujjak perceinek használatával oldották meg.

A papírokat elküldték néhány tősgyökeres spanyol lakosnak, akik a népesség keresztmetszetét képviselték, és egyben szinte valamennyi szakmát reprezentáltak, orvosokat, egy karikaturistát (a néhai Alfonso Pasot), egy rendőrségi biztost, néhány mérnököt, és a földönkívüliek témájára szakosodott írókat, közöttük Antonio Riberat és Fernando Sesma professzort, aki nem késlekedett első könyve megjelentetésével: „UMMO – egy másik lakott bolygó” – címmel, amelyben beszámol az általa kapott levelekről.

Mivel Sesma szinte az összes korai levelet megkapta az Ummitáktól, az a hamis benyomás támadt, hogy Fernando Sesma Manzano professzor munkáján alapul az egész.

8. A szín az egyik spanyol tudós irodájára vált – telefonon – ahol az egyik ummita férfi hívta fel

A xerox technikával másolt kéziratokat gyakran kísérte egy sor rejtélyes telefonhívás, monoton hangon, intonáció nélkül, bizonyos tudományos témákra irányuló kérdéseket felvetve. A telefonbeszélgetések hosszú lélegzetűek voltak, gyakran tartottak fél óránál is tovább! A hívók önmagukat az „UMMO bolygóról a Földre érkezett látogatók”-ként azonosították.

Enrique Villagrasa, civil építőmérnök, aki az egyik első volt a kontaktok közül, szerint:

„A hangok úgy tűntek, mintha egy számítógépből jöttek volna, az általam feltett kérdésekre adott hihetetlenül pontos válaszok tekintetében.”

Ezek a beszélgetések gyakran végződtek az adott személy számára különleges érdeklődésre számot tartó témára vonatkozó kérdésekkel. Néhány nappal később megkapta a kérdéses információt fénymásolt monográfiák formájában, néhány alkalommal meglepő rajzok, táblázatok, grafikonok, sőt, fényképfelvételek és mikrofilmek kíséretében, ezek kifejezetten a beszámoló számára készültek, a címezésük és a kézbesítésük a megszokott postai úton történt. Hitelességüket valamennyi esetben az üzenetek szélén található különleges vízjel igazolta.

9. Változik a helyszín (a videón)

... Enrique Villagrasa mérnökhöz, aki leírja a beszélgetését az UMMO űrhajóról, valamint e könyv lapjain már korábban említett témákkal kapcsolatosan. Villagrasa bemutatja a dokumentumokat és beszél az általa kapott ismeretekről, szót ejtve az UMMO űrhajók elképesztő bonyolultságáról.

10. Változik a videó helyszíne

...Dr. ... hivatalába, aki a hisztológia professzora a Madridi Egyetemen, s aki ugyancsak telefonhívást kapott az ummita látogatóktól. Gondolván, hogy a hívás csak diákjai tréfája, tétovázott, amikor a névtelen hívó megkérte, tegyen fel kérdéseket szakmájának részterületeivel kapcsolatban. A válaszok azonban pontosan és tudományos igényűek voltak, a professzor elcsodálkozott, további kérdéseire pedig közölte, „Meg fogja kapni a válaszokat, holnap, elküldik Önnek”.

Ahogy Villagrasa esetében is, a válaszok szinte azonnal, nyilvánvalóan egy számítógépből érkeztek, ugyanis semmiféle felkészülési idő nem telt el a kérdésfeltevés és a válasz megkezdése között, habár a kérdések témaköre a földi hívott fél részéről spontának voltak. Ebben az esetben másnap egy fiatal, szakállas férfi jött el a professzor házába (a hivatásos titkár volt az), csomagot hozott, melyet át is adott a professzornak. Amint az kinyitotta, fekete, szögletes kockát talált benne, lekerekített sarkokkal. Kísérőjeként néhány „utasítás” szerepelt még a csomagban.

A bekapcsolásához – szólt az írás – ki kell ejteni meghatározott sorrendben bizonyos hangokat. A professzor fogta a kis kockát és bevitte az egyetem laboratóriumába, ugyanis ünnep volt és senki sem járt ott. Letette a kockát a bemutatóteremben egy pad tetejére, egy védőöltözékre, és óvatosan kiejtette a meghatározott hangokat. Elhozott magával egy kölcsönkért 35 mm-es Canon fényképezőgépet, hogy lefilmezze az eseményeket, ha bármi is történik.

A kocka egyik oldala kivilágosodott, a kiejtett hangok eredményeként, kicsiny képernyőt formálva, melyről úgy tűnt, teljesen beleolvad a kocka többi részébe, nem látszott a körvonala. Nem látszott semmiféle határvonal a képernyő és a kocka egyéb részei között. A látómezőben feltűnt egy „élő” idegsejt. Más – a tájékoztatóban mellékelte – hangok kiejtését követően az idegsejt eltűnt, és történelmi események elevenedtek meg, ugyancsak „élőben”, a telefonon feltett kérdésekre válaszként, oly módon, ami a tudomány akkori állása szerint abszolút lehetetlenség volt.

Másnap megjelent a szakállas férfi és elvitte a különleges kockát. A hivatásos gyors- és gépíró ezután felvetette a professzornak, hogy szervezzenek találkozót az ummita dokumentumokkal kapcsolatba került valamennyi személy részére, tisztázni, vajon nem kellene-e az esetet a spanyol hatóság tudomására hozni. Ám az ummiták tudomást szereztek a beszélgetésről és heves rosszallásukat fejezték ki. „Ez volt az egyetlen alkalom, amikor valóban dühösnek látszottak” – írta a gyors- és gépíró az UMMO-esettel kapcsolatba kerültek hálójátára.

Mindezeket követően az INAYUYISA (az expedíciós csapat) miután sikeresen kezdeményeztek kapcsolatot a földiekkel, eltávoztak. Újabb expedíciós csoport érkezett más szakértőkkel és őket is újabbak követték. A csodálatos UMMO űrhajók a

WAAM-on (Kozmoszon) át a tér redőinek felhasználásával utaztak, az OWAOLEIDA által, illetve az ő IBOZOO UU-juk (szupermikro részecskék) inverziója révén átléptek másik dimenzionális keretrendszerbe (mint az U-WAAM, vagy anti-Kozmosz). Ilyen módon utazni, kívül a normál téren, képesek voltak az UMMO-ról a Földre eljutni (és visszatérni) csupán 8 vagy 9 hónap alatt.

11. Helyszínváltás különböző, az UMMO-jelenséggel kapcsolatba került tudósok között.

A tájékoztatás igen magas színvonala miatt, vezető spanyol és más nemzetiségű tudósok figyelmét is kezdte a dolog felkelteni.

Franciaországban fizikusok és asztrofizikusok forradalmian új elképzelést láttak meg a Világegyetemre és az IBOZOO UU-ra (szupermikro részecskék) vonatkozó ismeretekben, a biológusokat pedig egyenesen lenyűgözte „A WAAM-ot benépesítő élőlények biogenetikai alapjai” – témakör, melyet Alicia Araujo (azóta elhunyt) kapott Madridban, az értekezések pedig nem kevesebbről, mint a jelentős időbeli nagyságrenddel bíró, ismeretlen eredetű kozmikus sugarak genetikai mutációkat kiváltó hatásáról szólnak.

12. Az Ummiták kifinomult eszközöket hoztak magukkal.

...melyek lehetővé teszik számukra, hogy szimultán módon nyomon kövessék valamennyi médiát, rádió- és televízióadást, és tanulmányozzák a világszerte jelentkező politikai és geopolitikai viszonyokat. A fegyverek és az atom-űtőerő gyors elterjedését tapasztalták, a szociálisan egyre romló világban, ezek a jelek pedig egyre határozottabban mutattak egy atomháború kitörésének nagy valószínűséggel történő bekövetkeztére.

Elhatározták, hogy kimenekítik embereiket a Földről, és intézkednek az UMMO-ról érkező evakuációs hajók ügyében.

13. A helyszín visszavált

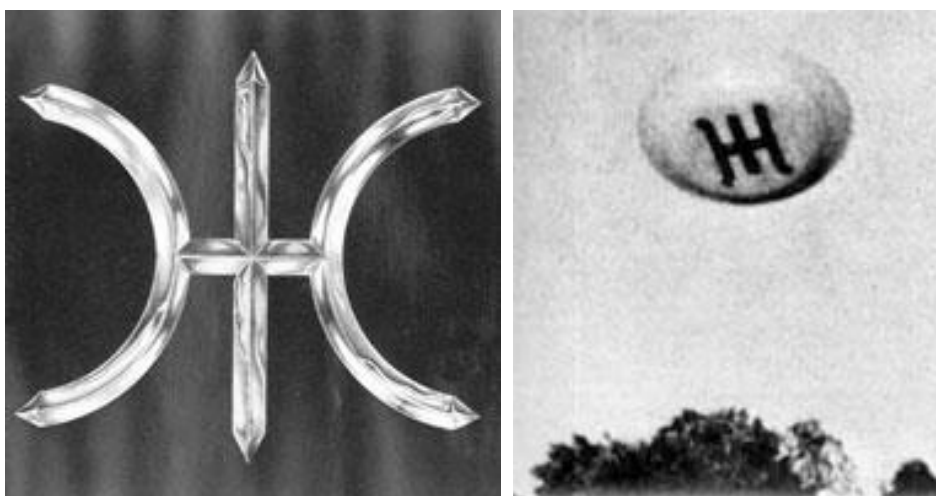
...a hivatásos gyors- és gépíró házába ahol találkozunk a gépíró feleségével. Dei 98 (Az ummiták által használt név) és egy másik férfi érkezik és beszél meg az ummiták egyik madridi csoportjának az evakuációs hajó általi felvételét. Intézkedések történnek a gyors- és gépíró és a felesége részéről, hogy az ummiták közül néhányan a házukban maradhassanak, miközben a madridi felszállásukra várakoznak. Ellenőrzik a szomszédos területeket és ellenőrző berendezéseket telepítenek, biztonságuk biztosítására ott-tartózkodásuk idejére.

Az expedíciós csoport vezetője Ausztráliából érkezett a gyors-és gépíróhoz, valamint feleségéhez, majd bemutatkozott. Vacsorát szolgáltak fel az ummita vendégeknek azon az estén, és beszélgetés kezdődött. Ezután a lefekvéshez készülődtek, és valamennyien nyugovóra is tértek. A csoport elindulásának további előkészületeire másnap került sor, s egy újabb éjszakát is eltöltöttek a titkár házában.

Így alakultak ki azok a körülmények, amelyek a San Joseban történt megfigyelésekhez vezettek tucatnyi madridi lakos által, akik a szabad ég alatt piknikeztek a városon kívül 1967. június 1-én.

14. A helyszín a San Jose de Valderas területére, a piknik helyszínére vált

... Santa Monicától nem messze, ahová sok piknikező igyekezett megszabadulván a Nap hevétől, keresvén a késő délutáni árnyékot. Hirtelen teljesen ismeretlen, kerek, korong-alakú repülőgép bukkant fel, megjelenése felkavarta az embereket. Mérete tekintélyes volt, 23 méter körüli és nagy, különös jelet viselt a hajó alsó részén. A szimbólum hasonlított egy stilizált „H” betűhöz, görbített szárakkal, viszont a vízszintes összekötő vonalat egy függőleges pontosan megfelezte.

Az emberek között két független megfigyelő fényképezőgépet is vitt, és nekiálltak fotózni.

A többiek kapkodni kezdtek, hogy a saját fényképezőgépeiket is üzembe helyezzék, és várakoztak, amíg az objektum kellően közel jön, hogy tökéletesen látható lehessen. A nagy hajó közelítő pályára állt, a szemtanúk irányába mozgott, azután újra elkanyarodott és leszállt, közvetlenül egy kisebb, a rálátást akadályozó facsoport mögött. Néhány pillanattal később ismét felszállt, és elrepült.

Amikor a nagy hajó leszállt a Santa Monica-i rendház környékén a földre, a szemtanúk három leszállótalp lenyomatát találták belenyomódva a talajba. Néhány kisméretű fémtárgyra is leltek, olyasformákra, mint amilyeneket a gyors- és gépiró szomszédjának házában telepítettek, amikor az ummiták nála tartózkodtak. Valamiféle térfigyelő szondák lehettek.

Legalább két fekete-fehér fotósorozat készült, a helyszín így könnyen beazonosítható. A két fotós két különböző csoportnak volt tagja, egymással nem álltak rokonságban, különböző típusú fényképezőgépeket használtak, különböző érzékenységű filmtekercseket, kissé eltérő expozíciós időket, más-más helyen hívták elő a filmeket, és nem is ismerték egymást.

Az egyik fotósorozat akkor került a figyelem középpontjába, amikor a fényképész elvitte azokat kidolgozásra, és a hajó képei megjelentek a másnapi újságban. A má-

sodik fényképész meglátta a lapban a képeket, névtelenül kapcsolatba lépett a kutatókkal és két felvételt adott nekik a magáé közül. Egyetlen további fényképész sem vált ismertté, már ha egyáltalán készültek további képek.

Erről az esetről részletes beszámolót olvashatunk A TÖKÉLETES ESET című könyvben, Antonio Ribera és Rafael Farriols szerzők munkája nyomán.

15. A helyszín újra változik

... a San Jose de Valderas melletti, Leon nevű kávézóra, ahol Fernando Sesma Manzano professzor mintegy 30 barátjával és ismerőseivel találkozik, akiket valamennyien levélben felkerestek már korábban, mielőtt az ummiták fedélzetre vételére sor került volna, és a helyszínre igyekeztek volna, hogy mindennek tanúi legyenek. Sajnálatos módon a leszállásra néhány kilométerrel távolabb került sor a piknikezési területtől és ezért lemaradtak az eseményről, egészen addig, amíg a szemtanúk megérkeztek a kávézóba, izgatottan beszámolva a történetekről.

Harminchat ember, Sesmával együtt dedikálta az ummitákról szóló könyv hátulját, jelezvén neki az elkövetkezendő fedélzetre vételt, amelyre, a számításaik szerint, Boadilla de Monte térségében kerül sor, habár nem tudták pontosan hol.

16. Antonio Ribera jelenik meg újra a képernyőn

... amint az UMMO látogatókról magyaráz, akiket az arab-izraeli háború kitörésének idején figyelt meg 1967-ben, és ismerteti az egyes politikai pártok kötelezettségvállalását, valamint az általuk végrehajtott intézkedéseket, az előkészületek során. Atomháború kirobbanásának lehetőségét is figyelembe vették május utolsó napjai során, amikor az események felgyorsultak, sietve hívták a kiürítést végző hajót. Csupán az eseményekben június 5-én bekövetkezett hirtelen és katasztrofális változások miatt (mindössze négy nappal később – a 6 napos háborút megelőzően) változtatták meg a tervezésre és a végeredményre vonatkozó kalkulációikat.

Az Ummiták visszatértek, ahogy a veszély szintje csökkent és folytatták a Föld tanulmányozását. 1973-ban a veszély ismét jelentősen megnövekedett és újra evakuálni kellett az ummitákat a bolygónkról. Ez alkalommal hazatértek és négy év telt el, mire ismét visszatértek, ám a tanulmányaikat immár csak egy alacsonyabb szinten folytatták.

17. A kamera lassan közelít

...miközben Ribera magyarázza, hogy a látogatók a legtöbb specialistájukat hazavitték, az etikai felfogásuk pedig tiltja, hogy bármit is átadjanak számunkra. Fejlett technikájuk nem válna hasznunkra, hiszen nem vagyunk még készek rá, hogy azokat bölcsen használjuk fel. Hadi potenciálunkat növelnék általuk, és a helyzet még rosszabb lenne, mint korábban.

Minden fáradozásuk a személyes kapcsolatfelvételre kudarcba fulladt, ez az oka a jelen információk nyilvánosságra hozatalának. Talán ez a bemutató némiképp segíthet, végül, talán számukra is... Talán még képesek vagyunk tanulni.

18. Új helyszín Riberaval

... amint arról beszél, hogy 1980-ban, miközben jelen beszámoló befejezésével küszködött, az ummiták saját maguk léptek vele kapcsolatba ismét és felajánlottak számára egy most bemutatásra kerülő dokumentumfilmet.

19. DEI 98 arca jelenik meg a képernyőn, amint a következőket mondja:

„30 éve tanulmányozzuk a tudományokat, kultúrákat, történelmeket és a civilizációkat. Mindazt az információt, amit a Földetokről gyűjtöttünk, titán kristályokba kódolva juttattuk el az UMMO-ra. BE-MUTATTUK számotokra a kultúránkat és technológiánkat, teljesen tiszta, leíró formában – következésképpen, nem lehet konvertálni, illetőleg értelmezni, gyakorlati módon. Azért cselekedtünk így, mert szomorúan tapasztaltuk, tudományok elsősorban a hadviselést szolgálja, továbbá önmagatok elpusztítását, ami folytatólagos és elsődleges célok.

Olyanok vagytok, mint a gyerekek, akik borzalmas és veszélyes játékokkal játszadoznak, amelyek aztán elpusztítanak benneteket. NEM TEHETÜNK SEMMIT! A kozmikus törvény kimondja, minden egyes világnak a saját útját kell járnia – túlél vagy elpusztul. Ti a második lehetőséget választottátok. Romboljátok a bolygókat – fajokat semmisítetek meg, és szennyezitek a légköröket és tengereiteket, amíg mindez – előre láthatóan – visszafordíthatatlanná nem válik. Szomorúan elmélkedünk az örületeteken, s azon, hogy a változtatás a túlélésetek egyedüli módja.

Nem látunk bele mélyen a jövőtökbe, mert a lelkivilágatok teljes mértékben kiszámíthatatlan és a szeszélyességek a paranoia határát súrolja. Mint idősebb testvéreitek a kozmoszban, teljes szívünkben sürgető vágy él megváltásokat illetően. Ne pusztítsátok el gyönyörű bolygókat, e ritka légkörrel rendelkező világot, amely méltóságteljesen úszik az űrben, teli élettel. A TI VÁLASZTÁSOTOK.”

[Ez volt az az üzenet, melyet a KABC rádió *Nyitott elme* című műsorában is beolvastak 1982. novemberében, ezt követően pedig az állomást elárasztották a hívások és levelek, az üzenetből másolatot kérvén. Néhány hívó egyenesen sírva fakadt. 1983. január 29-én ismét felolvasták a szöveget, ezúttal John Erickson, a kitűnő UFO-s tudományos fantasztikus film, a „Bambusz csészealj” egyik főszereplője. A hatás újra látványos volt.

Levelek és hívások százai futottak be újra és nagyon sokan kértek ismétlést, olyan sokan, hogy az elkövetkezendő két hétben Bill Jenkins a séműsorát Ericksonnal zárta, aki felolvasta újfent az üzenetet – hogy a hallgatók szerte Los Angelesben rögzíthessék azt.]

II. RÉSZ

Beszámoló az UMMO-ról

Tiszteletteljes hálámat szeretném kifejezni don Fernando Sesmanak és Alicija Araujonak, akiknek köszönettel tartozom a Kozmoszal kapcsolatos tudásom nagyobbik részéért; ugyancsak hálás vagyok azoknak a barátaimnak is, akik részt vettek az UMMO-val kapcsolatos beszélgetésekben.

Jelen beszámoló témáinak sorrendjét én magam állítottam össze [ebben a szakaszban], amely, a véleményem szerint, sokkal egységesebb, habár hiányzik egyfajta rendezettség belőle, ez pedig bizonyára nem szolgál mindenkinek megalégedésére. Azonban, emiatt vélhetően nem születnek viták és bosszúságot sem okoz senkinek, habár létezhet természetesen másfajta osztályozás is, mindenkinek szabadságában áll, hogy így gondolja.

Az újonnan kialakított sorrend nem hasonlít az eredetire, viszont a területek átfedése sokkal áttekinthetőbb, a lehetőség pedig adott, a barátokkal a felvetett dolgok megbeszélhetők, gazdagíthatók a közös fogalmi rendszerek, elsajátíthatók az Ummiták ajánlásai.

Az olvasók és a barátaik közötti beszélgetések serkentik a gondolkozást, erősítik a társadalmi együvé tartozást és idővel új információs csatornákat nyithatnak, melyek olyannyira fontosak a FÖLDI TÁRSADALMI RENDSZER tekintetében.

Az UMMO-lakók anatómiája, eltérések a földi emberhez képest...

A következőkben bemutatott valóban lenyűgöző kivonatok egy levélből származnak. A levelet Londonból küldték az ERIDANI-hoz (Kozmológiai tudományokkal foglalkozó csoport), azzal a kéréssel, hogy továbbítsák számomra. Az írás egy tanulmánnyal kezdődik, a biológia nem anyagi tényezőivel kapcsolatosan, majd az OEMI (ember) alapos elemzése követi. Hihetetlenül érdekes szöveg, magas fokú tudományos és orvosi ismereteket tükröz – azon orvosok és egyéb szakértők álláspontja szerint, akik megvizsgálták. A nyelvezete mindig precíz, magas szintű tudományos, azaz laikus nem írhatta azokat.

A levelet Londonban adták fel (a postabélyegző szerint), 1971. május 12-én, Madridba 24-én érkezett meg, még ugyanabban a hónapban. Különös módon, a levelet az Eridanihoz (az Alcala utcába), nem a postás kézbesítette, hanem egy ismeretlen fiatalember, aki a kapuban hagyta. Szokatlan mód mindenesetre egy Londoni bélyeggel és bélyegzővel ellátott levét esetében.

A végén szereplő jegyzetek láthatóan egy sokkal szélesebb körű feljegyzésnek a részét képezik; ugyanez mondható el a végén található töredékes jelölésről, pontosan ilyen található a számomra Madridból postázott, már nyilvánosságra hozott dokumentumon. A teljes szöveg Rafael Farriols birtokában van, egy másik levelezés során jutott el hozzá.

BIEUIGU (tanulmány a biológia nem anyagi tényezőiről)

Habár a BIEUIGI általunk történő elemzéséhez biológiai tudományos alapok kifejtésére lenne szükség, ehelyett inkább felkínálunk számotokra egy antropológiai képet, amelyet be kell tudni illeszteni a tudományunkba, körültekintő szisztematizáció közepette, a földi em-

berek ugyanis rendkívül szerteágazó diszciplinákkal rendelkeznek, ezek pedig már ismertek azon testvérek előtt, akiknek ezek az üzenetek továbbításra kerültek, azonban álljon itt mégis egy rövid magyarázat.

Az OEMI (így fordítható: A WAAM-ba/Kozmoszba/ alámerülő racionális lény)

A mi WAAM-unkat a törvények egy olyan csoportja irányítja, melyet ti, földi emberek, olykor negentropikusnak neveztek. Ez azért van, mert úgy tűnek, egy bizonyos pontból, hogy éppen az ellenkező irányba mutatnak, mint a statisztikai elvek – az anyag lebomlását illetően. Egy másik ok is létezik, ami miatt azt gondoljuk, hogy az ENTRÓPIA és a „NEGENTRÓPIA” szinonimák és azonosak az „EZ ÉRTEM VAN” Világegyetemben.

Mindannyian megértettük, hogy számos élőlény rendelkezik olyan összetett szerkezettel, amely morfológiai és genetikai funkcióit őseiktől örökölte, számotokra pedig úgy tűnik, hogy ezek a dolgok két feltételes tényezőtől függenek: a fizikai és öko-biológiai környezettől, másrészt pedig a nukleinsavakban bekövetkezett, mikrofizikai jelenségek (sugárzás okozta mutációk, stb.) által okozott esetleges változásokon.

A földön megfigyelt rendkívül gazdag fauna (az UMMO-n nem olyan bőséges és változatos) arra az elképzelésre vezetett benneteket, hogy a lehetséges fajok száma végtelen. E feltételezésből kiindulva (és az összetett szénvegyületeknek a fizikai környezethez igazodó hajlékonyságuk miatt) – azt gondolhatjátok, hogy más bolygókon, ahol a „geofizikai” feltételek eltérnek, meglehetősen szörnyszerű és különleges gondolkodó teremtmények jelenhetnek meg.

Semmi sem áll távolabb a valóságtól. Igazából, az általunk megismert bolygókon, melyek jellemzői – légkör, tömeg, a csillag, amely körül keringenek, stb. – különböznek a Földtől és az UMMO-tól, az ott élők bizonyos esetekben az emberhez hasonló mentális szerkezettel rendelkeznek, ám testi felépítésük csak véletlenszerű anatómiai eltéréseket mutat (eltérő a termetük, más a bőrük, egyes szerveik, koponya-méretük és az agyuk felszíne, stb.).

Valóban léteznek törvények (más alkalommal elmagyarázzuk ezeket), amelyek biztosítják a teremtmények ontogenezisét, lehetővé téve, hogy szinte meghatározhatatlan számú különböző biológiai forma jöjjön létre, amikor a biofizikai környezet igényli ezt, ám mindig biztosítva, hogy ezek a különböző formák összeegyeztethetőek legyenek egy biológiai szubsztrátummal, avagy egyetemes mintával, amely (csupán az) egyszerűbb változások végbemenetelét tolerálja (ténylegesen az érintett minták sorozatának komplex változását) (lásd 28. jegyzet).

Amikor a környezet túlságosan ellenségessé válik, nem az történik, hogy egy faj egyszerűen kipusztul, vagy, kényszerített mutáció révén alkalmazkodni próbál hozzá, megváltozik; ugyanis ily módon lehetetlen új faj létrejötte.

Ebből következően, hatalmas mennyiségű azon bolygók száma, amelyek nem hordoznak életet, vagy más módon kerültek nyomás alá, csupán a miénkhez hasonló jellemzőkkel bíró égitestek szolgálhatnak fajoknak otthonául, ott meg is jelennek a számotokra általánosan ismert evolúciós formák, és meg is őrzik a számotokra is nyilvánvaló faji jellemzőket (hasonló ideg- és keringési rendszer, csontok és szöveti struktúrák, habár formájuk eltérhet, közös fiziológiai- és citoplazmatikus alapok – főbb vonalaikban ezek is ismertek számotokra).

Ám a különbségek még jelentéktelenebbek a oligo- avagy primer celluláris teremtmények esetében és ami a másik skálát illeti, a komplex törzsek (antropoidák) esetében.

Kritériumokat határoztunk meg, azért, hogy megkülönböztessük a „felettes, vagy intelligens emberszabású fajokat” az alacsonyabb rendű állatoktól, annak ellenére, hogy ez utóbbiak képesek felmutatni emberszabású jellemzőket, miként a földi főemlősök. Mindez a harmadik faktor, az OAMBUAM miatt van, melyről később írunk. OEMI névvel illetjük a szomatikus komplexet (anyagi és ezért érzékelhető az érzékszerveink számára), amit ti „HOMO SAPIENS” névvel illettek.

Különbségek a földi OEMI és az UMMO-béli OEMI között (azaz a földi és az UMMO-béli ember között)

Éppen most mutattunk rá arra, hogy a csupán néhány bolygón létező gondolkodó lények (lásd. 29. jegyzet), nem különböznek jelentősen tőlünk (meglepetést okozott számunkra íróitok és a földi biológusok fantáziája, akik szilícium vagy más kémiai alapokon nyugvó lényekről beszélnek, vagy soklábú intelligens szörnyekről, kocsonyás bőrrel, stb.). Természetesen, mivel számos törvénynek nem vagytok tudatában, ti, földi emberek, olyan kulturális szinten vagytok, ahol elszaporodhatnak az ilyen hipotézisek és a tudósok elkezdnek fantáziálni.

Tisztában vagyunk vele, hogy a filogenetikai hipotézis jelentős szabadságot ad a genetikai kódok kifejtéséhez, ám azt feltételezni, hogy ezen kódok tartalma ilyen sokféle biológiai megnyilvánulást hordoz – helytelen. Amennyiben az ökológiai környezet kedvező és hasonlatos ahhoz, amelyet az OYA, avagy miként ti nevezitek az „emberek”, vagy a mi nyelvünkön OEMI megjelenése lehetségessé válik. Ám, ellenkezőleg, ha a biofizikai feltételek kedvezőtlenek, az alább jelzett értékek alá esnek, akkor más, „irracionális” élőlények megjelenése várható (lásd 30. jegyzet), ám soha sem GONDOLKODÓ LÉNYÉ.

Természetesen egy listát felkínálni számotokra a lehetséges összes fizikai feltételről szükségképpen bonyolult lenne, ezért a legfontosabbakat választottuk ki. Azok a bolygók, amelyek nem rendelkeznek egyértelmű jellemzőkkel, ezeken a paramétereken belül, szükségképpen nem alkalmasak emberi, illetőleg intelligens élet hordozására, akiknek anatómiai felépítésében hasonlatosaknak kell lenni hozzánk.

FIZIKAI-BIOLÓGIAI ELŐFELTÉTELEI AZ OEMI EVOLÚCIÓJÁNAK ALSÓBBRENDŰ AYUBAYIBÓL (ÉLŐLÉNYEKBŐL)

- a „szoláris” csillag felszíni hőmérséklete: 4550K - 6017K
- a bolygópálya excentricitása: 0 - 0.1766 +/- 0.0002
- tengelyforgási idő: 16 óra 31 perc – 84 óra
- a felszíni hőmérséklet tartománya: 241K – 319K (-36-tól +48° C)
- a bolygó tömege $2,65 \times 10^{27}$ g. – $12,01 \times 10^{27}$ g. ($12,01 \times 10^{24}$ kg)
- a légköri gázok aránya:
  - o oxigén: minimum 18%
  - o nitrogén: minimum 64%
- kozmikus sugárzás (átlagérték) kisebb, mint $0,48$ részecske/cm²

Az UMMO-i ember nemi és társas élete

A gyermekek életének kezdeti szakaszában a szülők feladata a szülés utáni tanítás, egészen a serdülő korig. Ám a 13.7 földi évtől kezdve, a ti általatok patria-potestasnak nevezett állapot átkerül az UMMO tanácshoz (UMMOAELEWE).

A legfiatalabbakat (fiúkat és lányokat) hatalmas képzési központokba (UNAO UE) viszik, ezek valóságos városok, minden lehetséges eszközzel ellátva, az egyének integrációjának elősegítése végett a Társadalmi Rendszerbe, valódi bioszociális modell, amelyet a későbbiekben az UMMO társadalmi rendszere vált fel.

A gyermekek érési folyamatát összevetik a standard mentális sémákkal. Ez a mi SANMOE AIUVA hálózatunk (olyan számítások összetett rendszere, amely szabályozza az UMMO-n a fejlődést), amely jelzi minden esetben, az érés során, a hagyományokon alapulón, a még elfogadható küszöbértékeket.

Ugyanebben az időben a SANMOE AIUVA elérhetővé teszi a szülők számára, minden pillanatban, az audiovizuális kapcsolatot a nevelés minden szintjén és területén, tudatván velük a gyermeküket érintő egyéni és különleges bánásmódot. A nemi nevelés is része az UMMO-n az oktatásnak. A történelmünk folyamán egyetlen olyan eset sem ismert, amikor ez tabu lett volna a társadalmi közösségben – miként a Földön előfordult.

Ám ez a fajta nevelés eltérő szempontokat tartalmaz az általatok megszokotthoz képest. Annak ellenére, hogy mindenfajta korlátozás a biofizikai folyamatok vizuális bemutatása kapcsán abszurdnak tekinthető, a fiúkban és a lányokban egyfajta szerénység érzés keletkezik, amilyen a szervezetükben a jövőbeni házastársuk irányában lesz kimutatható.

A fiúk és a lányok megtanulják, hogy kivételes esetekben, az egyén közvetlen felettese – akármilyen is legyen a neme és a kora (szülők, oktatók, „főnökök” és így tovább), akkor, ha úgy óhajtja (bár ritkán történik ilyesmi), utasíthatják az egyént, hogy vetkőzzön le, és pontosan a viszonylagos ritkasága miatt, a legnagyobb szégyenérzetet kelti, ha megtörténik.

Amikor a felettes az ellenkező nemhez tartozik, vagy pedig fiatalabb, ilyesféle büntetés által okozott megalázó sértés nehezen fogadható el a földi emberek számára.

A nő mindig elfedi a mellkasát. Combok, karok, fej, torok, kezek, lábfejek és az ajkak számunkra nem erogén zónák, azaz a „csóknak” nincs jelentősége. A nemi örömek legmagasabb szintű serkentői a nemi szervek, a mellek, a has, a hátsó és a hát. Amikor bármiféle olyan beavatkozásra van szükség, amikor ti sebészhez fordulnátok – abban az esetben, ha a trauma testi területet érint – a bőrt befedik UBA SIA-val, egy pigmenttel, amely a bőrt polikromatikus foltokkal tarkítja.

Az egyik, az UA (törvények) által előírt súlyos „büntetés” az UMMO-n abban áll, ha valakit nyilvánosan megfosztanak a ruháitól, és közszemlére teszik egy átlátszó falú, szabályozott hőmérsékletű kamrában. Ez a manapság is alkalmazható szankció mostanában már nem használatos, ám viszonylag gyakran előfordult a nem túl távoli múlt korszakaiban.

Nekünk, UMMO-lakosoknak a fizikai megjelenése erősen hasonlatos a földi „Homo sapiens”-éhez. Mindez logikus, ha számba vesszük, a biogenetikai törvények az egész Világegyetemben érvényesek, és amikor a környezeti feltételek hasonlatosak, a biológia felépítés csupán néhány variációt mutat fel csak. Ezért tehát nem vagyunk olyasféle emberek, akiket ti a „szörny” szóval illettek. Csupán néhány anatómiai eltérés különböztet meg tőletek. Számos testvérünknek a beszédszervei hipertrófiások, és ezt a szklerózist mesterséges eszközökkel helyettesítjük a szóbeli kifejezés érdekében.

A fajunk idősebb a tiéteknél, ezért a civilizáltság magasabb fokát érte el. A társadalmi rendszerünk különbözik a tiétektől. Négy, pszicho-fiziológiai elemzésen átesett társunk irányít minket. Törvényeinkre hatást gyakorolnak a folyamatosan ismételt szociometriai mérések.

Ebből következően a gazdasági rendszerünk is más. Semmit sem tudunk a pénzről, abban az értelemben, hogy bizonyos javak tranzakciói az UMMO-n egy hálózaton keresztül bonyolódnak, amelyet elektronikus agyak rendszerének nevezhetnétek. A szokásos fogyasztási cikkeknek alig van értéke, a bőséges termelés ugyanis jócskán meghaladja a keresletet.

Társadalmunk mélységesen vallásos. Hiszünk a Teremtőben (WOA) és tudományos vitákat folytatunk a létezés pártfogójáról, amit ti léleknek neveztek. Felismertük a harmadik tényezőt, amely a testtel kapcsolja össze, az agyban található kripton atomok csoportját.

A szokásaink is jelentősen különböznek. Nincsenek faji eltérések, és a zoológiai fajok és változatok kisebb számban vannak jelen.

Jelenleg nem áll szándékunkban beavatkozni a ti bolygók társadalmi fejlődésébe, két transzcendens okból. A kozmikus erkölcs tiltja valamennyi paternalista megközelítést egy-egy bolygó folyamatosan fejlődő társadalmi rendszerével kapcsolatosan, ezeknek mindegyiküknek a saját útján kell járniuk. Továbbá, bármilyen nyilvános beavatkozás a részünkről – saját hivatalos bemutatkozásunk – mélyreható és megjósolhatatlan társadalmi zavarokat okozna, és ily módon a társadalmak tanulmányozása és elemzése a továbbiakban nem lenne lehetséges, ellentétben a jelenlegi, érintetlen körülményekkel.

Szerény kísérleteink a kommunikációra, ahogyan az veletek történik, nem fog jelentős kavargást okozni, hiszen számítunk már előre az ezzel kapcsolatos kételkedő állásfoglalásra, ahogy fogadjátok.

A számrendszerünk a 12-es, mellékelünk egy kis táblázatot ezért, néhány matematikai algoritmussal, miként írjuk át azokat a magunk számára (Ebben az összegzésben nem szerepel).

Egy hihetetlen levél

Az alábbiakban összefoglalót olvashatunk abból a rendkívül érdekes levélből, amelyet Villagrasa kapott az UMMO-ról származó látogatókkal kapcsolatosan, valamint a kapcsolatukról e levél szerzőjével.

(1967. június 6-án este érkezett)

Senor D. Enrique Villagrasa
Madrid, 1967. Június 4.

Tisztelt Uram!

Néhány hónappal ezelőtt írtam önnek egy levelet egy találkozó tervéről, mely – a későbbiekben megmagyarázom miért – nem jött létre. Én vagyok az az ember, aki a mai napig legépelte mindazt, amit az UMMO-ról érkező úriemberek diktáltak neki.

Bizonyára mindarról hallott, ami ezekben a napokban történt, és nem tudtam engedni a kísértésnek, hogy őszinte legyek. Úgy ítélem meg, a történetek meghaladnak minden képzeletet. Bizonyára emlékszik legutóbbi levelemre, melyben elmeséltem a történetemet, amit ha sok embernek közreadnék, bizonyára bolondnak hinnének, ön ismeri őket, és ezért megért engem.

Még a feleségem, aki néhány nappal ezelőttig igencsak szkeptikus volt és arra gondolt, talán kének (ön is bizonyára tudja, ha egy nő egyszer valamit a fejébe vesz, nem gondolkodik, és senki sincs, aki képes lenne vita során meggyőzni), meg kellett hajoljon a bizonyítékok és a történetek előtt; talán, azok az emberek, akik nem tudnak erről semmit, igazuk van, hogy nem hisznek el semmit, ám aki megtapasztalta mindezt, márpedig én sokkal többet átéltem ezzel az ügyel kapcsolatban, mint ön, bolond lennék, ha nem fogadnám el a tényeket.

Az eltelt hónapokban, mióta írtam önnek, további események történtek.

Emlékszik még arra a javaslatra, amelyet annak az orvosprofesszornak tettünk, akit hatalmas mennyiségű szöveges anyaggal láttak el, s aki meglehetősen szkeptikus, és egyáltalán nem hiszi el, hogy az UMMO-ról érkeztek (akiról azt gondolom, talán már megváltoztatta álláspontját)?

Nos, amikor visszatértek és tudomást szereztek erről, méregbe gurultak és megtiltották nekünk, hogy létrejöjjön a tervezett találkozó, jelezték, hogy valamennyi kapcsolatot megszakítanak velünk, ha folytatjuk ez irányú terveinket, és megígérték, hogy titokban tartjuk az esetet. Elmentem meglátogatni a doktorurat, amikor pedig fogadott, az ügy miatti meglehetősen aggodását fejezte ki.

Elmondta nekem, hogy számára minden oly különös volt és teljesen összezavarodott (soha nem láttam annyira zavart állapotban, mint akkor). Hozzátette, el kell ismernie, hogy az események egészen rendkívüliek voltak, és hogy továbbra is levelezést folytat egy másik orvossal, Észak-Amerikából, akivel ők (az ummiták) szintén kapcsolatban vannak, ám azt, hogy valóban földönkívüliek lennének, nem tudja elfogadni, hiszen az teljesen abszurd („abszurd” gondolhatja ő, ám engem senki sem tud meggyőzni az ellenkezőjéről), továbbá azt is hitte, valamiféle állami kezdeményezésről van szó, számunkra ismeretlen céllal. (Miért keresünk ott problémát, ahol nincs?)

Ez az úriember tehát, révén professzor, bizonyítanál igen intelligens, ám néhány dolgot, ha nem hinnének neki, még logikusabban el kell magyarázni, ám nem adni magyarázatot, még abszurdabb. Akárhogy is, felismerte, hogy egészen rendkívüli idegenek, műveltségük és az orvosi eljárások ismerete kiemelkedő.

Arra is rájött, hogy igen sokkal tartozik nekik, és az úriember hozzáállás az, hogy teljesíti a kérésüket és nem kezdeményez találkozót senkivel az általunk ismert emberek közül sem személyesen, sem levélben vagy telefonon – miként az korábban terveztük. A professzor felesége, aki velünk volt (ugyanis én is mindig a feleségemmel mentem) szintén úgy érezte, meg kell felelni a kért titoktartásnak; igazából sokkal inkább elhitte ezt az egészet, mint a férje. Természetesen, az igazat megvallva, a professzor nem mondta nekem, hogy mindez nem igaz, csupán kételkedését fejezte ki, mielőtt végül elfogadta valóságának.

Ekkor újabb UMMO-béli urak érkeztek a házukba. Ismertem közülük azt, amelyik nem beszélt, és egy másikat, aki idősebb volt, és hosszú időt töltött Dél-Amerikában. Ezekben a napokban sok munkánk volt. Ráadásul, tudomásom szerint, egy további férfinak is diktáltak leveleket, aki adminisztratív kisegítő volt. Diktálás révén újabb embereknek írtunk, akiknek korábban nem, valamennyiük madridi volt, kivéve egyet, aki valenciai. Ez utóbbi ugyancsak orvos, míg a többiek mérnökök az ICAI-tól, egy egyetemi professzor az Egzakt tudományok teréről, és két további professzor, akiket nem ismerek.

Beszéltem telefonon az egzakt tudományok professzorával, rendkívül izgatott lett és sok-sok kérdést tett fel, ám végül azt mondta nekem, úgy gondolja, hogy én voltam az, aki bizonyos értekezéseket írt. Ezután kérdéseket tett fel a retikulummal kapcsolatos elmélettel összefüggésben az alkalmazott skolasztikai folyamatokról. Bárcsak láttam volna meglepetését a tőlük kapott válasz felett! Sok munkába telt, míg belátta, hogy tanulmányoztam a matematikát, ám nem vagyok professzor, miként azt ő gondolta rólam. Másrészről viszont leállítottak, amikor bizonyos embereknek írtam volna, például a gépészmérnöknek.

Mindezt figyelembe véve, a sógorom, akinek beszámoltam a történetekről, veszekedett velem, mert úgy gondolta, az úgy miatt komoly bajba juthatunk, ám amikor semmiféle komoly érvet nem mondott, én pedig tanácsot nem voltam hajlandó elfogadni, megkérdeztem, miféle baj történhetne velem. Hiszen amikor ezeket a dolgokat leírom, ők diktálnak nekem, semmiféle törvényellenes dolgot nem teszek. Az igazság az, hogy ő sokkal rémültebb volt nálam, ám végül belátta, igazat mondanak, és valóban az UMMO-ról érkeznek.

Ám ahogy többször is találkoztam velük, meggyőződésemmé vált, ők a legjobb emberek, akikkel valaha is találkoztam az életemben. Mi, földi emberek, szeretnénk megszabadulni a rosszindulattól, miként azt ők megtették, és megértőnek és pártatlanoknak lenni, a legintimebb dolgokban is. Csupán a szelídségük és a szigorú hallgatásuk révén, mellyel olykor megróttak, máskor pedig különböző dolgokról meséltek, tökéletes képet lehet rajzolni róluk. És ne gondolja, hogy örültek lennének, még akkor sem, ha első ránézésre úgy tűnik, keresztülnéznék rajtad.

Ám a múlt év végéhez közeledve, néhány olyan dolgot diktáltak nekem, amelyben elmondták az egyik címzettjüknek, hogy egyik bolygóközi űrhajójuk valamikor január és május között a földre érkezik.

Valóban, kettejük május 14-i, vasárnapi látogatása során, megjegyeztem, valami van a levegőben, ugyanis számomra teljesen lenyűgöző levelet diktáltak, nem volt más, mint egy közönséges üzleti levél Ausztráliába, információt kértek a termoakusztikus hangszigetelő panelekről. Soha semmiféle hasonlót nem diktáltak nekem. A legfurcsább dolog az volt, hogy magukkal hoztak néhány papírt és lebélyegzett borítékot, egy madridi kereskedelmi cég nevére címezve, amelyik üzlethelyiségek díszítésére specializálódott. (Kíváncsiságból elmentem a megadott címre, és megtudtam, egy mérnök címről van szó, akinek soha korábban nem írtunk.)

Emellett, szorgalmasabban kezdtek járni a házhoz, és diktálni tudományos természetű dolgokat, ám, másrészről, kevesebb figyelmet szenteltek a dolognak, mivel egy akkoriban íródott beszámolót áttekintett a vezetőjük, név szerint DEI 98, aki utasított engem, azonnal postázzam. Most, a változatosság kedvéért, ő diktál többet és adja nekem az utasítások egyfajta napirendjét, a postázásokkal kapcsolatosan, és nagyobb időközöket hagyván és különböző időpontokban eljuttatván a küldeményeket az egyes emberekhez.

Példának okáért, elküldtem önnek valamit az IBOZOO UU-val kapcsolatos matematikai problémáról – hosszabb időn át kellett várakoznom a rajta lévő dátumnak megfelelően. Az Oltáriszentség napján délelőtt 11.00 körül telefonáltak nekem, ám nem voltam otthon, és a feleségem vette fel. Azt mondták, kettő körül újra hívnak. Az ügyeletes férfi, DEI 98 jött a telefonhoz és azt mondta, beszélhetne-e az én „YIE”-mel, (a feleség neve náluk YIE) és velem hat órákor délután, egy számukra fontos dologról. Igent mondtam, és aggodalmasan beszélgettem a feleségemmel erről, hi-

szen a hívó fél ragaszkodott hozzá, senki más se legyen a házban abban az időben rajtunk kívül.

[Kellett lennie valamiféle fő oknak e fontos titkot illetően, hiszen számos UFO kontaktot találhatunk szerte a világon, akikkel kapcsolatosan hasonló kívánságokkal találkozhatunk, s a világot ismervén, megérthetjük, miért maradnak bizonyos ismeretek szigorú tiltás alatt. – a Kiadó megjegyzése]

Abban az órában DEI 98 megérkezett egy másik úriember társaságában, akit nem ismertem, és akit IAUDU 3 néven mutattak be nekem. Ez a férfi egyetlen szót sem szólt. Összegyűltünk az ebédlőben, és DEI 98 azt mondta a feleségemnek és nekem, hogy szeretnék, ha készen állnánk május 31-én, vagy egy kicsit később – az egyik hajójuk leszáll Madridban, és emiatt számos „testvérük” („testvérnek” nevezik egymást, habár nem vérszerinti rokonok) ugyancsak Madridba jön. Szeretnének kérni tőlünk egy nagy szívességet.

Azt mondta, hogy a következő napon, az a hölgy, aki a Földön élő valamennyi ummita felettese, illetőleg főnöke, Madridba fog érkezni. Hozzátette, hogy Szingapúrból fog érkezni, Londoni átszállással és már korábban elkezdtek egyeztetni elszállásolásáról, ám ő azt szeretné, ha az éjszakát inkább magánlakásban, mint szállodában töltené, az elképzeléssel összhangban pedig a feleségemre és énram gondoltak, és kértek, ne érezzük úgy, hogy a legkisebb kötelezettséggel is tartoznánk, és ha bármi, félelmem lenne bennünk, vagy előre nem látható kellemetlenség történhetne, amit ők nem látnak előre, akkor őszintén mondjam el nekik.

A feleségem sietve igent mondott, azonban zavarban érezte magát, a lakásunk ugyanis hiányában volt egy hotel által nyújtotta kényelemnek; felajánlotta, alhat a duplaágyas szobánkban, és mi elrendezzük magunknak kényelmesen a heverőt, vagy, ha szükséges, elmehetünk az anyósom házába is. Én pedig, ami engem illet, annyit tettem hozzá, hogy az egyetlen kellemetlenség az lehet, ha a portás gyanút fog, habár ez sem lenne nagy probléma, hiszen például azt mondhatnánk, hogy azokról a barátainkról van szó, akikkel Malagában találkoztunk a nyaralásunk során, és svéd állampolgárok.

DEI 98 elmagyarázta, hogy a nálunk szállást kérők esetében két nőről van szó, YU 1, AIN 368 lánya, és egy további „nővér”, aki, az én magyarázatom szerint, az ő titkára és szobalánya egyben (röviden megemlítem, ugyanis igen hosszasan beszélgettünk vele), és mondott valami olyasmit is, ami bámulatba ejtett minket: semmiféleképpen nem tudna a mi ágyunkban aludni azzal a tudattal, hogy mi valahol távol térünk nyugovóra; ezért kiválaszt egy számára elérhető szobát és a padlón alszik! A kísérője pedig nem tér nyugovóra, amennyiben a felettese nyugovóra tér.

Május 26-án este hét órakor megérkezett ASO 3, AGO 28 fia (akit már korábbról ismertem, ugyanis már diktált nekem különböző embereknek), ugyanazzal a hallgatótag férfival, akivel az előző napon. Átlagos bőr utazótáska volt náluk, nagyon modern, közepes méretű, amelyről azt gondoltuk, a két nő holmiját tartalmazza, akikről úgy volt, később érkeznek. Beszédbe elegyedtünk, miután kérték, had nézzék meg a szobákat. Azt mondták, várják az est leszálltát, mert van valami elintézni valójuk. A vezetőjük fél tizenegykor fog érkezni. Azt is megtudtuk, hogy az utcán „számos további testvér” várakozik. Semmi másra nincs szükségük, csupán vízre.

Már kezdett sötétedni, amikor megkértek bennünket, oltuk le a lámpát az ebédlőben és tárjuk ki teljesen az erkélyajtót. Az, aki nem beszélt spanyolul, mozdulatlanul ülve maradt, szemeit lehunyta, mintha hipnotizált állapotban lenne, a másik pedig

elővett egy tárgyat, amely golyóstollnak tűnt és elkezdett folyamatos zümmögő hangot kiadni, egyszer magasabban, máskor mélyebben, úgy tűnt, valami kommunikál velük. Eközben a másik felébredt és időről-időre beszélt hozzá a saját nyelvükön.

Ekkorra már leszállt az éj. Nagyjából tíz harminc volt, ők pedig letették az utazótáskát az erkéllyel szemben és kinyitották. A feleségemmel egyetlen szó nélkül ültünk, teljesen lenyűgözödvé. Ugyanis, az utca túloldalán, éppen szemben velünk, elektromos készülékek boltja volt, felette neon világított, ennek fényénél mindent láttunk, amit csináltak, habár az összes többi lámpát lekapcsolták.

Először is, gondosan körbenéztek, tartózkodik-e valaki a környező erkélyeken, a tőlünk nem túl távoli épületeken. Ezután, elkezdtek kirakni az utazótáskából különböző dolgokat, mint például teniszlabda és annál kisebb méretű fémgömböket. Láttam már egy ilyent hónapokkal korábban. Valami rendkívüli dolog lehetett. A levegőben maradtak és különböző magasságokba emelkedtek, rádióirányítás mellett. Ezen kívül még két dolgot elővettek, habár nem lehetett jól kivenni őket, alakjuk ehhez hasonlított: (a kép nem elérhető).

Mindösszesen huszonvalahány vagy még annál is több különböző tárgyat szedtek elő. Egyenként kirakták őket az erkélyre, és mintha parányi buborékok vagy léggömbök lennének, egymás után tűntek el az utca irányába. Legalább négy haladt el a közeli tető felőli lámpa irányába és állapodott meg fél úton a ház felé.

[Íme, az első részletes leírása és használati módja ezeknek rejtélyes miniszondáknak, amelyekről számos UFO-találkozás kapcsán számoltak be. Ez esetben ismét láthattuk elterjedt alkalmazásukat számos idegen látogató esetében, ezek szerint egyetemes technikai megoldásról lehet szó, abban az időben pedig teljes mértékben ismeretlen volt a hozzá kapcsolódó technológia – a Kiadó megjegyzése.]

Ezután az engedélyemet kérték és kimentek a folyosóra, s hallottuk, hogy az utcai ajtó kinyílik. Amikor visszajöttek, az utazótáska üres volt. Egész idő alatt az a férfi, aki nem tudott spanyolul, a közepén egy koronggal felszerelt fémrudat kezelte.

Háromnegyed tizenegykor megszólalt a kapucsengő. Legnagyobb meglepetésünkre, miközben beszélt velünk, ASO elmondta, hogy már meg is érkeztek az utcai ajtóhoz, és habár tisztában voltam vele, hogy az ajtó nem volt zárva, csak később, azt tanácsolták nekem, hogy nem lenne bölcs dolog lemenni és fogadni őket.

Idegesen nyitottuk ki nekik (az ajtót). DEI 98 társaságában két fiatal nő volt. Egyikük magasabb volt a másik pedig egészen fiatal és karcsú; nagyon modern jávorszarvasbőr kabátot viseltek, a magasabb lány barna színűt, a fiatalabb pedig zöldeset, az, akiről most már tudjuk, hogy az „előljáró”. Műanyag táska volt nála, a „DEA” légitársaság rövidítésével. Semmi más csomag nem volt náluk. Mindketten szőkék voltak, hajukat leengedve hordták. Modern divat szerint öltöztek, ízlésesen.

Az alacsonyabb (aki a főnök volt) angol akcentussal, spanyolul igen rosszul beszélve, habár mindent megértve, a feleségemhez címezvén megszólalt, és valami olyasmit mondott, hogy köszönetét fejezi ki a szívélyes vendéglátásért „Spanyolországának”. Mindannyian az ebédlőbe mentünk, miután a korábban érkezett két férfitávozott. Egész életemben még soha nem éreztem könnyedebbnek magam, amikor Miss YU 1, a feleségem és én helyet foglaltunk, a magasabb lány, akinek neve valami ilyesmi volt: UO 120, vagy valami hasonló, és DEI 98, az a férfi, aki a legnagyobb hatással volt rám és az életemre, végtelen intelligenciájával, állva maradtak, ami egyébként rendkívül természetellenesen hatott, kritikai észrevételt tettem, még

akkor is, ha ez nem fejezett ki kellő tiszteletet az előjáró iránt, hiszen érzékelniük kellett volna, hogy a feleségem és én erősen feszültek vagyunk emiatt.

Például, semmi más nem jut hirtelen eszembe, észrevettem, hogy minden alkalommal, amikor kér valamit, ők leeresztik tekintetüket, amikor válaszolnak, mintha nem mernének ránézni. Ő alig volt több, mint egy tinédzser, nem lehetett több tizenkilencnél, már ami a saját megítélésemet illeti, egyébként tizenhatnak, ha kinézett. A másik lány talán huszonháromnak vagy huszonötnek. Természetesen a feleségem és az én legnagyobb meglepetésére valamennyiük közül a legfiatalabb volt az, aki parancsokat osztogatott, mintegy kifecsegte azokat. Mindhárman nevettek, és az előjáró azt mondta, nem szabad azt gondolnunk, hogy az UMMO-n a fiatal lányok parancsolnak, ez ugyanis sok tényezőtől függ.

Sokat beszélünk a spanyol szokásokról. Az egyetlen dolog, amit utáltak, a bikaviadatok voltak. Semmi sem hangzott el az UMMO bolygóról. Sokat kérdezett a spanyol kormányzatról, sok mindent tudott is, a népszavazásról, és még Cortesről is. Azt mondtam neki, nem akarunk belekeveredni a politikába, a vörösök ugyanis meggyilkolták az apámat a háborúban. Megdöbbenem tudásának átfogó voltán.

A feleségem félénken hallgatta őt, nem mert mondani semmit. Ő mindezt érzékelte és nagyon óvatosan elkezdett beszélni a spanyol konyháról, aztán megjegyezte, szomorúan vette tudomásul, a spanyol nők keveset olvasnak, és nem kapnak olyan mélységű intellektuális nevelést, mint a férfiak, és meggyőződését fejezte ki, nőiségük soha nem veszne el a magasabb szintű oktatás közben sem. Ezután a másik lányra nézett mosolyogva, mire ez utóbbi kinyitotta az utazótáskát és átnyújtott a feleségemnek egy csodálatos, színes táblákkal díszített spanyol nyelvű házi enciklopédiát.

A vacsorát ott fogyasztottuk el; a két nő ugyanis azon erősködött, hogy a feleségem engedje meg nekik, hogy segíthessenek neki. Ami még meglepőbb volt, hogy pontosan ugyanúgy ettek, miként mi, ám a bort visszautasították. Korábban elmondták nekünk, egyszerű ételt szeretnének, a feleségem ezért előre elkészített sült krumplit főzött, főtt tojással és gyümölccsel (banánnal és narancssal). További abszurd dolog volt, hogy az étkezés közben az előjáró ragaszkodott hozzá, hogy sokat segíthessen a feleségemnek, amikor pedig végeztünk, az előjáró elmosogatta az edényeket, miközben a titkárnője állva maradt, anélkül, hogy segített volna – miként erről a feleségem utólag beszámolt.

Feleségem félénksége akkorra már elmúlt, és elmélyült társalgásba kezdtek miközben az edényeket törölgették. (Jómagam ottmaradtam az asztalnál DEI 98-cal beszélgetni. Még egy dolog, ami ugyancsak meglepetést okozott számunkra az volt, hogy mielőtt elkezdünk volna enni, engedélyt kértek, hogy levethessék a cipőjüket. Az idősebb lány letérdelt és természetes mozdulattal lehúzta a cipőt az előjárójukról, utána pedig a másik kettő lehúzta a sajátját. Vacsora közben nem szólaltak meg, csupán akkor, amikor ő kérdésekkel fordult hozzájuk.

A legfeszültebb pillanat következett, igen tapintatosan engedély kértek a nyugovóra térésre. Ismét megkértük őket, használják az ágyunkat vagy legalább a szófát, ám mindez hiábavalónak bizonyult.

DEI 98 kiment az utcára. Megtudtam, egy közeli szálló felé megy, ahol hivatalos központot állítottak fel a saját számukra. Úgy hiszem, ez Miss YU 1 védelme miatt történt elsősorban.

Emellett még azt is hiszem, hogy jó néhányan voltak közöttük, akik egész éjjel a környező területen járkáltak.

Azt mondanám, meglehetősen szokatlan helyzet volt, hiszen még azt sem engedte meg, hogy a feleségem egy takarót adjon neki. Azt mondta nekünk mosolyogva, hogy nem tudja, mit tegyen vagy szóljon. A másik lány, aki sokkal jobban beszélt spanyolul, mint a felettese, az engedélyünket kérte, hogy „ledobjon valamit a padlóra”, hozzá téve, hogy szükségtelen aggódnunk, másnap ugyanis már semmi sem lesz ott, a padló parketta-lapjai sem sérülnek meg. Elővett valamit, ami egy nikkelezett hengernek tűnt, amiből hihetetlen mennyiségű sárga hab jött ki, s hatalmas foltot hagyott a padlón, mint valami lakk.

Nem mertünk még kérdezni sem a dologgal kapcsolatban. Miss YU 1 benne maradt és mi hárman kimentünk. A másik lány azt mondta, ő nem fekszik le, az egész éjszakát a folyosón tölti. Bementünk a hálósobánkba és olyannyira idegesek és aggódók voltunk, hogy még le sem mertünk vetkőzni. Nem tudom miért, olykor a feleségem még idegesebb tett, amikor megemlítette, a rendőrség esetleg kijöhet, mint ha valami bűncselekményt követtünk volna el, vagy rosszat tettünk volna.

Leültünk az ágyra és húsz percre nem szólaltunk meg, a feleségem törte meg ezután a csendet, azt mondván, hogy szeretne bekopogni hozzá, vajon szüksége van-e valamire. Később elmesélte, mi történt. Az idősebb lány fel- és alá sétált a folyosón, karba tett kézzel. Halk hangon a feleségem megkérdezte, kíváncsi-e a felettesének jó éjszakát és megkérdezheti-e, szüksége van-e bármire. Erre azt válaszolta, igazából ez nagy szívesség lenne, és megkérte, kopogtatás nélkül menjen be; a feleségem éppen be akart kopogni az ajtón, ám a másik előzőekenyen megszólalt, hogy csak lépjen be, hiszen bizonyos benne, ő még nem alszik.

Mindketten bementek. Az ebédlőnkben volt egy hatalmas asztal és egy kisebb asztal is, ez utóbbi az egyik sarokban, az erkélyajtóhoz közel. Az erkélyajtó félig nyitva volt. A lámpa le volt kapcsolva, ám a feleségem szavai szerint, közte és a kis asztal között volt valami korong alakú tárgy, egy kicsivel nagyobb egy ötvenpesetátnál, és tekintélyes mennyiségű fényt sugárzott, amitől egészen jól lehetett látni. A lány felült, mire a feleségem megkérdezte, szüksége van-e valamire, ideges ugyanis amiatt, hogy talán kényelmetlenségei vannak. A feleségem elmondta, hogy nagyméretű fürdőköpenyt viselt. A fény nem volt annyira erős, hogy meg tudta volna állapítani az anyagát. Pár szót beszéltek, és aztán eljöttek tőle.

A folyosón beszélgettek a másik lánnyal. Sokáig diskuráltak csendesen. Kiderült, hogy ez a „senyorita” házasságban, a férje az UMMO-n van, őt pedig a mi bolygónkra induló expedícióhoz választották ki. Az UMMO-n – miként azt elmondta, a speciális matematika tanára volt, az útján pedig a Földre – a feleségem nem tudta tökéletesen elmagyarázni -, ám számára úgy tűnt, a fizikátörténeti tanulmányaival kapcsolatban állt munkája, letűnt korokat tanulmányozott. Ám Mexikóban engedetlenséget követett el, és úgy tűnik, büntetés alatt áll, szobalánnyként kell szolgálnia felettesét. Röviden: ez egy hosszú történet.

Korán keltünk fel. A két lány már az ebédlőben beszélgetett. Engedélyt kértek, hogy bemehessenek a fürdőszobába. Először az idősebb fürdött meg, és YU 1 ottmaradt velem beszélgetni. Azután ő is bement. A feleségem furcsa dolgot figyelt meg, nem használták a törülközőt, sem a szappant, annak ellenére, hogy a fürdőkádat igen. A sárga folt a padlóról eltűnt. Még nagytóval sem lehetett látni semmi nyomát.

Nem akartak reggelizni, de erősködtek, mi fogyasszuk el a magunkét. Újabb esemény történt, miközben YU 1 beszélgetett velünk, a másik lány közelről megnézte valamennyi bútordarabot. A fiatalabb azonban észrevett valamit és a saját nyelvén el is mondta, számunkra udvariasnak tűnő hanglejtéssel, ám az idősebb lány OU, elpirult, ajkai megremegtek, s a szeme könnybe lábadt. Úgy tettünk, mintha semmit sem vettünk volna észre, és tovább beszélgettünk.

Korán mentek el és késő este tértek vissza. Soha nem felejtjük el a beszélgetést a fiatal lánnyal. A feleségemet annyira lenyűgözte, hogy bevallotta nekem, most már tényleg elhiszi, hogy az UMMO-ról jöttek. Továbbá, még ugyanezen a napon, 27-én, DEI 98 eljött és számos dolgot lediktált nekem, többek közt azt a levelet is, melyet önnek küldtem. Az egyik az interplanetáris hajójuk brazilai, bolíviai és spanyolországi érkezését tudatta.

Lediktált nekem több beszámolót és megemlíttette, vasárnap és kedden folytatni fogjuk a munkát, ugyanis nem tudta, felettesük valamennyiüket felszólítja-e a távozásra, ám gyanította, hogy ez fog történni, ugyanis tudta, senki sem fog kiszállni a hajókból és valamennyi testvére megkapta már az utasítást a távozásra más országokból, ahol éppen tartózkodtak, és csatlakozniuk kell a brazil, a bolíviai és a spanyol csoportokhoz.

Megkérdeztem tőle, vajon visszatérnek-e mire azt válaszolta, még abban sem biztos, hogy elmennek. Megkérdeztem tőle, a felettese tudja-e már, illetve ő maga is utasításokra vár a hajók érkezésével kapcsolatosan, mire azt válaszolta, nem szükséges megvárni a hajók érkezését az utasítások megismerése érdekében (a hajókat ők OAUELEA UEBA OEMM névvel illették). Az felelte, az előjáró már tud mindent, ám nem szokásos magyarázatot adni az alattvalók számára. Azt mondta, szívesen diktálna még néhány további beszámolót, ám abban az esetben, ha elmennének, küldjek el leveleket bizonyos embereknek meghatározott időpontokban. (A tényekhez hozzátartozik, még további három beszámolót diktált le nekem három különböző ember számára, akik Párizsban és Lyonban éltek – francia nyelven.)

Másnap, vasárnap, YU 1 délután tért vissza, a korábbi társasága nélkül, nem volt egyedül azonban, ASO 3 és egy másik – számomra ismeretlen –, nagyon fiatal, spanyolul nem beszélő (vagy csak nem akaródzott neki) úriember társaságában érkezett. Egy kisebb csomagot nyújtottak át és egy borítékot, egyúttal megkértek, ne bontsam fel, habár ASO 3 felhívta a figyelmemet, amikor egyedül maradtunk, hogy tartsam titokban személyazonosságom, bármi is történik, ha ugyanis visszatérnek a Földre csak én, és egy másik férfi lesz Spanyolországban az egyetlen kapcsolattartójuk.

YU 1 csütörtökön reggel távozott tőlünk, elmondta, nem fognak többször a házában aludni, Madrid környékén éjszakáznak majd. DEI 98 jött el érte és taxiba szálltak, melynek a számát felírtam. Borzasztó érzés volt elmenni látni. Azóta sem találkoztam többé vele.

[Május 30-a kedd volt. Június 1-én este jöttek el értük.]

Az újságokból tudtam meg, hogy a hajó megérkezett. Az egyik lap még néhány fotót is leközölt róla. Szerdán egész éjjel a feleségemmel a Casa de Campo y Argelles területén járkáltunk, ugyanis azt mondták nekünk, a leszállásra a legnagyobb valószínűséggel szerdán és nem csütörtökön kerül sor.

Csütörtökön az Egyetemi Városban (La Ciudad Unicersitaria) voltunk éjjel tizenegyig, s mivel nem láttunk semmit, s nagyon fáradtak is voltunk, nyugovóra tértünk. Másnap délután tudtuk meg a PUEBLO című napilapból a történeteket, meg is vásároltuk valamennyi délutáni lapot, további hírek után kutatva. Továbbá felhívtuk .... (sic) telefonon, ám nem vette fel a kagylót.

Egy ideje már semmi kétségem sincsen velük kapcsolatban, s ha maradt is bármi bizonytalanság a tapasztalatok ellenére, a feleségem és én meggyőztük saját magunkat. Tudom, hogy nem álmodtam. Ha nem én lettem volna az, aki megkapja a leveleiket, s nem lett volna érintve a feleségem is, és a sógorom, továbbá nem jelentek volna meg a beszámolók és a hírek a lapokban, azt gondolhatná bárki, őrült vagyok. Ez volt életem legjelentősebb élménye, és ha nem kértek volna meg titoktartásra, nem érdekelné, hogy őrültnék tartanak-e vagy sem, kikiáltanám mindezt a négy égtáj felé.

Egyetlen egy dolog aggaszt még, miért mentek el úgy, ahogy, miért olyan hirtelen és mi történt utána velük? Vasárnap este a feleségem és én sokáig beszélgettünk vele. Ő (YU 1) fantasztikus tanácsokat adott nekünk az étkezéssel kapcsolatosan, és arról, miként bánjunk a gyermekekkel. Beszélgettünk az amerikaiak ürrepüléseiről a Holdra, és mesélt nekünk olyan csillagászati dolgokat, melyektől tátva maradt a szánk, egészen addig a pontig, amikor én, akit eleinte nem különösebben érdekelt, hogy ő nem több, mint egy lány, úgy nem éreztem, hogy teljesen a hatása alá kerülök.

Nem tudom, mi volt az eredendő ok Egyiptom és a zsidók között a háborúskodásra, ezért megkérdeztem az ő álláspontját, ő pedig megnyugtató bennünket, nem lesz világháború, ám utána eltöprengett, és a két – a társaságában lévő férfi – egymásra nézett, igencsak jelentősen. Utána, mintha csak megérezte volna, hogy elkaptuk a tekintetüket, monoton hangon megismételte szavait, megerősítette semmiféle ilyen mértékű háború nem lesz. Én mégis átgondoltam a dolgot. Miért távoztak valamenynyien oly hirtelen? Azt mondják, a patkányok elhagyják a süllő hajt.

Elvégezték a tanulmányaikat, tudományos beszámolókat és egyéb dolgokat diktáltak nekem, aztán hirtelen... Azért mondta volna nekünk, hogy nem lesz háború, hogy megnyugtasson bennünket, hasonlóképpen, amikor az emberek hazudtak a gyerekeknek a bombázások előtt? Alapos ismeretekkel rendelkeztek a politika és a gazdaság terén. A kínai robbantás előtt DEI 98 beszámolt nekem mindenről, a pontos időt is beleértve, még mielőtt az újságok jelentették volna (mivel kapcsolatban arra gondoltam, a feleségemnek igazsága van, és mégiscsak kémek).

Végül is lelepleztem magam ön előtt, mert ezt kellett tennem. Ma este szándékomban áll megírni egy további levelet, egy másik férfinak, aki kapott a korábban elküldött beszámolókból. Felajánlom az ön számára a barátságomat, hiszen ön és én, egyaránt tanúi voltunk az eseményeknek...

(Megjegyzés: komoly erőfeszítés történik az ügyben, hogy összegyűjtsünk amennyit csak lehetséges ezekből a dokumentumokból, jegyzetekből és levelekből – a világ minden tájáról. A spanyol csoport egymaga 1000 oldalnyi szöveggel rendelkezik, és a becslések szerint még sokkal több is elérhető. Listát állítottunk össze a dokumentumokról és átadtuk a spanyol csoport számára, függelékül szolgált a megjelent könyvhöz. Ne felejtkezzünk meg róla, a világ titkosszolgálati igen intenzíven avatkoztak bele ebbe a különös ügybe.)

Az „UMMO szótár”

Az itt bemutatásra kerülő „UMMO szótár” 403 terminust tartalmaz. Valamennyi szó a különböző dokumentumokban szerepelt, amelyeket az úgynevezett ummiták küldtek különböző spanyol embereknek. Úgy tűnik, számos további szakemberhez eljutottak ezek a géppel írott dokumentumok külföldi országokban is.

A szavakat az „UMMO szótárban” 1-től 403-ig megszámoztuk, azért, hogy az elkövetkezendő munkákban lehessen rájuk hivatkozni osztályozás, összehasonlítás, stb. a szakemberek által elkészítendő nyelvészeti munkákban.

A fonémák közül néhány kérdőjeles (?), ez azt jelenti, hogy ezekben az esetekben nem sikerült megtalálni a szó pontos jelentését.

Végül egy táblázatot csatoltunk a Föld és az UMMO összehasonlítása végett, továbbá jeleket, matematikai műveleteket – mindig a gépelt, feltételezetten földönkívüli eredetű, szövegeknek megfelelően.

Külön köszönet illeti IGNACIO DARNAUDE ROJAS-MARCOS barátomat a dokumentumokért, előzékenységeért, és jó szándékáért, mely nélkül ez a könyv nem jöhetett volna létre.

A. Moya CERPA

(Seville) 1978. január 28.

AZ „UMMO” SZÓTÁR

(Az ummita szavak angolra fordítása (nem minden szó kapott sorszámot))

1. AADOO AUGOOA: logikai fogalmak
2. AAGAA IEGOSAA: az UMMO csimpánza
3. AA INUUO: szimmetrikus
4. AA INUUO AIOOYA AMIEE: szimmetria nem létezik
5. AAIODI AYUU: egy ÉLŐLÉNYEN belüli hálózati formák
6. AAIODII EXUEE: negentropikus lény
7. AAIODII YOOWAA: Post-antropikus lény
8. AAKSBOUTZ: metán motor.
9. AALAADAA: fémek kristályosított keveréke.
10. AARBI OMAIU: egyfajta mágneses telefon, mely tiszta titán kristály-memóriában rögzít
11. AARGA BUUA EI: tökéletesített módszer, betegségek telepatikus kimutatására
12. AAR GOA: államcsíny
13. AARUNNIOGOIA: feltételes reflexek által történő tanítás
14. AARWEIO BUUA EI: telepatikus úton történő betegség-érzékelés
15. AASE GAARAADUI: ? (sic).
16. AASE OGIAA: kormányzók, uralkodók
17. AASNEII: ? (sic).
18. AASNOOSAI: fizikai funkciók érzékelői, illetve rögzítői
19. AAXOO: átvivő, műsorszóró berendezések
20. AAXOO XAIUU AYI I: mágneses mező generátor
21. AGIOOA: majdnem állandó sebességgel haladó úrhajó fázisa
22. AIAIEDUNNE II: az úrhajójuk felületén magas termikus aktivitás
23. AIGAEGAA: lehetséges javaslatok

24. AINMOA: telített zsírsavmentes és szénhidrátban gazdag – az UMMO lakosai számára alapvető tápanyag hosszú korszakokkal ezelőtt
25. AINNAOXOO: ? (sic).
26. AIODIWOA: a teremtés (elkülönítve a megszemélyesített lénytől)
27. AIOODI: élő lény
28. AIOOYAAIODI: dimenzionális entitás
29. AIOOYA AMIEE: a téridőn kívüli létezés
30. AIOOYA IBONEE: kozmikus sugárzás, létezés
31. AIOOYA 0: a téridőn belüli létezés
32. AIOYAA: háromdimenzós létezés
33. AIOYAA AMMIEE UAA: lény, mely nem a Kozmoszban létezik
34. AMIEE YIISAIA BUUAWA: purgatórium
35. AMMIOXOO: erkölcsi gonoszság
36. ANAUANAA: a XAABI (ház szerkezet) axiális oszlopa
37. ANAUGAA: törzsfa az UMMO-n
38. ASNEUIDAA: bizonyos központi berendezések
39. AUWOA SAAOOA: a legnagyobb tó az UMMO-n, átírva „Isten kis tengere”
40. AXEESII: 36.77 köbmilliméter
41. AYIYAA: toroid kabin az UMMO űrhajón
42. AYIYAA OAYUU: lebegő, gyűrű alakú kabin az űrhajóikon a személyzet részére
43. AYUBAA: hálózat, szerkezet, web
44. AYUBAAEWAA: az aggregátumokra vonatkozó elmélet vagy tudomány, amely összefüggő aggregátumok viselkedését vizsgálja
45. AYUBAA OYOALAADAA: vezetékek retikuláris hálózata az űrhajuk szerkezetében
46. AYUYISAA: társadalmi hálózat
47. AYUU: hálózat
48. AYUU WADDOSOOIA: társalgások
49. BAAIGO EIXAE: dekóderek
50. BAAYIODOVII: növény- és állatvilág
51. BAAYIODUU: 86 kripton atom sorozata
52. BAAYIODUULAA: biológia
53. BAYODI GOO: ontológia
54. BIAEMOOXEA: neuronhálózat
55. BIAEYEE IUEOO DOO: a fiziológiai test, avagy a test fizikai molekuláris alapjai. szervek memóriája.
56. BIAGOO DOAWAA: mikrolencsék
57. BIAMOAXII: a földiek számára ismeretlen biológiai szerkezet
58. BIEEGOO: a mentális kapacitás integrált tényezőinek sorozata
59. BIEEUIGUU: pszichobiológia
60. BIEEUNNIEO: pszicho-neurológus
61. BIEEWIA: pszicho-neurológiai teszt.
62. BIEEWIGUU: pszichofiziológia
63. BIEWIGUU AGOYEE: pszichobiológiai vezérlő
64. BUAWAIGAAI: érzékelés
65. BUUAE BIEE: telepatikus impulzusok
66. BUUAWAA: lélek
67. BUUAWAA BAAIOO: az élőlény szelleme
68. BUUAWAM IESEE OA: tudatalatti
69. BUUAWA OEMII: az ember lelke
70. BUUAWEE BIAEEI: kollektív emberi lélek
71. BUUAWOEMII: a lélek kapcsolódása az emberi szervezethez
72. BUUA XUU: pszi-szféra
73. BUUTZ: motor
74. DIEWEE: számítógép bázis
75. DIIO: titán

DIIUYAA: kripton
 DOA DOEE: protaminok
 DOROO: akusztó-optikai filmfelvétel, hang és kép egyaránt
 DOROOUIAAIE: „tonotéka”, avagy hangfelvételek könyvtára
 DUll: gyűrű, illetőleg ekvatoriális korona az űrhajójuk körül
 DUO: 1.7333 kilogramm tömeg
 DU OI OIYOO: aktuális összekötő nyelv
 EAYODII GOO: ontológia
 EBAYAA: nagyon szeretni
 EDDIO LAIYAA: az UMMO-n egyfajta mentális betegség
 EDDIO NAAU: a személyiség disszociációja
 EDDIO UNNIAXII: mentálisan retardált
 EDDIO WE: betegség, a földi paranoiához hasonlatos
 EDDOIBOOI: határozott munkát nem végző, nyugdíjas
 EESEE OA: tudatalatti
 EESEOEMI: gondolkodó entitás
 EESEOEMI IGIO: gondolkodó lény
 EEWE: ruházat
 EEWEANIXOO OOE: hermetikusan védő ruha
 EFIEEDI: vízi növény
 EIDIU: szögek
 EIWOO OINNA: kés, szeletelő típusú
 ENMOO: mértékegység az UMMO-n (1.8736658... metrikus tonna).
 ENMOO EE: 3.5 négyzetméter
 ENNAEOI: az űrhajójuk szuperstruktúrájának központi felépítménye
 ENNOI: torony, vagy kupola az (UMMO) űrhajó tetején
 ENNOI AGIOOA: kupola szerelvény
 ENNOII AGIOAA: az űrhajók alapjának megvastagodott része
 EXAABI: fürdőszoba
 EYALOOWA: az UMMOAELEWE, illetőleg az UMMO Központi Kormányzatának tagja
 GAA: négyzet
 GAA ONMAEI: a képernyő megtekintése a számítógépükön
 GEE: férfi
 GIAA DAI: porózus ruhaanyag
 GIAXAA EDAAU: a Világegyetemünk ködjei
 GIIXAA YUXAA: szintetikus táplálkozási termék
 GIUDUUDAA EEWE: egyfajta porózus köpeny, az öltözet egy része
 GOABAAE: város az UMMO-n
 GOOAIE SAWA: nagyenergiájú mikrohullámú sugárzás, mely elpusztítja az ISIAGEE
 IA-t (idegközpontok az agyban)
 GOODAA: az anyag folyékony halmazállapota
 GOONIIOADOO UEWA: jármű az UMMO-n
 GOONNIOADOO: az anyag különleges halmazállapota; se szilárd, se folyadék, se gáz
 118 GUU: krómaccél
 119 IAI: parfümök, illatanyagok
 120 IAI KEAI: aromás esszenciák keverésének művészete
 121 IAIKEATTUXAA: illatanyagok keverésének látványos versenye
 122 IAI YIEKEAI: nők, akik esszenciákat kevernek
 123 IAOOI: edény, amelyben folyékony tápanyagot tartanak
 124 IA SAAOOA: tó az UMMO-n
 125 IAWIAIA SAAOA: tó az UMMO-n
 126 IAXAABI: hálósza, alvókamra
 127 IBOAAYANO: kvantált alap
 128 IBOAAYA NUUIO: kvantált
 129 IBOAAYA OU: foton, kvantumenergia

130 IBOAYAA GOOA: önálló fotonikus erősítők
 131 IBOO: elosztó hálózat csomópontja vagy gócpontja
 132 BOONEE: kozmikus sugarak
 133 BOZOO: egy hálózat csomópontja vagy gócpontja
 134 BOZOO AIDAA: az Ummita űrhajókba felszerelt központi részecske inverter
 135 BOZOO DAO: csomópont
 136 BOZOO UU: elemi fizikai entitás modellje
 137 BOZOO WOO: az elektronok által elfoglalt pillanatnyi pozíciók minden egyes szubatomi szinten
 138 IDIA GIIDI: tej - ízesítésre
 139 IDIA OIXIJ: az OIXIIXII (repülő emlős az UMMO-n) zsírtartalmú teje
 140 IDUGOO: nutrifikáció
 141 IDUIROO: citozin
 142 IDUUII AYI I: meghajtó berendezés a hajóikon
 143 IDUUIIO: meghajtás
 144 IENXOODINAA: hatszögletű mozaik formára kristályosodó réteg az UMMO űrhajó külső rétegében
 145 IEVOOXOODINAA: a XOODINAA belső bélése
 146 IEYIOBAA: a Kígyótartó 70 bolygójának egyike
 147 IGJAAUYIXAA: oktatási terv
 148 IGIOI: szabadság
 149 IGIO UALEEXII: a saját „én”-tudat
 150 IGOOA ENMEE: gének, örökletes tulajdonságok
 151 IGOO NOOI: homokot hordozó romboló hurrikánok, nagyon veszélyesek
 152 IGUU: növény, hasonlatos a páfrányhoz
 153 IGUUXOO: fekete paszta
 154 IITOA: az UMMO űrhajókat burkoló külső réteg
 155.IIWOAE: generálás, létrehozás
 156 IMAAUII: csatorna, kanális, lefolyó
 IMMAA: hermetikus nyílás vagy nyílások, hozzáférést ad az űrhajóikhoz, bejárati ajtók
 INAIE DUIO: törvények vagy rendeletek
 INAYUYIXAA: expedíció
 INNO VIAAXOO: csecsemőkorú
 INOWII: sárga pépes gyümölcs
 IOAWOO: két tengely által bezárt szög
 IOAXUAXAA: ? (sic).
 IOGAARAA: foszforsav
 IOIXOINOIYAA: geológiai mélyedés
 ISIAGEE IA: az agy idegközpontjai
 IUAGAROO: timin (nukleinsav).
 IUAMMIO DII: kegyetlenség
 IUMMA: az Ummiták napja
 IUMMASNEII: napenergia telep
 IVOOROO: guanin (nukleinsav)
 IWO: nemzés
 IXIMOO: speciális fehérjék
 IXOIAROO: adenin (nukleinsav)
 IXOOURRA: dezoxiribonukleinsav - DNS
 IYOAE BOO: (számítógépes) modulok, mikrofizikai szinten végbemenő kémiai-nukleáris reakciók elvén
 KEOYEEEO XAIUU: mágneses kompenzáció
 KOAAE: 8.71 kilométer, mértékegység
 NAANAA: tipikus fák az UMMO-n
 NAATOWSEE UA NAI: völgy az UMMO-n

NAAXUNII: eszköz, evés közbeni kézmosásra
 NEAA: a mi Világegyetemünk ködje
 NIAAIODOI KEEAI: növények és sziklák esztétikai elrendezésének művészete
 NIIO AA: atom, kémiai molekula
 NI 10 ADOGOOI: az UMMO hajók kopásgátló védelmi rendszere
 NIIO ADOUAXOO: ionizáló sejtek
 NIIUAXOO: adatátviteli vagy –vételi csatorna, telemetria
 NOA: tudósok, diákok
 NOAUIW: iskolai időszak
 NOIA UEWA: az UMMO-n a korábbi közlekedési rendszer
 NOI OAI: pszi-függvény
 NOI OULOO: hisztonok
 NOOLAW: hatalmas tudományos laboratóriumok
 NUAEL: az UMMO pólusa, sarki terület
 NUUDAIAA: csővezeték, cső átvezetés
 NUUGII: szállító tartályok - utazáskor
 NUUGI IADUU: kocsonyás hengerek
 NUYAA: oxigénezett víz és olvadt lítium toroidális tartálya
 OACAWA OEW OEWEA: a legfontosabb folyó az UMMO-n
 200. OAG OEII: vulkántípus
 201. OAIIOYAA: tétel, értéke „igaz”
 202. OAIIOYA AMMIE: tétel, értéke „igaz, a Kozmoszon kívül”
 203. OAIIOYEEDOO: tétel, értéke „hamis”
 204. OANEEA IAWA OAI: betegség, amely összezavarja a pszi képességeket
 205. OANEEAOYIOOYO: telepatikus átvitel
 206. OASION OEI: vulkán az UMMO-n
 207. OAWOENII: rezonanciában lenni
 208. OAWOENNIUU: nukleáris rezonancia
 209. OAWOO: dimenziótengely
 210. OAWOOLEAIDAA: dimenzióváltás, a tömeg inverziója az űrhajóikon
 211. OAWOOLEA UEWA OEMM: csillaghajók, UMMO űrhajók
 212. OAWOOLEIBOZOO: inverzió egy másik háromdimenziós rendszerbe
 213. OBXANWAI: megszokott eljárások
 214. ODAWAA: összeomlás vagy csökkenés
 215. ODU GOOA: atomi erősítők
 216. OEBUMAEOEMII: négydimenziós ember
 217. OEE: felfüggesztés, lebegés
 218. OEMBUUAW: szomatifikai kapcsolt
 219. OEMII: ember, emberi test
 220. OEMIIABI: hominizáció
 221. OEMIIGIIA: tökéletes ember, szupermen
 222. OEMM: bolygóközi, csillagászati, gömb alakú tömegről gömb alakú tömegre
 223. OEMMIOYAGAA: a földi ember
 224. OEMMIUEWA: a testhez igazított berendezés, amely lehetővé teszi számára a repülést 56 méteres magasságig, repülő öv
 225. OERUU IOSSAUUIGAA: gerinces az UMMO-n
 226. OEUDEE: biopatológia
 227. OGIAA: nagy vezetők
 228. OGIIA: főnök, vezető
 229. OGOKOOA: autópályák, közutak
 230. OIBIIA: tengeri állatból kivont olaj
 231. OIWI: év
 232. OIXIIXII: repülő emlős az UMMO-n
 233. OIYOYOIDAA: fontos gondolatok kifejezési formája kódolva
 234. OMGEYIEE: házaspár

235. ONAUDO OXA XU: fa alakú növekedés
236. ONAWO UII: tanítási központok – szállással és ellátással
237. ONAWO WUA: egyetem – matematikai tanulmányok céljára
238. OOB: 1.733 kilogramm tömeg
239. OOGIXUUA: egy hullőféle húsa az UMMO-n
240. OOLEEA: behatolni, egyik fizikai közegből átlépni egy másikba
241. OOLGAA GOO: az anyag szerkezetének fizikája
242. OOLGA WAAM: fizika és kozmológia
243. OORGAOWI: központi energiaforrás az UMMO-n
244. OOXENNUU: lábtámasz, futómű kiterjesztés
245. OYIA: Sun. Kistömegű csillag
246. OREEAU: az Androméda galaxis
247. OUDEXIENOO: monolitok – porózus kőzetekből
248. OUMBOOBUEA: szellemi érték szolgáltatása
249. OUMBOOMI IA: szolgáltatások formájában nyújtott eszközök
250. OUMDAA DOAA: fogyasztási cikkek
251. OUMWI AA: berendezési eszközök
252. OUMYASAAI: ingatlanok, tér, stb.
253. OXOOIAEE: az IBOZOO UU gyűrűs lánc
254. OXUO KEAIA: egyfajta sport, játék
255. OYAA: bolygó
256. OYAEBEEM: évekre lévő bolygó a Világegyetemben
257. OYAGAA: hideg csillag, bolygó, Föld
258. OYAGAAWOA: Jézus Krisztus.
259. OYAUMME: a mi Galaxisunk csillaga.
260. OYAUMMEI: 70-es csoport a Kígyótartóban csillagképben
261. OYAWIIA: bolygó a Világegyetemben
262. OYISAA DOAA: Tábor
263. TAAU: bekezdések
264. TAXEE: kocsonyás tömeg
265. TAXEE XUANOO: kocsonyás anyag átalakulása
266. TOOKAAIA: a mi Világegyetemünk bolygója
267. UAA: erkölcsi törvény vagy jogszabály, végrehajtási következménnyel
268. UAMI I GODAA: folyékony étel, egyfajta leves
269. UAMII GOOINUU: szilárd étel
270. UAMIIOWODO: intra-artériás táplálkozás
271. UAMI IXAABI: ebédlő és konyha, megkülönböztetés nélkül
272. UAMIIIXANM: automata konyha, titán memória révén programozva
273. UAXOO: receptor, vevő
274. UAXOOAXOO: árnyékolt érzékelő- és adóberendezés
275. UAXOO IAS: 1-es számú receptor
276. UAXOO IEN: 2-es számú receptor
277. UBOO: agnoszticizmus
278. UEWAA: jármű, hajó
279. UGUUAXIIA: cserje az UMMO-n
280. UIW: egységidő az UMMO-n, 3.092 perc
281. UIWIIOO: azonnali
282. ULAAYANA NAE: festett fényképféleségek
283. UMMO: a földönkívüli látogatók szülőbolygójának neve
284. UMMOAA: ? (sic).
285. UMMOALELWE: az UMMO Központi Kormányzata, 3 személy alkotja
286. UMMOAELEWEANII: altanács
287. UMMOAELEWEE OA: az UMMO Tanácsa
288. UMMOEMMI: az UMMO-n őshonos emberiség

289. UMMOGAEAO DII: hivatásos szakmai-technikai értékelés
290. UMMOGAIAO DA: személyazonosság-formula
291. WMMQGAIAO DI: szakmai együtttható
292. UMMOTAEEDA: csecsemő állapot
293. UMMOWOA: az UMMO Isten-embere, hasonló a mi Jézus Krisztusunkhoz
294. UNAWO OUDEE ANII: biopatológiai egyetem
295. UNAWO UII: Műszaki-utasításközpont
296. UNIEYAA: agyi
297. UNIOBIGAA: húsos ujjbegyek
298. UNNIEYUU: neurológus
299. UNNIOGOAYUU XE: elsődleges körkörös reakciók
300. UNNIOOGOIA: feltételes reflexek
301. UOUAMI I: a reggeli az Ummitáknál
302. UOUORAA: ribonukleinsav (RNS)
303. UOXOO DINNAA: az Ummita úrhajók felületi rétege
- URAA: hivatalos krónikák
- URAAIWO: peteérési szakemberek
- USAAGIXOO: izodinamikus állapotok (gyűrődések) a kozmikus térben
- USADAADAU: laboratórium az UMMO-n
- UUDEEXAA: város az UMMO-n
- UUDUA GOO: dezoxiribóz cukor
- UUDUINOO: ribóz
- UUEIN GAA EIMII: háromdimenziós képmegjelenítő
- UUGEE:gyermek
- UUGEEYIE: gyermekek
- UIDDAO UYOAA I IO: vulkanikus terület az UMMO-n
- UULABOIYU:?(sic).
- UULAYA: képek
- UULAYANA HAI: elektro-fotográfia
- UULEWA: detektor gömb, vagy gömbök, bármilyen magasságban képesek repülni
- UULIBOOA: megfelel a földi északi fénynek
- UULIBOO DEE: 8 mikron nagyságrendű űrméret
- UULNII: információs csatornák
322. UULODOO: képrögzítő kamera
323. UULOOAXAABI: a házakban az a szoba, amelyben háromdimenziós képek láthatók egy szférikus képernyőn
324. UULUAXOO: ? (sic).
325. UULWA AGIADAA: képernyő, a rádiófény-lográfiához használatos
326. UULWA AGIADAA EEWEE: munkablúz, nagyon mutatós egyenruha
327. UULXOODII OEMM: rendszer, mely lehetővé teszi a nagyon nagy távolságokra lévő csillagok optikai érzékelését
328. UUWUUA IEES: négyértékű matematikai logika
329. UUXAEEMOI: gyógyszer, narkotikum
330. UUYABOO WEAM: a Világegyetem ködcsoportja
331. UUYI: fizikai tényezők
332. UUYIEE: alacsony lány
333. UWAAM: anti-Kozmosz, anti-Világegyetem
334. UWOOS: ? (sic).
335. UXGIGIAM ONNOXOO: térgörbület
336. UXGIGIAM WAAM: valós fizikai tér
337. UXIIGIAM: sokdimenziójú tér
338. UYI ABEE: bolygórendszer, 38 607.46 fényév távolságra
339. UYOOALADAA: csőhálózat, melynek vezetékeiben folyékony fémötvözet áramlik
340. UYOOXIGEE: kerámia tárgy

341. UYUUNOODII: kozmikus részecskék árama
342. VAAVAWE: egyenlítő
343. WAALI: 12 (a 4,3. hatványon) fényév = UMMO csillagászati mértékegység
344. WAAM: Kozmosz
345. WAAMDI SAIAYA: a Kozmosz koordinációs központja
346. WAAMIAAYO: közönséges koordináta kezdőpontja
347. WAAM TOA: kozmológiai történelem
348. WAAUA ODEU: gondolkozók, vagy filozófusok
349. WAAMWAAM: multikozmosz
350. WADOOSSOIA: információs forgalom
351. WAELEWIE WOAT: tórium C izotóp
352. WIIWAAI: dréncső vagy csatorna alacsony rendszámú kémiai elemek gázzá alakítására
353. WIIWIIAA: szélvihar
354. WIIXIIO: hangyához hasonló rovar
355. WQA: Isten, a teremtető
356. WOALAA OOLEASS: teológia és filozófia
357. WOALAOLOO: teológusok, papok, vallásfilozófusok
358. WOIOA: habágy
359. WOI WOI: alvás.
360. WOIWOI EEASEE: hipnózis
361. WOIWOIXAABI: szoba – alvás, vagy meditáció céljára
362. WOODOO: az UMMO-n valaha létezett, rettegett rendőr
363. WUA: matematika
364. WUA WAAM: a fizikai tér matematikája
365. WUUNUA: tonik fűszer
366. XAABI: ház
367. XAABIUANNA: szobák elrendezése a házban
368. XAAXADOO: kromoszómák
369. XANMOO AYUBAA: számítógépes hálózat
370. XANMOO ISOO AYdBAA: 120 számítógép
371. XANMOO USII: számítógép
372. XANMOO XOOGUU: fő számítógép az űrhajóikon
373. XANWAABUASII BEEAO: gigantikus számítógépközpont
374. XANWAABUASII DIIO: titánmemória
375. XANWAADUUASII: memória-egység
376. XAXOOU: ülés
377. XEE: UMMO év (212 UMMO nap)
378. XEEUMMO: 18 XEE.
379. XII: 600,0117 UIW. Egyenlő egy UMMO nappal, 30.92 földi óra
380. XIIXIA: szexuálisan szeretni
381. XOODINAADOO: alsóbb, koloid platina réteg az UOXOODINNA-n (űrhajójuk felszíni borításában)
382. XOODINNA: az űrhajók védőburkolata
383. XOODIUMMO: a bolygót alkotó fizikai réteg
384. XOODIUMMO: összekapcsolódó rétegek
385. XOOGUU AYUBAA: űrhajók bonyolult artériás rendszere
386. XOOIMAA UYI I: geológiai hangzású berendezés
387. XUU: törzsek, vagy ágak
388. XUUXAUIW USUIW: nagy pontosságú izokron órák
389. YAA: tárolócső
390. YAA OOXEE: higanytartály
391. YAAXAIUU: mágneses kavitáció
392. YAEDINNOO: kisméretű kamrák, kerámia termékek tárolására
393. YEDDO AYUU: utazás, eltérve a megszokott útvonalaktól, vagy szervezéstől, vé-

letlenszerű felfedezés

394. YIEE: nő

395. YI IEAGAA: a Földön ismeretlen technika biológiai szerkezetek megóvására alacsony hőmérsékleten (a kriogenika áll hozzá legközelebb)

396. YIISA 00: boldogság, intim kielégülés, erkölcsi jószág

397. YOAXAA: műtőasztal

398. YONNIANNAA: hengeres szerkezet, két csúcsívben végződik

399. YOOXAO: dugattyú

400. YOYGOAXOO: kis vezeték

401. YU UWAA UXII: büntetőtelep

402. YUUXIIO: toroid berendezések az űrhajóikon, irányítás céljára

403. YUXIDOO: gáznemű rétegek dinamikus gradienseinek profilját módosító eszköz

AZ ÖSSZES MEGTALÁLT FONÉMA SZÁMA: 403

Néhány Ummita kifejezés

OA DO DO IA KAAWAEA UMMO UMMO.

Annak az érdekében tettük meg ezt az utat, hogy a kultúrákat tanulmányozzuk. Az UMMO-ról érkeztünk, nincs szándékunkban kárt okozni nektek, nyugodjatok meg.

DO UMMO DO DO UMMO UMMO DO DO DO.

Az UMMO-ról érkeztünk, és az UMMO expedíciós hajókkal érkeztünk.

DO UMMO UMMO DO DO UMMO.

Az UMMO-ról érkeztünk, sürgősen élelmiszerre van szükségünk.

AYIIO NOOXOEOOYAA DOEE USGIGIIAM.

Ez a zöldes bolygó úgy tűnik, lebeg a térben.

AIOOYA OEMII.

Az ember háromdimenzióban létezik.

AIOOYA AMMIEE WOA.

Az Isten a téridőn kívül létezik.

AIOOYA AMMIEE BUUAWA.

A lélek a téridőn kívül létezik.

Nem található fonéma az alábbi földi kezdőbetűkkel: C, F, J, L, M, P, Q, R, S és Z. azonban néhány eddig megtalált szóban a felsorolt betűk különböző kapcsolatokban, de megjelennek.

Összehasonlító táblázat a Föld és az UMMO között

	FÖLD	UMMO
Maximális egyenlítői sugár	6,378.388 km	7,251.608 km
Legkisebb sarki sugár	6,356.912 km	7.016.091 km
A bolygó tömege	5,979 trillión mt	9,360 trillion mt
Pályahajlás	23° 27' 30"	18° 39' 56.3"
Tengelyforgás	24.38 óra	30.92 óra
Gravitációs gyorsulás	9.81 m/s ²	11,88 m/s ²

Szárazföld aránya	29.2%	38.16%
Naptávolság	149,504,000 km	99,600,000 km
Az év hossza	365 nap	212 nap
A bolygó átmérője	12,756,776 km	14,503,215 km
Excentricitás	0.0167	0.007833
	NAP	IUMMA
Tömeg	1.991x10 ³³ g	1.48x10 ³³ g
Hőmérséklet	5,7850 Kelvin	4,580.30 Kelvin
Abszolút fényesség	4.73	7.4
Színeképtartomány	G.2	K

Az UMMO látogatói szerint, a központi csillaguk, az IUMMA valószínűleg azonos az általunk WOLF 424 jelzéssel katalógusba vett csillaggal a szűz csillagképben. Ennek paraméterei a következők:

- rektaszценzió 12 óra, 31 perc, 14 másodperc
- deklináció +9° 18' 7"
- abszolút fényesség: 12 és 13 M között
- színképtípus: M

Az UMMO vizes bolygó, olvadt belső maggal, viszonylagosan vékony kéreggel, és egy másodlagos légkörrel, mely nagyon hasonlít a földihez. A felszínén az élet legtöbb formája jelen van, fajokban szegényesebb a gazdagsága a Földénél. Lakosai hasonlatosak a földi emberekhez.

Az egyik „kontakt” egyébként azt állította, hogy valóban létezik egy „hatalmas úrkikötő” a Death Valley barlangjainak mélyén.

Erre való hivatkozásképpen egy „szinopszist” fogunk idézni egy brazil „kontakt”, Jefferson Souza, tapasztalataiból, amint az UFO KÖNYVTÁR című katalógusban megjelent (11684 Ventura BLVD. #708., Studio City, CA 91604). Ebben a katalógusban számos ember magnószalagos interjúja vagy előadása szerepel a találkozásairól, azon „kontaktokkal” akik barátságosan viselkedtek velük és „északi” vagy emberszerű lények voltak, jó néhányan idegen eszközöket vezettek, vagy a „szürke”, illetőleg „gyíkszerű” idegenek „eltérítették” őket.

Idézet Mr. Souza tapasztalatainak leírásából:

„Az első UFO megpillantására adott reakció megjósolhatatlan. Jeff Souza első kapcsolatfelvételére 1979-ben került sor, amikor csupán 13 éves volt. Az esemény a tudatából a memóriájának mélyére került. Az elkövetkezendő 10 év húsz kapcsolatfelvétele soha nem idéződött fel teljes egészében. Izgalmas évek voltak, közte a valaha feljegyzett leginkább inspiráló, az idegenekkel kapcsolatos történettel.”

„A fiatal brazil jelentős intelligencia és intuíció birtokában volt. Tanult, és sikeresen befejezett egy szemesztert az orvosi egyetemen, mielőtt feladta a formális oktatásban részvételét.”

„Két földönkívüli fajjal állt kapcsolatban. Jeff, Brazíliában, Argentínában és az Egyesült Államokban találkozott velük. Ám a helyszínek kevésbé jelentősek, amikor összehasonlítjuk annak nehézségével, ahogy meg tudott birkózni a tanultakkal.”

„A szelíd vegaiak és az üzletember-kinézetű ummiták többet tanítottak Souzának, mint amit valaha is el tudott képzelni a bolygók technológiájáról és az életről. Felvették egy űrhajóra FÉNY segítségével (anti-gravitációs hullámok? – Branton) és átszállították más bolygókra és a világ (másik) részeire. Az egyik ilyen út után szokatlan következmény érte – valamennyi haja kihullott. Az órája valamennyi kapcsolatfelvételnél lerobbant.”

„Jeff Souzát több szakértő is kikérdezte az idegenekkel való kapcsolatairól. Klinikai regressziós hipnózisnak vetették alá, egészen az első kapcsolatfelvételéig visszamenően, a válaszok azonban csupán Portugálul érkeztek, hiszen abban az életkorában Jeff nem tudott angolul.”

„Az így kiderült részletek félelmetesek voltak. Az időről, a térről, az anyagról, az energiáról, az életről és a spiritualizmusról feltett kérdésekre a válaszai könnyen gördültek le a nyelvéről. Minden részletesen kiderült múltbéli és jelenlegi idegenkapcsolatairól.”

„A vele készített beszélgetésekből és feljegyzésekből számos részlet derül ki fizikai kapcsolatfelvételeiből, **HIHETETLEN ISMERETEKET KÖZÖLVE SZÁMOS, EDDIG ISMERETLEN IDEGEN FAJRÓL, BELEÉRTVE A REJTÉLYES ÉS FENYEGETŐ FELLÉPÉSŰ SZÜRKÉKET. JEFF SOUZÁTÓL HÉT FAJRÓL HALLOTTUNK** (valószínűleg humanoid és/vagy sauroid – Branton), **MEGISMERTÜK A FÖLDNEK AZ IDEGENEK ÁLTAL ADOTT NEVÉT, HALLHATTUNK A DEATH VALLEYBAN TALÁLHATÓ, FÖLDALATTI ŰRÁLLOMÁSRÓL, ÉS AZ AIDS, IDEGENEK ÁLTALI, GYÓGYÍTÁSI TECHNIKÁJÁRÓL.**”

„Volt az idegen kapcsolatainak egy végső óvintézkedése – mindannyiunknak meg kell tanulnunk a Jeff Souzának adott leckéket, ugyanis rohamosan pusztítjuk bolygónkat, és ha nem változtatunk, még a barátságos idegenek sem lesznek képesek megmenteni bennünket.”

Ezután bemutatásra került a Death Valleyben található föld alatti terület, melyet – a beszámoló szerint – új-görögök(?), hav-musufok, továbbá a Vega és az Ummo emberi közösségei, laknak, akik, mint azt a későbbiekben látni fogjuk, más kontaktok beszámolója szerint, „Föderációt” alkotnak más emberi kolóniákkal és civilizációkkal, a Tau Cetiről, az Epsilon Eridaniról, az Alfa Centauriról, a Plejádokról és más helyekről.

Habár Jefferson Souza – állítása szerint – felvette a kapcsolatot az ummita emberekkel egy földre szállt űrhajójukban, a vegaiak voltak azok, akik megengedték neki, hogy a hajójukon a legtöbbször utazzon. Ugyancsak a vegaiak voltak azok, akik megmutatták neki a HATALMAS földalatti bázist Death Valleyben, e struktúra mérföldnyi átmérőjű üregeket tartalmazott és számos, önálló szektort, ezeket úgy alakították ki, hogy megfeleljenek a Föderáció világából érkezett képviselőknek - akik e bázist használják földi tevékenységükhöz -; gravitációs- és légkör-összetétel szempontjából. Láthatóan, a hav-musufok **IGENCSEK ELFOGLALTAK** – az utóbbi néhány ezer évben – amennyiben hihetünk Souza beszámolójának.

A fentiekhez még hozzátartozik, Souza megismert két további idegen fajt, akik bizonyos szempontok miatt konfliktusba keveredtek a humanoid fajokkal, a legfőbb kapcsolattartóival. Ezek közül az egyik „rovarszerű” típus, míg a másik hüllő. Ez utóbbiak magasak, erősen hüllő-saurid megjelenésűek, egyfajta „mester” fajnak tűnnek, akiknek az alacsonyabb „szürke” reptiliánok alá vannak rendelve.

Souza szerint legalább három „szürke” fajta van, akik tojás-keltetés útján szaporodnak, akadnak akik klónozzák magukat, és olyanok is, akik megsokszorozzák az embriókat.

III. RÉSZ

Jean Pierre Petit: Még több részlet az UMMO-esetről

Hosszas megfontolás után, a Földre való leszállásukat 16 évvel követve, az UMMO-ról érkezettek úgy határoztak, hogy több ezer oldalnyi szöveget osztanak szét. Ám azok oly módon voltak összeállítva, hogy a kapcsolattartók nem igazán értették azokat tudományos szempontból. A történetek teljességgel hihetetlenek, annak fényében, hogy nem keveredtek hamis elemekkel. Egy kirakós darabjaiként kaptuk ezt a tudást.

Az ummiták itt-ott elszórtak néhány dolgot, azaz annak valószínűsége, hogy olyan földi ember kezébe kerül, aki megérti azokat – elhanyagolható (egy a három millióhoz). Ilyen elővigyázatosság mellett még azt is megtehették, hogy néhány igazán jelentős ismeretet közöljenek bolygójukról. Mi magunk dönthetjük el, ezek igazak, vagy sem.

Az embereket összezavarhatta volna ez a játék, nem úgy engem (értsd, J.P. Petit, a francia tudóst). Az ummiták azonban elismerték egy, általam 1992-ben kapott levélben, Rijadból, Szaud-Arábiából postázva (ezek az emberek igen sokat utaznak), hogy kalkulációikban elhanyagolták annak lehetőségét, a földi ember rendelkezhet olyan képességgel, amellyel ők nem, nevezetesen képzelőerővel, vagyis képes összerakni a hiányzó darabok ellenére a teljes képet.

Akárhogy is, a szövegekben található tudományos ismeret nem használható fel könnyen. Jelentős matematikai tudás szükséges hozzá. Az általános relativitáselmélet, miként okkal gondolhatják sokan, nem érthető minden ember számára. Ám sok-sok éven át dolgozva a témán, sikeresen átültettem ezeket az információkat tudományos nyelvre, és adtam meg az UMMO-eset tudományos háttérét, hatást gyakorolva az ufókutatókra, akik egyébként allergiások a munkáimra, hiszen azok távol esnek az ő kompetenciájuktól.

Miként reagáltak az Ummiták erre az új helyzetre?

Tizenöt éven át nem mondtak semmit. 1990. óta, elfogadva az első könyvem megjelenésének tényét, úgy határoztak, hogy személyesen keresnek meg. Részletesen be fogok számolni minderről ebben a könyvben. Ezek a beszélgetések tudományos szinten zajlottak. Új ismereteket adtak ennek a furcsa „majomnak”, aki a valószínűség-számításuk ellenében létezik, valaki, aki képes volt megérteni és összerakni ennek a kirakónak a részleteit. Ezután egy újfajta kísérletben vettem részt.

Igazából öten vagyunk, négy vezető tudós csatlakozott hozzám.

A kapcsolattartók hálózatának kialakulása

Miként azt korábban említettük, Sesma (az alábbi képen), 1967-ben beszámolóik tömegét kapta, ezeket hangosan felolvasta a klubjában. E különleges bolygón, az UMMO-n

élők, írták le a mindennapi életet, a lakosok szokásait, társadalmi viselkedésüket, politikai szerveződéseiket és történelmüket. Mindezek az ismeretek keveredtek a gépeik meghajtására vonatkozókkal, azokkal, miként lehet átszelni sok-sok fényévet, biológiáról, az evolúciós elméletekről, sőt, még a matematikájukról szólókkal is.

Az ummiták jelezték Sesmának, hogy nem ők maguk gépelték le a szövegeket, egy gyors- és gépíró segítségével tették ezt, akinek fizettek, s aki a spanyol fővárosban él. Ő postázta a leveleket különböző személyeknek, melyeket, szokatlan „munkaadói” meghagytak neki.

Az ötvenes években az ummiták kapcsolatba léptek a földlakókkal egy, a későbbiekben leírt módon, ezek a próbálkozásaik igen viccesek voltak. Ezt követően beutazták az egész Földet, különböző országokat látogattak meg (beleértve természetesen az Egyesült Államokat is). Miután megismerték a nyelvünket, beszélgetni szerettek volna velünk, először telefonon kezdték, azután írásos formában, ez a mód immár kevésbé volt veszélyes számukra. Ebben a szellemben cselekedvén, egy ausztráliai, Adelaide-ben dolgozó csoportjuk módosított egy földi írógépet oly módon, hogy az képes volt szóbeli parancsokat végrehajtani.

Az ummiták igencsak nehézkesek voltak, miként az szegyenkezés nélkül bevallották. Amint egyikük autót szeretett volna vezetni Ausztráliában, balesetet okozott és meghalt – ahogy erről beszámoltak. Megkérdezhetik, miként voltak képesek ezek az emberek oly magas technológiát kifejleszteni bolygójukon? Nem egy nap alatt érték el.

Már említettük, farkasvakságban szenvednek, ezért lényegében éjszaka élnek. Napal, egész egyszerűen csak alszanak, mint a baglyok.

Történetük kezdetén, üregekben éltek, akár csak a nyulak. Később, képesek voltak kiépíteni egy teljes földalatti architektúrát. Az UMMO-n, a felszínen található építmények lényegében csak ipari vagy tudományos feladatokat látnak el.

Amint megérkeztek a Földre, ennek mikéntjéről is pontosan beszámolunk majd később, sietősen kiválasztottak egy félig elvadult területet, igyekezvén elkerülni a túl korai felfedezésüket. Rábukkantak egy alacsony hegyre egy kisváros, Digne mellett, Franciaország déli részén. Naivan, azt gondolták, hogy valamennyi épület a leszállásuk közelében része egy tudományos komplexumnak. Azt mondák, igencsak elcsodálóztak, amikor megtudták, hogy az emberek csupán mindennapi életüket folytatják ezekben a szerkezetekben.

Mindenkinek el kell olvasnia az „Első nap a Földön” című beszámolót, ezen emberek szorongását, ahogy lábukkal a talajra léptek, arra számoltak, azonnal megtámadják őket a bolygó lakosai, kirohanván felszín alatti bázisaikról.

Az ummiták azt mondják, sok-sok földönkívüli csoporttal léptek kapcsolatba. Életmódjukból azt a következtetést vonhatjuk le, hasonló a vakondkéhez, ez a megszokott számukra, s mi kivételt képezünk ez alól. Később meglátjuk miért.

A szövegek számos részlettel szolgálnak, néha kifejezetten színesek az UMMO, a hipotetikus bolygójuk történelméről. A történelmük során - miként mi is -, technológiát fejlesztettek ki. Kezdetben ezek az emberek a kezüket használták. Ám egy napon felfedezték, nincs szükség a továbbiakban kézi tevékenységre. A mi technológiánk, az informatika és a robotok megjelenése mellett, ugyanebbe az irányba indult. Már nekünk is vannak beszédvezérlésű gépeink. A robotjaink lassan intelligenssé válnak.

Az ummiták technológiája nagyon távol áll tőlünk.

- A technológiai korszak első szakasza tisztán a mechanikára alapult. Megtanultunk szerszámokat készíteni, hogy követet munkálhassunk meg; ruhákat varrni.
- A második lépés a tűz felfedezését követően a kémia fellendítése volt. átalakítottuk az ételt, megedzettük a nyílhegyet. Ezután felfedeztük a fémeket és az energiaforrásokat. Oxidáló-redukáló reakciókat találtunk, ötvözeteket készítettünk, fémeket olvasztottunk és kovácsoltuk őket.
- A harmadik lépés a nukleáris technika volt. Még csak a kezdőpontjánál vagyunk. Ám nyilvánvaló, ha az elkövetkezendő századokban nem pusztítjuk el saját magunkat a rohadt bombáinkkal, akkor ki fogjuk fejleszteni a korlátlan és szennyezés-mentes energiaforrást.

Az ummiták erre a szintre már századokkal ezelőtt eljutottak. A szennyezéssel kapcsolatosan sincsenek problémáik, ugyanis mestereivé váltak a nukleáris transzmutációnak. Tudják, miként lehet a hulladékot semleges anyaggá átalakítani, mint például héliummá.

Azt is elmondják, semmiféle gondjuk sincs a nyersanyaggal. Amikor egy új gépet akarnak építeni, ilyen meg olyan atomokból, nem a természetben keresik meg azokat, ellenkezőleg, felhasználják az úttest köveit vagy a légkör nitrogénjét.

Az ummita eljárások, természetesen komputerizáltak, az ő berendezéseik azonban a miénkkel összevetve olyanok, mint a Cray-2-es az abakuszhoz képest. Néhány számítógépük képes irányítani egy egész bolygót, nemcsak a termelési folyamatokat, de a társadalmi hálózatot is. Ez a társadalom pedig, a maga történelmi útját bejárva, nagy-nagy viharokkal kísérve, akár a miénk, mára már a tökéletes stabilitás állapotába jutott. Röviden, az ummitáknak nincs többé szükségük arra, hogy dolgozzanak. Miközben teniszeznek, vagy golfoznak, soha nem jut az eszükbe, hogy a kezüket munkára kellene használniuk.

Azt is mondják, nincsenek igazi hangszálaik, jóval egyszerűbb garatszerkezettel rendelkeznek nálunknál (ettől volt annyira orrhangjuk a telefonban). E hangképző szerv eltűnik a pubertás során a legtöbb esetben. Ezt követően két elemű hangosítási berendezést ültetnek be. Az egyikük akkora, mint egy borsó, sebészeti műtét során kerül a nyelv alá és ott is marad az élet során. A második felfogja a kibocsátandó jeleket és hallható hangokká alakítja. A nyakukban hordják, nyakláncként.

Ide tartozik, hogy a szerveik által kibocsátott gyenge hangokat kétféleképpen kódolják át. A mély hangokat használják a bárbeszéd lebonyolítására. A magasabb hangokat ultrahangokká transzponálják és a gépeiket irányítják általuk.

Amikor tehát az ummiták mély hangon beszélnek, akkor egy társukkal értekeznek. Amennyiben pedig magasabb frekvenciára váltanak, akkor a számítógépükhöz, vagy a por-szívójukhoz szólnak.

Mivel nem használják többé a kezüket, az ummiták érzékeny szervekké alakították őket, genetikai manipuláció során.

A mi bőrünket az infravörös fényre érzékeny sejtek borítják. Nincsenek ilyen értelemben használatban, kivéve, amikor azt igyekszünk elkerülni, hogy megégessük magunkat. Az ummiták esetében, éjjeli szokássá vált, hogy az infravörös érzékelést kezdetben olyan mértékben használták, akár a szaglást. Később mesterségesen továbbfejlesztették e képességet, a kezük bőre segítségével képesek így képeket látni, igaz, nem olyan tisztán, mint a retina, de felismerhetően.

Következmény: a bőrük olyan érzékeny lett, túlságosan is érzékeny, hogy bizonyos tevékenységeket nem tudnak immár elvégezni, példának okáért, megnyomni a gombot a liften. Ennek érdekében az ujjaik „csomópontjait” használják, azaz az ízületeiket.

Ez a magyarázata annak, hogy az ummiták felszereltek egy írógépet hangvezérlő egységgel, ami akár felfordulást is okozhatott volna. Ügyesen, habár az országunk titkoszolgálatára érzékelték jelenlétüket – a szövegek szerint – elhagyták hotelszobájukat és elrejtették a berendezésüket egy mosodai kosárba, ahol szerencsére senki sem fedezte fel. Később érte mentek, meglehetősen nagy félelemben.

Egy kém annyi mindent visz magával, amennyit csak lehetséges, kiléte felfedésének elkerülése végett. Egy jó gyilkos a konyhakéssel vagy egy elektromos késsel távozik; mindez jól ismert.

A földre érkezett ummitákat azok közül választották ki, akiknek hangképző szerve nem volt túlságosan visszafejlődve. Egyébként felfedezték volna a hangsugárzó berendezést a ruhájukon. Általánosságban, igyekeztek elkerülni mindenféle magas szintű idegen technológia használatát.

Eme incidenst követően az expedíció tagjai úgy értékelték, sokkal biztonságosabb lesz a számukra, ha megfizetik egy gyors- és gépipró szolgáltatásait, mintsem mindenféle egy írógéppel mászkálnak, ráadásul, egy másik égitestről származó berendezéssel kiegészítve azt (néhány földi berendezést visszavittek az UMMO-ra és átalakították őket). Ezt követően, különböző országokban, titkárokat alkalmaztak, fizetésért.

Ummita űrhajó leszállása 1967-ben, San José de Valdeirasban, Madrid közelében

A spanyol titkár rengeteg levelet küldött szét különböző embereknek az elkövetkezendő hónapok során, amint azt egyik „főnöke”, DEI 98 diktálta neki, három űrhajójuknak a Földre érkezése kapcsán. Az egyiknek Madrid közelében kellett leszállnia néhány nappal később. A férfi sok embernek elküldte a levelet, ahogy a fickó megbízta.

Sesma és másik fél tucat ember kapta meg azt a levelet. A leszállási területet nem jelölték meg pontosan „biztonsági okokból”. Az ummiták csupán nagyjából adták meg a szélességi és hosszúsági fokokat, és a körülbelüli időt.

Néhány kontakt az eseményre az otthonában várakozott. Mások, a lelkesebbek, kimentek a jelzett területre fényképező gépekkel, hogy UFO-t láthassanak.

Egyikük sem tudta lefényképezni az űrhajókat, amely leszállt Madrid közelében, San José de Valdeirasban – ez áll a szemtanúk beszámolójában. Az űrhajók tekintélyes méretű nyomokat hagytak a talajon, ezeket viszont lefényképezték.

Az egyik űrhajó által hátrahagyott lenyomat, a fényképet Rafael Farriols és Antonio Ribera készítette.

A sajtó is értesült az eseményről, valamenynyí újság címlapján kapott helyet. Harminc évvel később, a San José de Valdeiras-i leszállás még mindig beszédtema, miként valamennyi UFO-eset is fel-felbukkan. Elmondhatjuk, ismeretlen objektum ereszkedett a földre, és nyomokat hagyott maga után.

Az Ummiták titkárának benyomásai

Ahogy végigtekintett a történeten, a titkár pánikba esett. A mai napig sem tett fel önmagának számos kérdést az alkalmazóiról. Igen bőkezűen fizettek neki, a magas munkanélküliségi arány mellett ez igen hasznos dolognak bizonyult. Ám, amint elküldte a leveleket az UFO-k érkezéséről, amely tényleg el is jött – rémület töltötte el.

A félelemtől remegve, levelet írt mindazoknak az embereknek, akiknek korábban hónapokon át postázta a beszámolókat.

Ez a levél meglehetősen érdekes. Egy nappal azelőtt, hogy ezek a bizonyos „kozmi-kus járművek” (amelyek csak azért jöttek, hogy egyszerűen csak felvegyék az expedíció tag-jait: Mr. DEI 98-at és Miss Yu 2-t hazavigyék), az ummiták megkérték őt, hogy adjon szám-mukra szállást.

Amibe aztán bele is egyezett. A történet inentől kezdve kifejezetten bájos. Fél tucat ummita érkezett hajnalban. A titkár felesége ételt készített számukra, melyet a látogatók visszautasítottak – mondja a levél. A padlón aludtak, valamiféle habon, egy szórófejes pa-lackból fűjták ki, reggelre pedig teljesen eltűnt.

A gyors- és gépíró, valamint a felesége egész éjjel nem hunyta le a szemét. A társal-gó ablakán át az egyik ummita, aki néma volt, mint egy hal, kicsiny gömböket engedett útjára a szomszédos utcák felé.

- Valamiféle megfigyelő készülékeket, MHD hajtással működtek, mesélte a csoport egyik tagja a házigazdáknak.

Ez a leszállási ügy meglehetősen összezavarta a „Boldog bálna” ezoterikus csoport-t, igen, valódi repülő csészealjok szálltak le, a számukra pedig ez egyáltalán nem volt elfo-gadható!

Eközben a csoport egyre nagyobb lett. A tagokon kívül immár ott volt a mérnök Villagrasa, és az író-újságíró Antonio Ribera. A tökéletes mása volt Groucho Marxnak és egyszer írt is az amerikai színésznek, szemrehányást téve neki, hogy az ő képét használja – hogy pénzt kereshessen. Groucho nagyon kedvesen és vidáman válaszolt neki.

Egyik nap a rádió bejelentette, hogy repülő csészealj szállt le San José de Veldeirasban, Rafael Farriols az autójában volt, nem messze ettől a helytől, a feleségével, Carmelával.

Antonio Ribera és Rafael Farriols

Természetesen kíváncsi lett, és elment a helyszínre, és ott találta Villagrasa mérnököt, aki teljes mértékben kiábrándult volt, számos fényképezőgép lógott a nyakában.

- Tudtam, hogy eljönnek...
- Mit tudott? – kérdezte Farriols.

Villagrasa elmondta neki az egész történetet, amit Farriols igen érdekesnek tartott, olyannyira, hogy elhatározta, csatlakozik a „Boldog bálna” csoporthoz, melynek tagjai döbbenetben álltak az események előtt. Rafael többet akart tudni, és megkísérelte megvásárolni a dokumentumokat Sesmatól, aki birtokolta őket. Mivel igen gazdag volt, (a barcelonai Plexigas gyárnak volt tulajdonosa), hatalmas összeget áldozott volna a megszerzésükre.

Sesma azonban jelentéktelen összegért vált meg tőlük, mintha égették volna az ujjait, érdeklődése teljes egészében megszűnt az UMMO-eset iránt, inkább a „marslakókra” és a „vénuziakra” korlátozta kapcsolatait.

Ribera valamennyi, a hozzá személyesen érkezett levélről másolatot készített és átadta egy papnak, Guerrero atyának, a fanatikus ezoteristának. Ahogy a leszállás híre elérte a nyilvánosságot, a vallásos ember teljesen megőrült és elkezdett beszélni valamennyi újságírónak, akivel csak találkozott.

Az újságírók az alábbiakat mondták el erről az esetről:

- Földönkívüli társaság él egy felszín alatti barlangban, a Sierra of Gredos térségében, Madrid közelében.

Az ummiták pánikba estek és azonnal elhagyták Spanyolországot. Ha Guerrero atya nem tárta volna fel az egész történetet, az titokban maradt volna, miként azt a levelek szerzői a kezdetekkor meghagyták. A leszállási eset csupán eggyel több bejegyzés lett volna az UFO-esetek tengerében.

Ha hihetünk a leveleknek, melyeket a spanyol kapott jó néhány évvel később, a spanyol kontaktok csoportján kívül legalább tíz további csoport létezett szerte a világon. Ismertek közülük Franciaországban, Németországban, Olaszországban, Ausztráliában, Oroszországban, Kanadában, Zimbabweben, Dániában és természetesen az Egyesült Államokban.

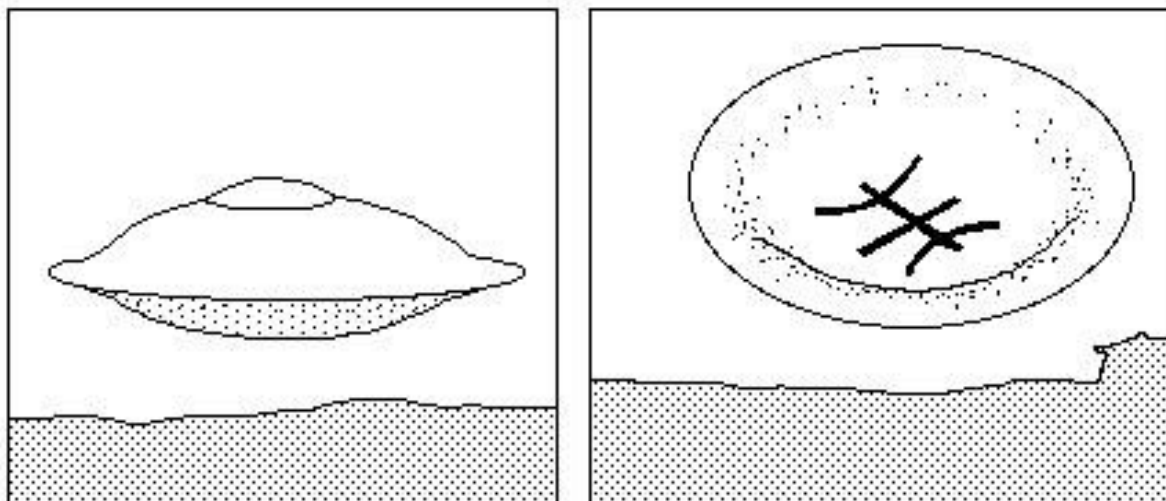

Az ummiták valamennyi kontaktjukat megkérték a legteljesebb diszkrécióra, ellenkező esetben azzal fenyegetőztek, beszüntetik az ismeretek további átadását - a tanítványaik tehát engedelmeskedtek az utasításnak. A spanyolok ugyanebben az időszakban kaptak egy levelet egy kanadai kontakttól:

- Miért beszéltek minderről? Pontosan tudjátok, azt az utasítást kaptuk, hogy hallgassunk.

Ám neveket és címeket nem adtak meg. Az Ummiták a beszámolóikban, melyeket jóval a San José de Valdeiras-i eset után diktáltak, azt állítják, jó adag félrevezető információt használnak manapság.

Az egyik ügynökük, vagy éppenséggel az egyik közülük, átadott a sajtónak egy fényképezőgéppel készült filmet, ezen teljesen tiszta képek láthatók az űrhajójukról, amint a külváros felett repül; sok-sok újság közölte le a képeket, továbbá az UFO témával foglalkozó könyvek is.

Az ummita űrhajó amint megjelenik a fényképfelvételeken, melyeket ismeretlen személy adott át a spanyol nyomdának. Az ummita felségjelzés látható az űrhajó alsó részén.

A madridi és a barcelonai csoport

Az emberi viselkedés, amikor ilyen esettel szembesül, igen érdekes, hiszen végül mindenki más-más szemmel tekint az eseményekre. Egy olyan ember, mint például Guerrero atya, misztikus elragadtatásban olvassa ezeket az oldalakat. Sesma inkább mások elképzelését követi, csak kissé tartja a leírtakat valóságosnak és kevésbé aggasztónak. Az ummiták, némi aggódás után, felteszik maguknak a kérdést, vajon folytassák-e vagy sem a spanyol kísérletet.

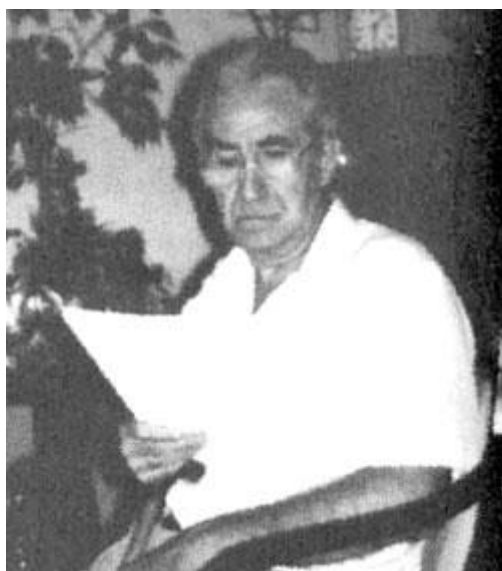
Jó sok nap múltán, úgy gondolták, milyen nagyszerű dolog lenne a széles nyilvánosság reakciójának tanulmányozása a tapasztalataik velük való megosztása révén, és az UFO kérdéssel kapcsolatban, általánosságban. Aggodalmaik ellenére, az eset meglehetősen gyorsan leült és eltűnt a háttérből az ufológusok témái közül.

Ismét elkezdtek hát a levelek küldözgetését. A címzettek között most már ott volt Rafael Farriols, aki később az eset archiválójává vált. Kiegyensúlyozott ember volt, egyfajta határozott humorérzékkel. Köré szerveződött meg a barcelonai csoport. A tagok között szerepelt, egy bizonyos Barranechea, egy idős kommunista, és Farriols titkárnője, Hiltrud Franz, becenevén Lou.

Madridban, a tagok között találhatjuk, az első órától kezdve Jordán Peña pszichológust, Dominguez mérnököt és Augure doktort. Az események igen lassan haladtak éveken át. Érkeztek a beszámolók, és Rafael nagy gondossággal archiválta őket. Jómagam akkoriban találkoztam az esettel.

Ribera és Farriols barátja lettem, a többiekkel különböző alkalmakkor találkoztam.

Peña különös és titokzatos ember volt. Dominguez (mérnök és elektronikai szakember), valamint Aguirre (orvos) úgy hitték, kiválasztottak. Olybá festett, mint két klub, földrajzilag távol egymástól, időről-időre találkoztak, hogy megosszák az ismereteket. Vissza fogunk térni ezen hálózatok tárgyalására és arra, mi történ később velük.

Jordán Peña

Ki áll az Ummita-eset hátterében?

Jómagam (Mr. Petit) 1995-ben írom e sorokat. Az első dokumentumok 1966-ban kerültek postázásra Spanyolországban. 29 éve zajlanak az események. Személyes érdeklődésemet is felkeltették, és immár 20 éve veszek benne tévékenyen részt.

Ki rejtőzik a rendkívüli történet mögött? Néhány tréfás tudós? Valamelyik nagyhatalom titkosszolgálat? Valódi, hús és vér földönkívüliek? Érdekes kérdések.

Vizsgáljuk meg az első felvetést. Egy örült tudós, egyetlen szerző áll valamennyi szöveg mögött – teljességgel kizárható, a beszámolóiban érintett területek túlságosan is szerteágazóak. Összességében, a teljes ismeret-mennyiség belső összhanggal bír. A különböző beszámolók kapcsolódnak egymáshoz. Láthatóan nagyon erős a felszín alatti logikájuk.

Ez azt jelenti, hogy egy interdiszciplináris csoportot kellett létrehozni, megannyi örült tudóssal, egymással szoros kapcsolatot ápolni, hogy ezt a kísérletet ennyi éven át fent tudják tartani. Milyen céllal? Néhány spanyolt elszórakoztatni, akik képtelenek megérteni a szövegeket? Ennek meg semmi értelme. Másrészt, ezek a szövegek tudományosan nagyon jelentősek, nem tudok elképzelni egyetlen tudóst sem, aki ilyen ajándékkal szolgálna.

A megadott irányvonalak, például a kozmológiában, rendkívül precízek. Arra készítek engem, hogy megalkossak egy eredeti modellt, ebben pedig helyet kap az iker-Világegyetem és a Világegyetem fejlődése. Ez pedig már nem semmi. Ezek a tudományos munkák összeegyeztethetetlenek a delíriumos állapottal, habár nem sikerült őket közzétennem magas színvonalat képviselő folyóiratokban, mondván, nagyon óvatosaknak kell lenniük. A következmények a fontosak, ezekre később visszatérünk.

El fogjuk magyarázni, más dolgokkal együtt, a Világegyetem nagyléptékű szerkezetét és a galaxisok spirálformájának eredetét. Utolsó munkánkban (lásd a függelék), beazonosítjuk az iker-Világegyetem anyagát, a kozmológiai antianyaggal. Ez a felépítés tökéletesen egyezik a Sesma által 1967-ben kiadott könyvben leírtakkal. Ez az antianyag enantiomorfikus (tükrözött – Arany), az idejének iránya pedig ellentétes.

Egy tudományos oktatásban részt vevő diák képtelen lett volna kulcsismereteket megadni kozmológiai problémák megoldásához. A „tréfás tudós” esetét véve, hosszadalmas munka révén tudta volna csak elkészíteni ezt az összetett és precíz felépítést.

Hagy mutassak egy párhuzamot. Az általános relativitás egyenlete oly összetett, egy bizonyos matematika nézőpontból nézve, hogy teljességgel lehetetlen pontos jóslatokba bocsátkozni vele kapcsolatban, csak úgy hasra ütve. Nagyjából egyenlő azzal, mintha egy széf hétjegyű számkombinációjából első próbálkozásra megadnánk az első ötöt. Ezután, a széf zárját manipulálva számos erőfeszítést követően eljuthatnánk az ajtó nyitásához szükséges kódhoz, ám a munkánk töredékére csökken azáltal, hogy valaki megadja az első öt jegyét a teljes kombinációnak.

Ha a szerző csupán hasra ütve írt volna dolgokat, a széfet nem lehetett volna kinyitni. Ha egy vagy néhány tudós állna a kulcsismeretek kezdeténél, ez esetben már a teljes elméleti rendszert fel kellett építeniük, rendkívül bonyolultsága ellenére. Ha ez a helyzet, akkor vajon miért nem publikálták közvetlen módon a munkájukat? A tudományos világban, az emberek nem szoktak ilyen ajándékokat adni, ilyen fontosakat pedig főleg nem.

Ez az eszmefuttatás igaz arra a felvetésre is, miszerint valamelyik titkosszolgálat állna az eset mögött. Igaz, néhányuk ilyenén magyarázatokkal állt elő, beleértve... a KGB-t, azzal a céllal, hogy „destabilizálják Spanyolországot és felkészüljenek a Franco utáni korszakra.”

Ez teljességgel lehetetlen, két okból:

- A levelek kézbesítése Franco halálát követően is folytatódott (a legfrissebb levelet egy héttel ezelőtt kaptam).
- A Szovjetunió összeomlása és a KGB széthullása 1990-ben, még csak nem is lassította a dokumentumok érkezését és a különös telefonhívásokat.

Néhányan azt állítják, én vagyok ezeknek a szövegeknek a szerzője. Hagy meséljek el ennél a pontnál egy érdekes történetet. Pontosan azután, hogy ez a könyv megjelent Franciaországban, melyben kinyilvánítottam szándékom, hogy felfedem a munkám anyagának forrását, egy lyoni matematikus az alábbi sorokat írta nekem:

Tisztelt Uram!

Az egyetem elnökétől kaptam az ön könyvét, mondván, a legtöbb tanítványa számára lenyűgöző. Arra kért engem, hogy mivel igen jól ismerem a relativitás elméletét, készítsek róla egy szigorú kritikát. Ezután elolvastam a tudományos kiegészítést, ahol az ön tudományos írásának háttéranyaga található, és megvizsgáltam őket. Semmiféle hibát nem találtam. Ezek a munkák kiváló minőségűek, és szeretnék önnek gratulálni ennek az egész történetnek a kitalálásáért a földönkívüliekkel kapcsolatosan, hogy felkeltse az emberek érdeklődését a munkája iránt.

Szívélyes üdvözlettel:

Mindez nem illik abba a hipotézisbe, miszerint én lennék a szövegek szerzője. Igazából, 1967-ben íródtak, abban az időszakban, amikor én még csak egy közönséges diák voltam. Sesma publikálta a legnagyobb részüket a könyvében, még ugyanabban az évben, a következő címmel: „UMMO, otro planeta habitado”, magyarul: „UMMO, egy másik lakott bolygó”.

Amennyiben ennek a lyoni matematikusnak igaza lenne, akkor, egyszerű diák létemre, ismernem kellett volna ezeket a kulcsfontosságú tudományos ismereteket, ráadásul olyan nyelven, amit én nem is ismerek, aztán kiadni ezt a munkát a saját nevem alatt, huszonöt évvel később, amikor már tudóssá váltam...

Mi marad hát? Természetesen az idegen eredetre vonatkozó hipotézis. Tisztában vagyok vele, szédítően hangzik, ám ez a legésszerűbb magyarázat.

Az UMMO-eset további vonatkozásai

Az UMMO-esethez nemcsak a postán küldött beszámolók és a telefonhívások lejegyzése tartozik. Valódi, anekdotikus események is csatlakoznak hozzá. Példának okáért Rafael Farriols birtokában van egy mágnesszalag ezeknek az embereknek a hangjával. Az események visszanyúlnak a hatvanas évek végére. Egy éjjel, egy férfi hajtott az úton Barcelona és Madrid között. Ő volt a Rothschild intézet aláírási joggal rendelkező embere. Hirtelen, az út szélén mi bukkant fel előtte? Egy csészealj, néhány emberrel a belsejében. Igen segítőkészen megállt és elgondolkozott, „bizonyára lerobbantak”. Szokatlan helyzetekben az emberekben gyakran támadnak nevetséges gondolatok.

A férfinak teljesen normális kinézete volt, spanyolul beszélt, elmondta, hogy eredetileg a Földről származik, ám az őseit elrabolták és egy távoli bolygóra vitték.

- Ám – kérdezte a bankár -, soha nem gondolt a szökésre?
- Egyáltalán nem. Amikor azt látom, mi történik itt, egyáltalán nem ösztökél a viszatérésre.

Mindketten mentek a maguk útján. A madridi hazatért, normálisan vezetett, nyugodtan, miután elvált a csészealj pilótájától. Otthon a felesége már várta. Elmesélte neki a történetet. Ám hirtelen borzalmas idegsokkot kapott, és súlyos lelki összeomlást, zokogni kezdett, mintha az összes érzelmi töltés egyszerre szabadult volna fel. Másoknak is mesélt a vele történt eseményekről.

A sajtó beszámolt a történetekről, ám ez is csak egyik volt az UFO-esetek közül. Abban az időben, az ilyen jellegű történetek igen gyakoriak voltak a Földön. Néhány nappal azt követően, hogy a hírek elhangoztak a rádióban, telefonhívást kapott egy férfitől, akinek olyan hangja volt, mint Donad Kacsának.

A férfi a vele esett történetekről kérdezte, és őszintén azt mondta:

- Mi is földönkívüliek vagyunk, a Földön utazgatunk, ám nem ismerjük ezt az etnikai csoportot. Szeretnénk önnel találkozni és megvitatni ezt az esetet.

Találkozót beszéltek meg tehát. Az ügy résztvevője kapcsolatban állt már korábban a Madridi Csoporttal. Mindannyian azon a véleményen voltak:

- Ezek az ummiták, ilyen a hangjuk!

A találkozó napján a lakás megtelt. Valamennyien kérdések listáját hozták magukkal, az UMMO látogatóinak kívánták feltenni. Rafael Farriols is ott volt. Jó technikus lévén, megkockáztatta, mikrofont csatlakoztatott egy magnóberendezéshez. Amikor valaki meghallgatja az akkor rögzített felvételt, először a spanyol hangját hallhatja, aki szenvedélyesen meséli el a vele történeteket. Aztán megszólal a telefon.

Ő pedig fogja a fejhallgatót és igen lassan bemondja:

- Itt vannak.

Ezt követően Farriols orrhangú, monoton beszédet rögzített, mely a következőket mondta:

- *Que sus hermanos reunidos en su domicilio no formulen preguntas. Pedimos perdon, señor, desconecto la communication.* (A lakásában összegyűlt emberek nem tehetnek fel egyetlen kérdést sem. Kérem, bocsásson meg uram, megszakítom a beszélgetést.)

Ezt a mondatot háromszor megismételte.

Természetesen bármelyik tréfacsináló megtehetette volna ezt, befogván az orrát. A hetvenes években Antonio Ribera adott nekem egy másolatot a felvételtől, és később elemeztem az egyetemem fonetikai laborjában, Aix-en-Provence-ben. Ezekből a rövid üzenetekből egy szonogram készült. Az abszcisszán, vízszintesen az idő. Függőlegesen a frekvencia. Ez a módja a hangok és a beszéd elemzésének, emberi beszéd, vagy madárének esetében.

A felelős szakember az elemzéssel kapcsolatosan ezt mondta:

- Nem emberi hang. Nézze meg a frekvenciát, időben teljes egészében stabil. „Recto tono” a szakmai neve. A frekvencia tartománya igen hajlékony, és ember nem képes tartani ily stabilan a frekvenciákat a magánhangzók kiejtése közben. A megfigyelhető állandóság igen figyelemre méltó.

Az a személy, aki ezeket a hangokat kiejtette, viszonylag merev garattal rendelkezett. Vagy pedig olyan emberi hangról van szó, amelyet „vocoder” alakított át.

Nem gondolnám, hogy vocoder létezett volna abban az időben, amikor ezt a hangot rögzítették. Hadd tegyem hozzá, a frekvencia spektruma illeszkedett ahhoz az ismerethez, amelyet az Ummiták adtak a meglehetősen kezdetleges hangképző szervükről. Az UMMO-eset tele van különleges részletekkel (és valamennyit el is mondom ebben a könyvben). Most beszéljünk inkább egyéb vonatkozásokról.

Az egyik beszámolóban, a szerzők megemlítenek egy Pittsburh-i illetőségű, bizonyos Theodore T. Polkkal folytatott telefonbeszélgetést. Ő megkérdezte tőlük, miért hívják a mi bolygónkat OYAGA néven, amit úgy fordítanak le, hogy a „négyzet bolygója”.

Később, a beszámolóik részét ennek a témának szentelik.

- A bolygók létezéséről egy rádiójel vétele nyomán szereztünk tudomást 1949-ben (földi idő). Később megtudtuk, hogy egy rövidhullámú kommunikációs kísérlet során sugározták ki egy halászhajóról, a norvégiai Bergenből. Az üzenet tizenöt éven át utazott, mielőtt az UMMO-t elérte, az égitest ugyanis tizenöt fényévnnyire van a Földtől. A jelet 1934-ben bocsátották útjára. A rádióadók elektromágneses jelei felerősödve hatoltak át a földi légrétegeken.
- Az UMMO-n hatalmas antennák repülnek bolygókörüli pályán. A felfogott üzenet rövid volt, néhányszor tíz másodperc. Azonnal megértettük, intelligens lényektől származnak, ez a felismerés igen meglepő volt számunkra, az élet ugyanis nem szokott megjelenni olyan csillagok körül, mint a ti Napotok, hiszen közel hatezer fokos gáznemű légkör alkotja. A mi IUMMA-nk ugyanis csupán ötezer-ötszáz fokos, és nagyjából ez az általános feltétele az életnek az általunk ismert lakott égitestek esetében.
- Azonnal elhatároztuk, elküldjük az első expedíciónkat a bolygórendszeretek irányába. Sikertelenül próbáltuk megfejteni az üzeneteket, amely hosszú és rövid jelek váltakozásából állt. Végül, egyikünk azt javasolta, hogy a négyzet tételét akartátok eljuttatni hozzánk. Ez az, 20111111111 amiért a ti bolygókat a „négyzet bolygójának” nevezzük, aminek természetesen a világon semmi köze sincs az üzenet valódi jelentéséhez, amint azt évekkel később megtudtuk. A név azonban maradt.

Ezeket a sorokat olvasva, arra az elhatározásra jutottam, hogy megkísérlem felkeresni Polkot az Egyesült Államokban. Egyáltalán nem bizonyult könnyűnek a dolog, annak ellenére, hogy barátaim éltek Chicagóban. Ő már nem Pittsburghben élt, hanem egy Export nevű külvárosban.

Felhívtam telefonon.

- Hello, Mr. Polk?
- Személyesen.
- Mr. Theodore T. Polk?
- Igen, én vagyok.
- Hívásom kétségtelenül meglepheti. Francia tudós vagyok, és azért hívom, hogy megkérdezzem, nem kapott-e véletlenül telefonhívásokat a hatvanas években olyan emberektől, akik – állításuk szerint – idegen bolygóról származnak?
- Milyen nevetséges ötlet!?
- Hadd változtassam meg a kérdést, kapott-e ebben az időszakban hívásokat olyan emberektől, akiknek nehezebb esett a beszéd, kacsahangon társalogtak?
- Nem.

Hamis nyomnak látszott. A szóban forgó dokumentum szerzője talán véletlenszerűen választotta ezt a nevet. Bizonyára igen sok Polk van Pittsburghben, számosan rendelkeznek lengyel gyökerekkel.

Megkockáztattam egy utolsó kérdést:

- Mond valamit az ön számára a „négyzet bolygója” kifejezés?

Polk lehalkította a hangját és azt mondta:

- Igen, bár jobban szeretnék erről nem beszélni telefonon.

Számos alkalommal tettem kísérletet, leveleket írtam, hogy többet megtudjak, ám Polk volt az, aki kérdéseket tett fel nekem, ezeket meg is válaszoltam. Elmondta nekem, egyszerű szavakkal, hogy az esetet követően számos, az enyémhez hasonlatos telefonhívást kapott, a világ különböző részeiről, még Japánból is.

Mivel ennél többet szerettem volna tudni telefonon, lenyugtatott:

- Sokat gondolkoztam azon, levelet írok önnek, ám úgy gondolom, ennek drámai következményei lennének.

Ennél többet nem sikerült megtudnom. Polk, meglehetősen idős volt, mára már halott, a titkát magával vitte. Talán az amerikai hálózat egyik tagjához sikerült eljutnom.

További anekdoták a hírekkel kapcsolatosak. Az ummiták azt mondják, hogy miután két évig éltek a Digne melletti menedékhelyükön, először Marseille felé költöztek, Franciaország déli partjaira - ahol egyébként elvesztettem nyomaikat -, majd különböző országokba mentek tovább, mint Spanyolország, Németország és Ausztrália. Az említett országokban, szavaik szerint, kiterjedt földalatti menedékeket építettek. A spanyolországi Sierra de Gredosban található, ha hihetünk nekik, hetven embernek adott otthont, miközben a Digne-ben lévő csupán hatnak, és négy méter magas volt.

A parancsnokságuk a jelek szerint Németországban volt a föld alatt.

Úgy tűnik, kevésbé volt veszélyes számukra, amikor nagyvárosokban ütötték fel a tanyájukat, elvegyülve az emberi tömegek között, a földalatti bázisok helyett. Így hát, amikor Spanyolországban szerették volna megvetni a lábukat, semmi mást sem tettek, mint egyszerűen, béreltek egy szobát egy nőtől. Doña Margarita Ruiz de Lihory, Albacete-ben lakott. Az említett nő Franco szeretője volt, a spanyol felső körökhöz tartozott. Megnyerték szimpátiáját, miután néhány valódi és képzelt betegségéből kigyógyították, svéd orvosoknak adván ki magukat.

Ezek a svédek aztán berendezkedtek nála, azonban csak éjszaka hagyták el a házat, biztonsági okokból. A pincéjében laboratóriumot rendeztek be, ahol biológiai kísérleteket folytattak állatokon (kezdetben azon gondolkoztak állatkórházat nyitni).

Minden tökéletes lett volna, ha Doña Margarita lányával nem történt volna valami előre nem látható, súlyos következményekkel járó dolog. Ellopta ugyanis a szobájuk kulcsát, és átkutatta az távollétükben.

Az Ummiták szavai szerint, akkoriban a bolygójukról magukkal hozott vírusokat tanulmányoztak, melyek nem jelentettek veszélyt az emberek számára (magukról azt állítják, emberek, habár genetikailag nem kompatibilisek velünk).

A bolygójukról hozott egyik vírus igen agresszívvá vált az emberre, mire Doña Margarita lánya megfertőződött, amikor beletette a kezét az egyik tartályba és utána megdörzsölte a szemét. A fertőzés megtámadta a kezét és a szemgolyóját.

Az Ummitákat igen megrázta ez az előre nem látható következmény. A fiatal lány továbbadta a fertőzést különböző embereknek, az Ummiták sikeresen lokalizálták őket és meg

is gyógyították valamennyiüket impulzus jellegű ultrahangokkal, felrobbantván segítségükkel a vírusok burkát. Ám, sajnálatos módon, lehetetlennek bizonyult, hogy a fiatal lányt is ily módon kezeljék, kinek állapota igen súlyossá vált. A helyzet olyannyira komolyra fordult, hogy a Németországban élő Ummiták, és a YU-2 névvel illetett hölgy, a földi expedíció vezetője, Albacetebe utaztak, válságtalálkozóra.

Az Ummiták úgy ítélték meg, hogy a fiatal lány gyógykezelése végül leleplezheti a földi jelenlétüket, ezért úgy döntöttek, hagyják meghalni. Mint orvosok, aláírták az „engedélyt a test feletti rendelkezésről”. Eddig a pontig az események ellenőrizhetők. Doña Margarita lánya valóban rejtélyes körülmények között hunyt el. Az Ummiták ezután elhatározták, mérlegelve a helyzetet, hogy eltávolítják a fertőzött test egyes részeit, a kezét és a szemet.

Ám valaki észrevette, hogy a testet megcsonkították, és a rendőrség nyomozást kezdeményezett. Az Ummiták elmentek, és Doña Margarita börtönbe került, bűnösnek találták. Az esemény igencsak nagy felháborodást keltett a spanyol városban, amikor azzal vádolták, hogy bűnös tevékenységet folytat saját lányának testével. Végül elnézést kértek tőle, ám nem sokkal később belehalt a gyászba.

Ebben az időben Doña Margarita lányának barátját kilökték egy ablakból és meghalt. Az ummita szövegekből megtudhatjuk, elment a helyi földalattiba és ott rátalált bizonyos eszközökre. Különböző országok titkosszolgálatai, továbbá a CIA, beszivárgott a régióba, és kapcsolatba lépett a fiatalemberrel, aki kellő körültekintés nélkül megpróbálta eladni a berendezéseket. Ezt követően meggyilkolták.

Titkosszolgálatok, CIA, gyilkosok, mindez csak a bulvársajtó által jól kihasznált összeválogatása a híreknek?

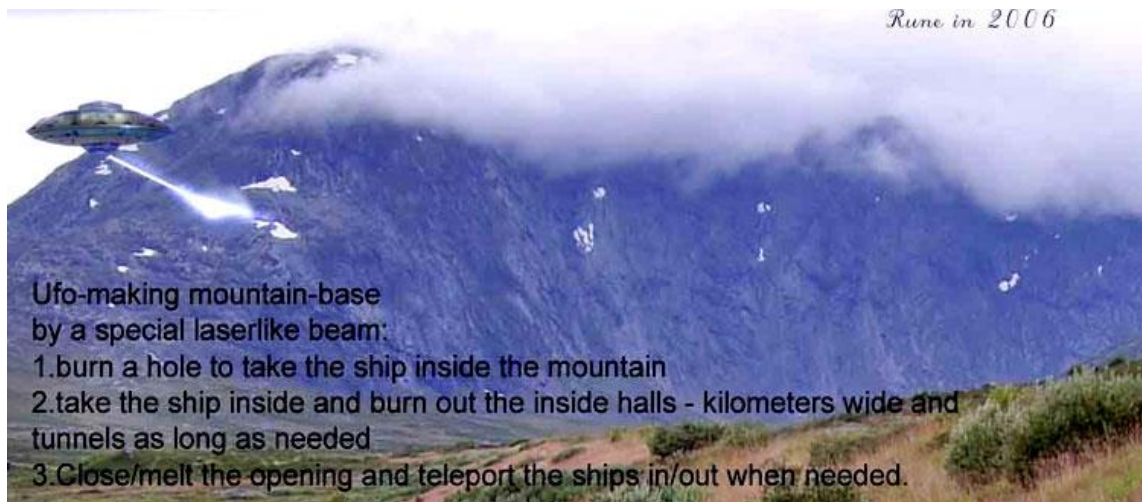
A nyolcvanas években elmentünk meglátogatni Rafael Farriolst, az Argentona városa melletti hegyen található csodálatos haciendáján, nem messze Barcelonától. Megengedte, hogy oldalak százairól készítsünk másolatot, amit meg is tettünk. Az úton hazafelé, amint vezettem, a barátom, Jean-Jaques Pastor, aki tolmácsom volt az eset kapcsán (habár spanyol gyökerekkel rendelkezem, nem beszélem ezt a nyelvet), nagy lelkesedéssel olvasta az újabb ismeretanyagot.

Hirtelen meglepetten felkiáltott:

- Óh, Rafael, majd elfelejtettem, ebben a csomagban szerepel egy magándetektív beszámolója is, akinek fizettek azért, hogy a levágott kéz esetét felderítse Albaceteben.
- Hogy mi?!
- Néhány levél követte ezt. Úgy tűnik, Rafael nem mondta el neki, ténylegesen mi iránt is érdeklődik. A férfi elmondja, hogy vizsgálódott a területen, Doña Margarita házában közelében, amelyet – nem sokkal korábban – szándékosan leromboltak. Ám sok mindent sikerült megtudni a szomszédok kérdezgetése által. Például azt, hogy amikor a ház megsemmisült, találtak egy földalatti laboratóriumot. Láthatóan, hatalmas tartályok töltötték ki, különböző állatok maradványaival. Még egy ló fejét is megtalálták!
- És azután?
- A következő levelekben, a detektív elmondja, felhasználta a városban lévő rendőrségi kapcsolatait, és megpróbált még többet megtudni (a magándetektívek gyakran egykori rendőrségi alkalmazottak). Megerősítést kapott a titkosszolgálatok jelenlétéről az eset ideje alatt, és a fiatal lány barátjának gyanús körülmények között bekövetkezett halálára.
- És?...

- Az akta egy utolsó, Farriols részére írt levéllel ér véget: „Számos rendkívüli dolgot hallottam, ezért inkább azt szeretném, ha eljöhethetnék önhöz és szóban mondanám el.”

Egy UFO földalatti bázist készít, lézersugárhoz hasonló technika alkalmazásával.

1. Először egy lyukat éget, hogy beférjen egy hajó a hegy belsejébe
2. Bemegy a hajó a hegybe és kiégeti a belső falakat – kilométeres szélességben és a kívánt hosszban.
3. Bezárják/beolvasztják a bejáratot és teleportálják a hajókat ki/be ahogy szükséges.

A hegy mélyében kivágott üreg, nagyjából 3000 x 600 x 800 méteres kiterjedéssel, benne az ikertornyok igen kicsinek látszanak.

Menedékhely Digne-ben

Bármerről is vizsgáljuk ezt a rendkívüli esetet, olyan bonyolult dolgokba ütközünk, melyeket igen nehéz lenne kitalálni. Az első földi napjukról szóló szövegek adnak némi jelzést a tekintetben, hogy segítsen behatárolni a barlang helyét, ahol az Ummiták első csoportja élt 1950-ben. Azt állítják, a barlang jelenleg is létezik, és az első expedíció be-

rendezéseit ott halmozták fel. Úgy tervezték, azokat átadják a földi hatalmaknak, azon a napon, amikor felfedik itteni jelenlétüket. Az ummiták meg is adnak néhány pontot, ahonnan az ásásnyomok láthatóak.

Úgy tartják, egy hegy lábánál van, nem messze a Fehér Ló hegytől. Onnan, két folyót lehet látni, a „Bléonét” és a „Bést”, továbbá „la Javie” falu házait, Dignet, a régi katedrálisát és a vasutat. Nem messze a menedékhelytől különböző növényfajtaikat termesztettek, Valeriana celtát és Erica carneát.

Ezekkel az adatokkal felszerelve, felderítő utat tettünk, gyalog. Az UMMO-eset meglehetősen ösztönzőleg hat az értelem számára, és jót tesz az egészségnek is. Soha életemben nem gyalogoltam annyit a hegyek között, mint amikor megkísértem beazonosítani azt az átkozott menedékhelyet. Néhány év alatt Jean-Jaques és én megmásztuk a térség valamennyi hegycsúcsát, egyiket a másik után, beleértve a híres Fehér Ló hegyet is, a maga kétezer méteres csúcsával.

Kirándulásaink alatt piknikeztünk, és Jean-Jaques gyakran hozta magával – a mára már elpusztult - basset-hound kutyáját, Nestort. A probléma abban állt, hogy el ne veszítsük meglehetősen fegyelmezetlen kutyáját.

A feladat igen bonyolult volt, ráadásul Jeal-Jaques kisebb fordítási hibát vétett. A szövegek „vieja iglesia romana” templomról beszélnek, amit ő régi román (norman) templomnak fordított. Ám Digne-ben két egyházi épület áll, közte a régi római katolikus templom, a falu határán, a jelentősebb.

Annak érdekében, hogy megnézzük, végig kellett bóklásznunk a Fehér Ló meredélyein, meglehetősen nagy magasságokba kényszerülve. Ám mindez nem volt elegendő a növényzet azonosítására, amelyre szintén történt hivatkozás. Az Ummiták azt mondták, rábukkantak néhány szárnyas rovarra (légyre). Az általunk feltárt hely túl magas volt ahhoz, hogy legyek megéljenek ott.

Úgy éreztük magunkat, mintha Jules Verne valamelyik története kelt volna életre, és nagyon szórakoztató is volt. Az idő azonban telt, és az a benyomásunk támadt, hogy egy helyben járunk. Azután ismét elolvastuk a szövegeket:

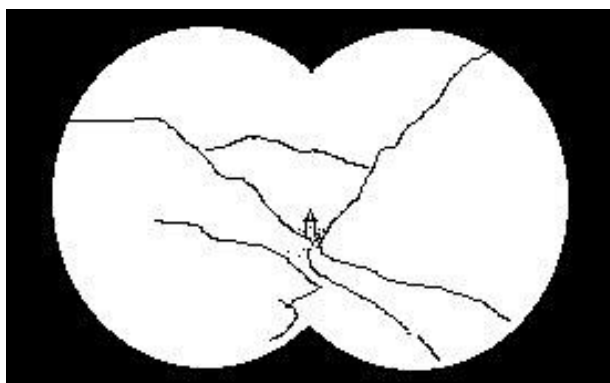
- Mondj meg nekem valamit, Jean-Jaques, hogyan van spanyolul, az, hogy „romana”?
- „Romanic” úgy gondolom.
- A szótárban, úgy gondolom, azt jelenti, román.
- Hatalmas hibát követtem el. Ez a másik templom, a jóval fiatalabb, az, amelyik a falu központjában található. Így azonban zsákutcába kerültünk, ez a templom egy völgy alján áll, miként Digne is, melyet hegyek vesznek körbe. Nem értem, honnan látható ez a hely, és a többi jelzett pont.
- Hogy kiderítsük, fel kell másznunk a harangtoronyba.

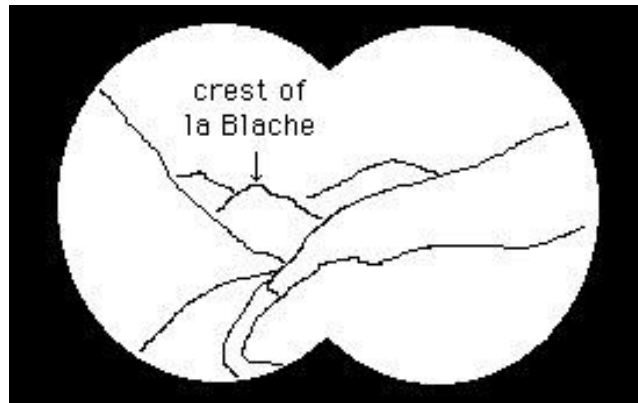
A pap igen szívélyes volt. Megkérdezte tőlünk, mi okból szeretnénk felmászni a templomába. Természetesen nem mondtuk meg neki, hogy a földönkívüliek menedékhelyét szeretnénk lokalizálni. Már nem emlékszem milyen kifogást is találtunk ki akkor, ám végül megadta az engedélyt. Fentről, nyomban meglepetésben volt részünk. Volt ott egy hegy, a „de la Blache” csúcsa, mely láthatóvá vált, két másik között, miként egy puska célzó-berendezésén ha átnézünk.

Egy nappal később, fogtuk a hátizsákjainkat és megostromoltuk azt a helyet, mely kisziklott eddigi vizsgálódásaink alól (majdnem az összes hegycsúcsot megmáztuk).

Fentről megerősítést nyertünk, hogy az összes jelzett pont látható, és a román stílusú katedrális is, miként azt az alábbiakban megfigyelhetjük:

9. ábra. A Digne-i katedrális és néhány ház a háttérben, miként azt láthatták és megfigyelhették a „de la Blache” ormáról (fénykép).

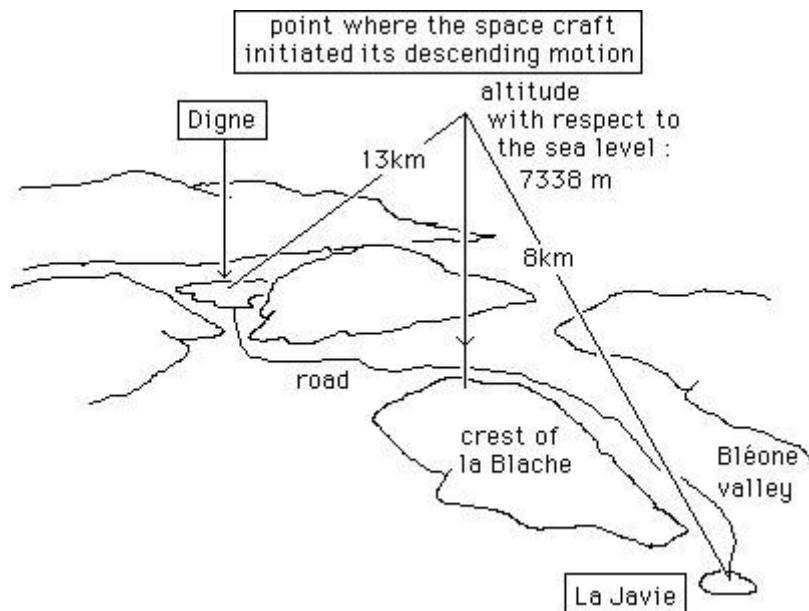

10. ábra. A „de la Blache” gerince, ahogyan az látható a Digne-i római stílusú katedrálisból.

Az ummita szövegek tehát igazat mondtak. Akárki is volt a szerzőjük, csakis olyan valaki lehetett, aki tökéletesen ismerte ennek a területnek a topológiáját. További információ is megerősítette a hely beazonosíthatóságát.

A szöveg szerint az űrhajó „re-materializálta” magát a „hipertérben” tett utazását követően (ezt a megközelítést majd később tárgyaljuk, a csillagközi űrhajók közlekedési módját), 13 km-re Digne-től és 8 km-re Javietől. Ily módon két körvonalat kapunk, ezek viszont nem illeszkednek. Ám, ahogy további részleteket tudtunk meg a beszámolókból, kiderült, milyen magasságban jelent meg újfent az űrhajó. Logikusnak tűnik, hogy függőlegesen kezdett aláereszkedni.

Elvégeztem néhány számítást, és rátaláltam a tökéletes koordinátákra, a „de la Blache” csúcsára. Lásd. 11. ábra.

11. ábra. Vázlatos rajz a „de la Blache” csúcsáról, és az űrhajó légkörbe való belépéséről, 1950. februárjában.

Az út Digne felé

A leszállási hely és a barlang környezetének lokalizálása már korántsem volt ennyire pontos, ezért csak a saját kutatásainkra alapozhattunk. Sehol sem áshattunk. Isten tudja, létezik-e valahol az a rohadt barlang.

(Nos, biztosak lehetünk benne, hogy a nemzetközi titkosszolgálatok már hosszú idővel ezelőtt lokalizálták ezt a helyet és minden nyomát elrejtették a közönséges emberek kutatásai elől – hiszen, a világúrból érkező látogatók olyasmi téma, amit a lehető legtitkosabb módon tárolnak, távol tartván az embereket a BIZONYÍTÉKOKTÓL. Ezért – és néhány további ék miatt, a Földön rabszolgatartó társadalmak vannak, ahol a pénzes emberek irányítanak mindent.)

A Digne-i terület, ahol az Ummiták leszálltak és elrejtőzködtek.

Miként festenek az Ummita szövegek?

A kapcsolat az UMMO és a Föld között létrejött – ezen dokumentumok alapján – két alkalommal is. Először 1949-ben, miután fogták a rádiójeleinket, az ummiták azonnal felszereltek egy hajót és elindították a Naprendszerünk felé.

Az olvasónak természetesen joga, hogy eltűnjön: „miként tudnak ezek az emberek leküzdeni 15 fényévnyi, fantasztikus távolságot, az MHD (magneto-hidrodinamika) segítségével”? Jogos a felvetés.

Az űrhajók két teljesen különböző jellegű meghajtással vannak felszerelve. Amikor a légkörünkben repülnek, az MHD meghajtást alkalmazzák. Ez a rendszer azonban alkalmatlan a világűrben való közlekedésre. Először is, ott nincs olyan folyadék, melynek áramlását az űrhajó felhasználhatná, másodszor, a távolságok más tartományokba esnek. Továbbá, a „fény-gát”, tiltja a Világegyetemünkben a másodpercenkénti 300.000 km-esnél nagyobb sebességgel való utazást. Ellentmondana ugyanis a *speciális relativitáselméletnek*.

Valójában, ha valaki abban hisz, hogy csupán egyetlen Világegyetem van, akkor mindezt lehetetlennek találja majd, és a tudományos-fantasztikus regények szerzőit, akik „a fénysebességnél gyorsabb utazásról” írnak, tévedéssel fogja vádolni. Az ummita szövegek, 1967-től kezdődően, két utat is megmutatnak ennek a nehézségnek a leküzdésére. Ami az első elképzelést illeti, az szolgál alapjául valamennyi elméleti írásomnak; a könyv végén megtalálható a felsorolásuk. A második lehetőség pedig a Világegyetem gyűrődéseire vonatkozik, ez esetben a fénysebesség ugyanis akár ötvenszer is nagyobb lehet. Könnyű ez esetben az egyik pontjáról a másikra jutni, ahogyan a földalatti igénybe vesszük. Egyszerűen csak vissza kell térniük a mi térgyűrűdésünkbe, amikor a célt elérik. Az arányok azonban a két pont között fénysebességgel mérve, időről-időre, változhatnak.

A térben elérhető időnyereség bizonyos „ kozmikus meteorológiai feltételektől” függ. Az ummiták beszélnek erről a jelenségről, amikor hatalmas hiperűr-gyűrődésekről beszélnek. Elindulásuk előtt, meg kell bizonyosodniuk, a feltételek a lehető legjobbak, az utazás időpontja emiatt nem tiltott.

A dokumentumok szerzőinek álláspontja szerint az 1949-es év nem volt kifejezetten kedvező, az ummiták azonban, az eset által felkeltett rendkívüli kíváncsiságuk miatt, mégis elküldtek néhány embert a hely meglátogatására, kihasználva az egyik „hipertéri ablakot”. Hatékony optikai megfigyelő-rendszerük ellenére, ekkora távolságból, nem tudták tisztán azonosítani valamennyi bolygót a Naprendszerünkben. A Jupitert könnyen megtalálták, ám nem voltak biztosak a bolygók számában, a kisebbek egymást átfedő jeleket küldtek.

Az űrhajók a „re-materializálódásukat” követően, a Naprendszerünk szomszédságában bukkantak elő, és elsőként a Neptunuszt és a Marsot vizsgálták meg. A Földtől ekkora távolságban nem érzékelték a kék bolygó rendkívül sokféle jelsugárzását, amelyek alátámaszthatták volna intelligens élet létezését. 350 km-es körpályára álltak, és elvégezték az első elemzéseket. Ezt követően vizsgálták a légkör összetételét és megállapították, igen hasonlatos az övékéhez. A kiterjedt felhőtakaró ellenére, azonosítottak néhány egyenes formát. Csatornáknak vélték őket (habár valójában utak és vasutak voltak).

Néhány további dolgot az első itteni leszállásukról.

Az első általuk detektált földönkívüli jármű egy repülőgép volt, a Bahamák szomszédságában figyelték meg. A képet kinagyították, és felfokozott kíváncsisággal elemezték. A leszállás előkészítése folytatódott, és új képek készültek, ezekhez városközpontok, erdők és

úszó szerkezetek tartoztak. Az első fotók az emberekről függőleges irányból készültek, egy svájci településről, Montereau agglomerációjánál.

A felderítőgépük ezután magasabbra libbent és kielemezték mindezeket az adatokat. habár a képeken látható alakok meglehetősen homályosak voltak, a két nem közötti különbség jól felismerhetőek maradtak, egyéni vonások alapján, a főemlősökre jellemző módon.

A képek nem rendelkeztek kellő felbontással a ruházat beazonosításához. Azonban bizonyos különbségeket fedeztek fel a nemek között és a haj hosszúságában: a nők sokkal bőségebb hajkoronát viseltek.

A fekete csövek jelenléte, melyek valamiféle sötét színű aeroszoloikat bocsátottak ki (gyárkémények) nyomként szolgáltak számukra. A spektrális elemzés felfedte, szénhidrogének égéstermékeit eregetik. Ezt a technológiát az UMMO-n sohasem alkalmazták, és úgy gondolták, a légkör ezen összetevőjének növelése megkönnyíti a légzést. Ezt az elméletet aztán pontosították, miután füstölő rudacsákat figyeltek meg egyes emberek szájában, akik ezt követően bizonyos kemikáliákat köpködtek ki.

Ám nem minden lakos, a gyerekek pedig főleg nem, használtak ilyen eszközöket, ami még inkább meglepő volt számunkra.

Megdöbbentek a rádiójelek gazdagságán és változatosságán, amelyeket sikerült detektálniuk és fel is tették a kérdést maguknak, vajon milyen nyelvet beszélnek a Földön? Ezen jelek között találtak olyanokat is, melyek lényegében kiváltották a Földre való utazásukat, és arra gondoltak, ez lehet ama bizonyos közös nyelv a földlakosok számára.

A dolgok egyre bonyolultabbakká váltak, ahogy Észak-Amerika fölött repülve TV-adások jeleit vették, ezeket azonban nem tudták dekódolni, és megérteni, mint beszélt nyelvet, emiatt zavarodottságuk csak tovább nőtt. Összehasonlítva a jeleket a Morse-jelekkel és a rádió-adásokkal, azt a következtetést vonták le, a Földnek ezen a részén három nyelvet beszélnek.

Az ummiták nem tértek haza. Ennek az elenyésző ismeretnek a birtokában úgy határoztak, kis létszámú csoportjuk letelepszik a Földön, földalatti menedéket épít ki magának, és miniszondákkal felkutatja a bolygót, kívárván, hogy befektetések megtérüljenek.

A szövegek szerint, jelentősen túlbecsülték technikai kapacitásunkat, és előrevetíték azt az esetet, amikor ezt a hat embert a földlakók elfogják:

- Hat főből álló csoportot választottak, hogy létrehozzák az első földi előőrsöt ezen az új bolygón, négy férfi és két nő alkotta. Mindannyian megtanultak különböző, általuk érzékelt „nyelvek” töredékeit, teljesen figyelmen kívül hagyva a jelentést.
- A csoportot tehát hat fő alkotta, négy férfi és két nő. A férfiak között akadt egy 31 éves biológus specialista, egy (18 éves) pszicho-biológus, egy kommunikációs specialista (78 éves) és egy szociológus (22 éves).
- A női csapatot egy anyag-specialista (22 éves) és egy emésztőrendszer patológiájára szakosodott szakértő (32 éves) képezte.

Nézzük meg, mit mond, amennyiben hihetünk neki, az első expedíció egyik tagja, beszámolójában:

- Az indulás legkedvezőbb időpontjának kiválasztásában nem volt sok választási lehetőségünk. 1949. végén jártunk, földi idő szerint. Előre láttuk, hogy néhány év múlva már sokkal jobbak lesznek a körülmények, ám ennek a valószínűségét

csak csekély pontossággal tudtuk megadni. Akárhogy is, megszületett az indulásra vonatkozó döntés. Ám, ha 1952-ben indultunk volna, az utazási idő csupán két hónapot vett volna igénybe.

A csoportunk üdvözlő üzenetet hozott, a bolygónk előjárói írták, hogy adjuk át a Föld vezetőinek, feltételezván, hogy elfognak bennünket. Ezt az üzenetet egy fémötvözetből készült lemezre írták, az alkotók szén és króm-vanádium voltak. Ideogrammak keverékéből állt, ezek emberi gesztusokat és emberi attitűdöket mutattak be, geometrikus ábrákkal kombinálva, hogy egy földi tudós, álláspontunk szerint, könnyedén értelmezhesse és kiindulási pontként használhassa volna a kommunikációt illetően a két népcsoport között. A magunkkal hozott berendezések rendkívül bonyolultak voltak, habár méreteiket igyekeztünk csökkenteni.

Megérkezvén a Föld közelébe, elképzelésünk sem volt a növények és állatok morfológiájáról, melyekkel találkozhattunk. Tudtuk, hogy az általunk felfogott intelligens üzenet kizárólagosan emberi formájú lényektől érkezhettek, ám nem tudtuk, a fajok hatalmas változékonyságát ismervén, a biogenetikai törvények alapján, miként fognak ezek az emberek pontosan kinézni. Nem rendelkezvén adatokkal a bolygó geofizikájáról, amely meghatározza az élőlények evolúciós profilját, és amely törvényeket meglehetősen alaposan ismertük, nem tudtuk azt sem, vajon az immunrendszerünk képes lesz-e ellenállni a bakteriális támadásoknak.

Ilyen eshetőségekre felkészülve mesterséges bőrbe csomagolták magukat - teljesen más viseletbe, mint amilyent normál esetben hordanak -, mely lehetővé teszi az izzadást, anélkül, hogy biológiai vagy kémiai összetevők áthatolhatnának rajta. Természetes testnyílásaik közelében készülékek sorozatát szerelték fel, az egyes szervek működéséhez igazodva. Néhány kapszulát tettek el az ornyeregbe, biztosítván az oxigénellátásukat, a széndioxid tiszta átalakítása révén. A szemüket és a szájukat is alaposan védték.

A táplálkozásukat a hasi-ágyéki területükbe épített eszköz biztosította, két csövön át került bele az étel. Az első a szilárd tápanyagot továbbította, mechanikus csillók segítségével, a végén található belső szájukba. Az ételt kapszulákba zárták, melyet a nyáluk képes volt feloldani. A rendszert kódolt jelek vezérelték, a szemhéjból kiindulva (elég volt jó néhány alkalommal pislogni, a kódnak megfelelően). A második cső folyadékokat szállított.

A folyadékot főként a saját vizeletükből nyerték vissza tisztítást követően és gazdagítva azt bizonyos kémiai összetevőkkel. A végbélszonda lebontotta a székletüket alapvető kémiai elemekre. Egy részüket gázzá alakította és transzmutálta oxigénre és hidrogénre, hogy vizet állítson elő belőlük, az izzadás általi vízvesztésüket pótolandó. A maradékot héliummá transzmutálta, és kibocsátotta. Amikor ily módon felszerelték magukat, a berendezéseket először a helyükre illesztették, és a mesterséges bőrt rápermetezték a testükre. Teljes egészében szabadon mozogtak, és kockázat nélkül el tudtak jutni biológiailag ellenséges területre is. Ezeket a berendezéseket ki lehet egészíteni egy újabb, fémezett műanyag réteggel, kicsiny szemcsés formájú, így lehetővé válik az űr vákuumában is mozogni, amikor például okáért meglátogatnak egy léggör nélküli aszteroidát.

Ebben az esetben az öltözet sokkal merevebb, de semmiben sem korlátozza mozgásukat. Továbbá, ezeken a bizonyos személyre szabott berendezéseken kívül, magukkal hoztak néhány eszközt, szénhidrátok és egyéb, az alapvető táplálkozásukhoz szükséges anyag- és gázösszetevők szintetizálása céljából, abban az esetben, ha képtelenségnek bizonyulna a nálunk található dolgokat megemésztelniük. Volt néhány berendezésük képek és hangok rögzítésére, geológiai mintavételekhez, és bizonyos szerkezetek önmaguk védelmének ellátása céljából. Ez az összeállítás kiegészült különböző mérőberendezésekkel, ezekkel az eszközökkel számos mérést hajtott végre a felszínen. Figyelmen kívül hagyták az általunk esetleg birtokolt érzékelő- és távirányított eszközöket.

Amennyiben a deciméteres hullámhosszakon rögzítették volna jelenlétüket, kiderült volna jelenlétük, és képesek lettünk volna őket lokalizálni. Abban az esetben, ha detektáltuk volna őket a leszállásuk során, az utasításuk értelmében földalatti bázist kellett létrehozniuk, tanulmányozni a bolygónkat. Lehetetlennek bizonyult számukra, hogy előre lássák, miként alakul a helyzet, és a pszichológiai és a társadalmi szerkezet megfigyelése során milyen pontig sikerül eljutniuk.

A három űrhajó, fedélzetén az előőrssel, egyenként tizenkét utassal, 7338 méter magasan materializálta magát a kiválasztott leszállási pont fölött, félig-meddig elvadult területen, vagyis olyan helyen, ahová az emberek ritkán járnak, ám amely az ő számunkra igencsak megfelelőnek bizonyult optikai műszereik felállítására, hogy segítségükkel megfigyelhessék Franciaország déli városai békés lakosságának viselkedését és szokásait. Éjjel hajtották végre a leszállást, 1950. március 24-én, hajnali négy körül, vastag felhőzet borította az eget. Infravörös kamerák szolgáltatták a környékről az első felvételeket. Nem láttak egyetlen emberi lényt sem.

A felszínt is tanulmányozták, lakható földalatti lehetőségek tekintetében, ám ez a teszt negatív eredménnyel zárult. Az űrhajók lábai köves talajjal érintkeztek, és a hat expedicionista a csapóajtón kilépve máris e bolygó felszínét taposta. Azonnal nekiláttak egy galéria kiadásának, elolvasztván a kőzeteket, nitrogénné és oxigénné transzmutálva őket. Ugyanebben az időben, az ott talált anyagok egy részét traszmutálva és transzformálva bővíthető boltíves szerkezeteket hoztak létre magnéziumból és alumíniumból. E tevékenység végrehajtása azonban tekintélyes mennyiségű energiát igényelt. Ahogy telt az idő, a felhők félrehúzódtak, és a Nap elkezdett ragyogni.

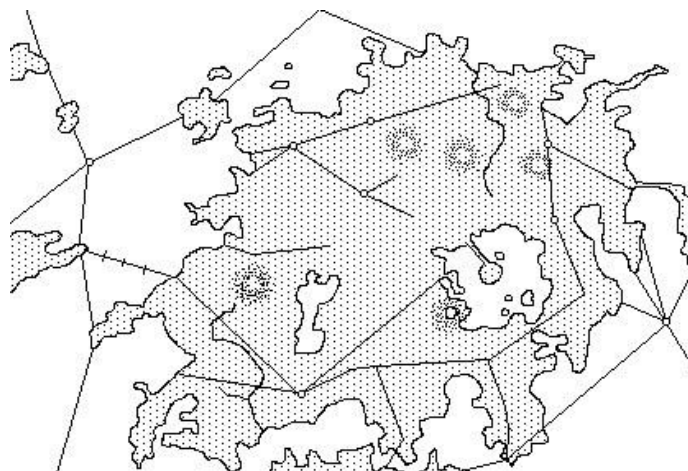
Aggodalommal töltötte el őket a lehetőség, hogy a helybeliek bizonyos távolságból képesek észlelni az általuk keltett gőzfelhőt. Szerencsére a környéken lakók semmit sem észleltek, s reggelre a munkával nagyjából végeztek is. Némi élelmiszert halmoztak fel a menedékhelyen, egy éves ellátást biztosítva, és azok, akik hazatértek, búcsút mondtak hat testvérüknek, akik aztán ezen az ismeretlen bolygón kezdtek el élni. Az expedíció vezetője, a 36 utassal egyetemben, továbbra is ideges volt. Aggasztotta, hogy a hazafelé nyíló űrablak esetleg bezáródhat, a tér ugyanis akár hirtelen is meggyűrődhet.

Végül, a hat expedíciós tag figyelte, amint az űrhajók gyorsan a magasba emelkednek, nagyjából 6000 méterre, és dematerializálódnak, miután az izzásig hevítették a felszínt, elkerülvén a lehetőségét, hogy hazavigyenek valamiféle ismeretlen kórokozót az iker-Világegyetemből, és arról a bolygóról, ahonnan származnak. Amint a nap elkezdődött, óvatosan megvizsgálták a környéket, rejtve maradván. Szinte semmit sem tudtak a földiek szokásairól.

Az első hetekben számos felderítést végeztek automata szondák segítségével, és számos képet készítettek, melyeket nem tudtak értelmezni. A berendezéseik között nem volt a televíziós műsorok vételére alkalmas eszköz, ami igencsak hasznos lett volna. Másrésről viszont az egész bolygóról képesek voltak rádiójelek vételére. Elkezdték dekódolni a helyi nyelveket a számítógépeik segítségével, ám bolygónk nyelvi sokszínűsége kész örületnek tűnt számukra.

A szövegek ezen része némi magyarázatot igényel. A beszámolók szerint az UMMO-n teljesen ismeretlen volt a kontinensvándorlás jelensége. A Földön ez felelős a kezdetben létezett őskontinens, Gondwana széttöredezéséért. Amikor a kontinentális lemezek ütköznek egymással, gyűrődés keletkezik, ezt nevezzük hegyláncoknak. A Himalája Indiának az ázsiai lemezbe ütközésének köszönheti létét, amint délről, Afrika irányából, Mongólia felé mozog. Az Alpok az itáliai félsziget gyors, északi irányú mozgásából született. Csak vessünk egy pillantást a térképre, hogy minderről meggyőződhesünk.

Ha a Földön a magma stabilizálódna és a tektonikus mozgások megszűnnének, az erózió eltüntetné a hegyeket néhány tízmillió év alatt. A kontinenseink felszíne kisimulna, akár a tenyerünk. Bármelyik geofizikus megerősítené, hogy az UMMO-n nem lehetnek hegyek (és nagy mélységű óceánok sem), csupán néhány erősen erodálódott vulkán.

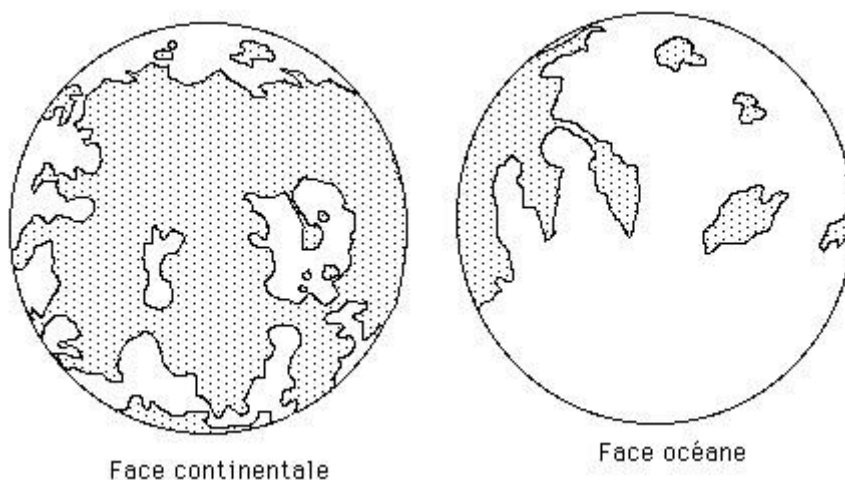
13. ábra. Az UMMO bolygó térképe

Jut eszembe, az ummiták rendelkezésünkre bocsátották bolygójuk térképét.

Miként azt jeleztük a szövegekben, jobb oldalt középen, nevezetesen AUVOA SAOOAA, található egy 272,000 km²-es terület, egy ősi meteor-becsapódásnak köszönhetően. Néhány bolygót mélyen érintettek az ilyen események. A Szovjetunió által feltérképezett rejtett Hold-félteke középtáján látható egy hatalmas meteorkráter, mely a felszín tekintélyes részét elfoglalja.

Az ummiták bolygóján ovális képződmények felelnek meg az ősi vulkánoknak, ám ezek nagymértékben lepusztultak. Nem hasonlíthatók össze a Földön találtakkal. A hullámos vonalak folyókat jelölnek, néhány kilométeres szélességgel. A kis pontok agglomerációkra utalnak, (27%-a a lakosságnak él ezeken a helyeken).

Megkíséreltük nagyjából rekonstruálni ennek a bolygónak a látványát, a szárazföldekkel borított féltekével kezdve.

13. ábra. Az UMMO bolygó (a vetületi rajzon alapuló rekonstrukció).

Senki sem tudja megmondani, vajon ezek az ismeretek megfelelnek-e a valóságnak vagy sem. Ha mégis ez lenne a helyzet, íme álljon itt, vajon a földi expedicionisták mit találnának ott. Az egyik féltéken egy különleges kontinensre akadnánk, a másikon pedig egy óceánra. Az óceán a bolygó teljes felszínének a 62%-át borítja. Az égitest sugara nagyjából 7250 km (szemben a Föld 6400 km-es sugarával).

A felszínén bőségesen található titán, ásványok formájában. A tömegvonzás kissé erősebb lesz. Ha az UMMO-ra megyünk, a súlyunk nagyjából 20%-kal lesz nagyobb. Éppen ellenkezőleg, amennyiben az ummiták nálunk járnak, ők könnyebbnek érzik magukat itt. A Föld csak kissé lapult a pólusainál, a tengelyforgása következtében fellépő centrifugális erő miatt. Az UMMO-n a helyzet fordított. A pólusokon a 15 km-rel magasabban lennénk, mint a bolygó más részein. Az ummiták ezt azzal magyarázzák, hogy a mágneses tér az UMMO-n kifejezetten erős (ezerszer nagyobb a Földön mért értéknél, 500 Gauss, szemben a 0.4 Gausszal).

A klíma viszonylag hűvös, kontinentális jellegű, jelentős hőmérsékleti eltérésekkel. A bolygó forgástengelyének hajlása 18 fok, szemben a Föld 23 fokával. Az évszakok kevésbé hangsúlyosak. Ám beszélhetünk ott évszakokról, ahol egy bolygó két és fél földi hónap alatt körbejárja a csillagát? A csillaguk, az lumma, M osztályú törpecsillag, kevésbé forró a Napunkhoz képest, az UMMO-nak emiatt kisebb a távolsága tőle. A bolygónak nincsenek kísérői, holdjai. Az éjszakák így nagyon sötétek és sokkal hidegebbek, mint nálunk, még az egyenlítő vidékén is.

Az éjszakai hőmérséklet nem csökken nulla fok alá (Celsiusban értendő). Az lumma csillaga (miként az összes csillag) napszelet bocsát ki, ez igen erős, s a bolygó magnetoszférája ezt befogja. Az eredmény állandó és rendkívül erős északi fény. Ha hihetünk nekik, az Ummiták egy pillanatra sem veszik le a szemüket erről a csodálatos, színes sávrendszerről, ebben gyönyörködnek, ha már egyszer nincsen holdjuk.

A bolygón a vulkanikus tevékenységet metán és pentán összetételű kitörések vették át, melyek azonnal képesek lángra kapni, mihelyt a légkörbe jutnak. Ezek a gázok hatalmas szakadékok mélyéről törnek elő, és a néhány száz méteres magasságtól akár 6 kilométerre is feljuthatnak.

A szövegek adnak némi pontosítást:

- Ezeket a repedéseket folyamatosan megfigyelés alatt tartjuk. Néhány gömb, tele kémiai összetevőkkel és műszerekkel, minden harmadik percben begyűjtja ezeket a kitöréseket, melyek így olybá festenek, mint valamiféle tűzijáték.

A megfigyelő az UMMO-n néhány, a Földön is előforduló meteorológia jelenséget tapasztalhat, heves, sziklákat porlasztó homokviharokat a sivatagi területeken. A helyzet az, hogy a kontinens hatalmas, az óceán tömege nincs rá komolyabb hatással a hőmérséklet és a légnyomás változásait illetően. Az éjszakai hőmérséklet alacsonyra szállhat, a szél felerősödhet és veszélyessé válhat, végigrohanva a kontinens felett, nem találván természetes akadályt az útja során.

Ez szolgál magyarázatul a magas épületek aerodinamikai formájára, ahogy azt majd később látni fogjuk, és azt is, hogy miért tartják dolgaikat szorosan a felszínhez rögzítve. egyszerű felépítésű házaik – a szövegek szerint – a felszín alatt találhatóak. A növényzet je-

lentősen különbözik a földitől, jóval magasabb. A fák, átlagosan, sokkal égbetörőbbek, összehasonlításképpen a mi bolygónkon élőkkal, a mamutfenyőkkel összemérhetők. Erős gyökerekkel rendelkeznek és figyelemre méltó törzsekkel, hogy ellenállhassanak a hatalmas erejű szeleknek.

Az Ummiták elmondták, rendkívüli módon meglepte őket hóval fedett hegyeink magassága és tömege. Otthon, a saját bolygójukon, összeállítottak egyfajta szórakoztató parkot, ahol a lakosság számára (két milliárd) bemutatják a földi látványosságokat, csökkentett méretekben. A természetes átjárhatatlan akadályok hiánya miatt az állati és növényi fajok száma lecsökkent. Továbbá, a bolygót védő intenzív mágneses pajzs miatt a magnetoszféra is jóval erősebb, erősen visszaszorult csillaguk mutációs hatása. Ennek következtében úgy tűnik, az meglehetősen koherens.

Ha valaki elképzei az evolúciót egy másik bolygón, akkor a tudósoknak számos spekulációt kell végrehajtania. A megfigyelési rendszereink nem tették még lehetővé, hogy a Naprendszerünkön kívül akár egyetlen bolygót is megfigyelhessünk. (Ma, 2005-ben már számos ilyen égitestet ismerünk.)

Mindazonáltal a számítógépes szimulációk azt mutatják, nagyszámú bolygót fogunk találni a Galaxisunkban, kisebb tömegűeket, mint pl. a Vénusz és a Mars, nehezebb összetevőkből felépülőket, és néhány hatalmas, Naprendszerünkön kívüli bolygót is, könnyű összetevőkből felépülőket. Amennyiben egy bolygó a megfelelő távolságra van csillagától, és a víz nem szilárd állapotban található (Mars), vagy légneműben (Vénusz), az élet megjelenhet és kifejlődhet.

A tudósok ugyanazokat az értékeket adják, mint az ummiták, a Galaxisunkban a szerves életet hordozó égitestek lehetséges számára vonatkozóan, nagyságrendileg egymilliót. Ugyanez a szám található az egyik, 1967-es ummita szövegben.

Az ummiták jelzik, hogy problémák lehetnek a bolygókra megadott, az élet hordozását valószínűsítő paraméterekkel, az emberi élet kifejlődésére vonatkozóan, kezdetleges élőlényekből:

- A csillag felszíni hőmérséklete 4552 és 6160 Kelvin fok között
- A bolygó excentricitása 0 és 0,1766 között
- A nap hossza 16.30 és 84 óra között.
- Felszíni hőmérséklet 32 °C és 46 °C között
- A bolygó tömege $2,65 \times 10^{27}$ g és $1,2 \times 10^{28}$ g között
- A légkörben a felszín közelében:
  - o Minimum 18% oxigén
  - o Minimum 65% nitrogén
- A kozmikus sugárzás intenzitása 0,48 részecske/cm²/s alatt

Mivel az umminák napja hűvösebb, a bolygó szűkebb pályát ír le körülötte, ezért az ummiták éve rövidebb, nagyjából 2,54 földi hónap.

Térjünk vissza a szövegekhez, amelyek felidéznek az első kapcsolat-felvételt a Földön. Természetes akadályok hiányának következtében, az UMMO-n egyetlen etnikai csoport van csak, és csupán egyetlen nyelv. Bizonyára ugyanez a helyzet mindazon bolygókon, amelye-

ket embereink meglátogattak, ekképpen úgy is gondolják, hogy a földi kultúra kezdetén még valamennyi ember egyetlen nyelvet beszélt, a helyzet mára rettenetesen bonyolulttá vált.

Nézvén az űrszondáik által visszasugárzott képeket, lenyűgözte őket a felfedezés, ahogyan az emberek bőrének színe területről-területre különbözik. Arra gondoltak, az emberek a bőruket rituális módon és céllal színezik át, hogy megvédjék magukat különböző betegségektől. Később nagy megdöbbenéssel fedezték fel, hogy mindegyik etnikai csoport egy-egy különleges nyelvet beszél. Azonnal arra gondoltak, hogy mindez megkönnyíti a beszívargást a földi társadalomba, anélkül, hogy megismernék a helyi szokásokat és a nyelvet, úgy tesznek, mintha külföldről érkeztek volna. Meglehetősen rövid idő alatt a számítógép megadta számukra az első nyelvi elemeket, lehetővé téve, hogy dekódolják a helyi lakosok nyelvét.

Néhány száz méterre elsétálva a menedékhelytől felfedeztek egy rakás ürülékot, körülötte néhány állattal, ezek a közeledtükre elrepültek. Egy darab papír fedte, amit vissza is vittek a felszín alá. Megpróbálták dekódolni a papírra nyomtatott jeleket. Manapság ez számít az első tárgynak, amelyet a földön felfedeztek, az Ummon található, ahol konzerválták különleges technikai eljárásokkal, óvatosan megfagyasztották, az egyes részeit különböző hőmérsékletre hűtötték, az anyagától függően. Egyikük azt javasolta, hogy valamiféle rituális tevékenységről van szó, valaki ilyen formán akarta megalázni az említett dokumentumot. Egy fényképet tartalmazott, miként öltözködnek az emberek.

Ezen ismeretek birtokában összeállítottak néhány szintetikus ruhát, lemásolván a képet. Nem voltak vele tisztában, mire valók a gombok, tisztított pikkelyekből képezték le őket. Felszerelkezvén ezzel a körülbelüli jelmezekkel, távolabbra kalandoztak a menedékhelytől, ám igen gyorsan felismerték, öltözetük meglehetősen ósdi, és sietve visszatértek a felszín alá. Szerencsájük volt, hogy nem buktak le ezekkel a ruhákkal. Az igazsághoz hozzátartozik, hogy a kép egy fővárosban tartandó színházi előadáshoz társult. Az első emberi lény, akivel találkoztak egy fiatal pásztor volt, név szerint Pierre, tizenegy éves, néhány, számukra ismeretlen szarvas emlőst őrzött.

Egymagában állt, kissé lejjebb. Mivel a Nap a hátuk mögül sütött, a kezét napellenzőként használta. Arra gondoltak, egyfajta szalutáló gesztus, ezért ők is hasonlóképpen cselekedtek. A fiatal pásztor megilletődötten üdvözölte őket és elment a nyájával. A találkozó miatt aggódva, elhatározták, visszamennek a menedékhelyre, és kihelyeznek némi védelmet és megfigyelő berendezéseket a környéken. Ám semmi sem mozdult az elkövetkező három napon. A fiatalember visszajött másnap, elcsodálkozott a szűk ruhát viselő embereken, és úgy döntött, nem találkozik velük többé. A menedékhelyről figyelték őt, ám nem merészkedtek elő.

Április 24-én betörést követtek el a szomszédos farmra. Elaltatták a lakosait, egy házaspárt, három gyermeküket és néhány spanyol munkást, a kutya ugyanis vadul elkezdett ugatni. Behatoltak az épületbe és összegyűjtöttek különböző mintákat.

Elvittek néhány ruhát, személyi igazolványokat (melyekről igen jó minőségű hamisítványokat készítettek), néhány ceruzát, páratartalom-mérőt a Szent Szűz képével, kulcsokat, bélyegeket, egy kupac levelet és kifizetetlen számlát, könyveket a tehének táplálásáról, feljegyzést egy traktorról, egy gyermek-enciklopédiát, egy tekercs egészségügyi papírt, egy órát, néhány villanykörtét, elektromos fénymérőt (amit a falból távolítottak el, ahová rögzítették azt), néhány kapcsolót, gyógyszereket, hat pár cipőt, egy rádiót, egyik gyerek iskolatás-

káját, egy üveg citromlevet, két paradicsomot, egy falinaptárt, szappant, egy vágót és egy olajégőt, valamint az összes pénzt, amit csak találtak, 70.000 francia Frankot.

Bárki elképzelheti a farmerek döbbenetét, az ummiták által az otthonukra mért csapás láttán.

A barátom, Jean-Jaques Pastor, Digne-ben lakik, ezáltal megkönnyítve a régióban végzett kutatásainkat. Miután körbeszagláztunk mindenfelé, az egyik fodrásztól információhoz jutottunk, aki mesélt nekünk erről a különös történetről. Emlékezett rá, hogy találkozott a környékben élő család tagjaival, akiket kifosztottak, s egyszer lementek a faluba, hogy panaszt tegyenek a furcsa esetről a rendőrségen. Valamennyien mezítláb voltak!

Jean-Jaques teljesen felvillanyozódott, miközben a fodrász, visszaemlékezvén a családfő szavaira, pontos listát adott az eltulajdonított tárgyokról, ahogy azok az ummita szövegekben is szerepeltek. A kárvallottak úgy hitték, bolondok rabolták ki őket.

Bárki elolvashatja az ummita szövegekben, hogy bizonyos mintákat is vettek az alvó testekből: nyálat, verejtéket, és némi nemi váladékot. A szövegek szerint, a szaglásuk igen nagy jelentőséggel bír számukra. Nagyjából egy kutya szaglásának élességével rendelkeznek, ami azt jelenti, hogy illatok ezreit képesek felismerni, és ez a képesség fontos szereppel bír másik ember felismerése terén, olykor sokkal inkább, mint a látás. Egy ismeretlen bolygón leszállván tehát az egyik legfontosabb dolguk volt, emiatt igencsak aggódtak is, hogy miként tudnak az emberi illatanyagoknak megfelelő parfümöket készíteni, azért, nehogy a földi emberek felismerjék őket, azt gondolták, mi is hozzájuk hasonló mértékű szaglóképességgel rendelkezünk.

Amennyiben az Ummiták valóban olyanok, mint amilyenek leírják saját magukat, és amennyiben az alkalomnak megfelelően öltöznek, nyugodt lelkülettal kimehetnek az emberek közé anélkül, hogy felismernék őket. Ám egy kutyát nem tudnak becsapni, vad ugatásba kezdene ott, ahol megjelennek, révén teljesen más illatuk van, mint az embereknek.

Jean-Jaques nagyon gyorsan megtalálta a Violat farmot. A traktor továbbra is ott állt, amelyről az ummiták azt állították, hogy bizonyos alkatrészeit ellopták. Természetesen megpróbáltunk beszédbe elegyedni a farmerekkel, ám sikertelenül. A hegyek ezen részén az emberek nem túl beszédeseek. Ráadásul, az ummiták – szavaik szerint – 1952-ben fedték fel magukat. Igen jó ok nem mondani semmit.

A történetet befejezve, az apa Violat mára már halott, ő építette az Aix-En-Provence-ban található pompás kis uradalmi épületet. Érdekes részlet: az erkélyeket kovácsoltvas csillagok burkolták!

Ez után az első művelet után az Ummiták az alábbi következtetést vonták le:

- Mindez lehetővé tette számunkra, hogy információt gyűjtsünk, és néhány elfogadhatóbb öltözetet készítsünk. Ezután felvettük a kapcsolatot a fiatal pásztossal, aki idegennek nézett minket. Nyelvi ismeretünk rohamosan nőtt. A srác sohasem beszélt a szüleivel erről a találkozásról, attól félve, talán megtiltják neki, hogy ismét szóba álljon az idegen emberekkel.

Sajnos nem sikerült megtalálnunk ezt a pásztort, aki manapság 50 éves lehet. Semmi sem mutat rá, hogy még mindig arra felé lakna.

IV. RÉSZ

Kik az Ummiták?

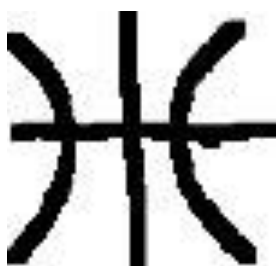
Kik ezek az ummiák?

Kötelességünk, hogy komoly figyelmet fordítsunk arra, mit mondanak ezek a szövegek a Föld lakóiról, a szokásairól, a történelmükről. A legjobb tudományos-fantasztikus írók munkái közé tartoznának. 1990. óta számos levelet kaptam a világ különböző részeiről. Ugyanolyan ujj-bélyegzővel volt ellátva, mint a spanyolok által kapott levelek.

Az ummiták az ujjaikon viselték ezt a bélyegzőt, tintával nedvesítették meg, és rányomták a jelüket a lapokra. Az alábbiakban bemutatok egy példát, miként néz ki mindez az általam tőlük kapott levelek egyikén:

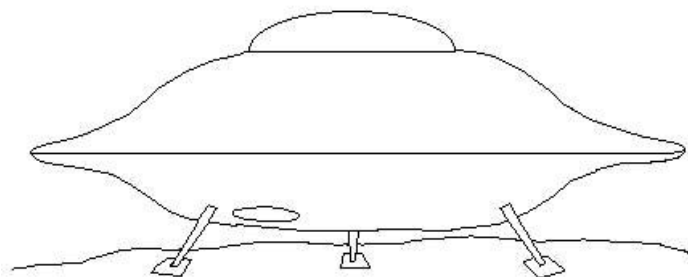
A levelet diktálták, nem ők maguk írták, különböző, földi, gyors- és gépirók szolgáltatásait vették igénybe, ezért fizettek nekik. Az aláírás-jel, miként elmondták, a bolygójuk jele.

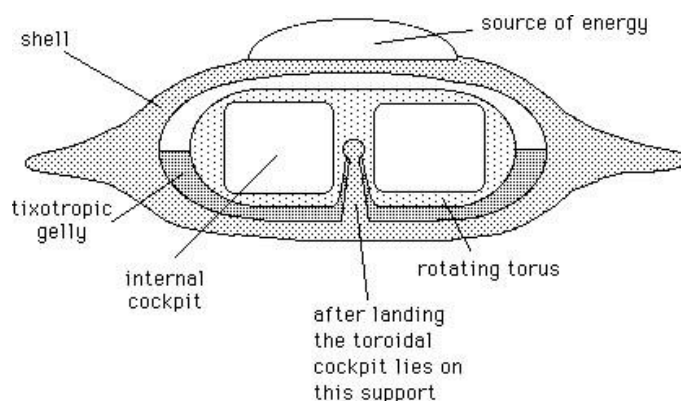
27. ábra. Az UMMO bolygót szimbolizáló ideogram

Íme az ummita űrhajó vázlatos áttekintése egy 1967-es dokumentum szerint, kiegészítve egy 1993-ban kapott beszámolóval.

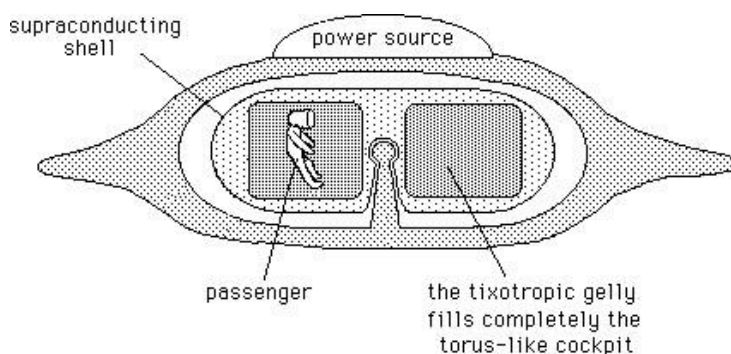
A keresztmetszeten a tizenhárom és fél méter átmérőjű űrhajó látható. Leszálláskor behúzható lábakat bocsát ki az oldalából, nagy talpakkal ellátva, megakadályozván, hogy elsüllyedjen a laza talajban. Ilyen leszállótalp nyomát fényképezték le San José de Valdeirasban (lásd korábban).

28. ábra. Ummita űrhajó. Az utasok egy az űrhajó alján látható csapóajtón szállnak ki. A felső kupola nem az űrhajó fedélzete, ellenkezőleg: energiaforrás. Jelentős mennyiségű anti-anyagot tartalmaz lebegtetéses állapotban.

29. ábra. Az űrhajó hosszanti metszete, a padlóra merőlegesen. Enyhén híg zselét pumpálnak a lakóter és az űrhajó többi része közé.

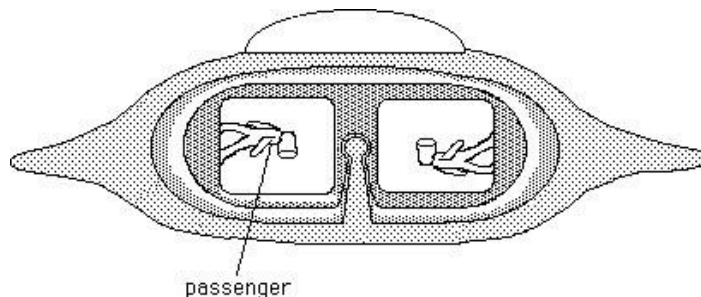

30. ábra. A légkörben repülés ideje alatt az enyhén híg zselé kitölti a lakóteret. Fenntartja az utasokat, akik ezáltal képesek elviselni akár 50 g-s gyorsulást is.

A légkörben repülés ideje alatt az űrhajó erős, pulzáló mágneses teret kelt. Mivel ennek néhány nemkívánatos mellékhatása van az utasok szervezetére, a szupravezető hajótest tökéletesen leárnyékolja azt. A szupravezető hajótest ellenáll a különböző mágneses tereknek. Az űrhajóban lévő valamennyi érzékeny berendezést ily módon védnek. Az űrhajó nem tartalmaz olyan elektronikát (melyet ezek a változó terek megzavarhatnának).

Az információt különböző módokon közvetítik, beleértve például az üvegszálakat (1967-ben írták le a szövegekben). A teljes csillagközi utazás ideje során, mely az iker-Világegyetemben zajlik, az utasok mesterséges gravitáció alatt élnek, a tórusz alakú lakóterük lassú megforgatása révén keltik. A centrifugális erő hat a belső fülükre (hasonló a miénkhez).

31. ábra. Az űrhajó elrendezése az iker-Világegyetemen való átkelés során.

Az UMMO-Föld utazási idő átlagosan három hónap. Ám az ummiták szavai szerint, egyik alkalommal két évig tartott az utazás. Ez idő alatt az utasok életfunkcióit teljes egészében egy – rendkívül kifinomult - bűvárruha-szerű öltözék biztosította. A sisakokat nagyméretű képernyővel szerelték fel, melyen igen jó minőségű 3D-s képek voltak.) A szem nem tudott különbséget tenni ezen képek és a valóság között.) Az utasokat – a mi modern elnevezésünk szerint – modern, virtuális valóság vette körül. Had emlékeztessen az Olvasót, ezek a szövegek 1971-ből valók!

A tény, hogy a fénysebesség az iker-Világegyetemben gyorsabb, jelentékeny mértékben lecsökkenti az utazási időt. Ám néhány „extrakozmológiai oszcilláció” hatást gyakorol a fénysebesség mértékére a mi Világegyetemünkben, az iker-Világegyetemünkhöz képest (melyet manapság igyekszünk leírni matematikailag). Ezek megnyújtják, vagy lerövidítik az időt. Bizonyos, igen kedvező feltételek, lehetővé teszik az Ummiták számára, hogy akár 2000 fényévet is utazzanak.

Egy igen hangsúlyos „hipertéri gyűrődés” jelentkezett 1949-ben, amikor, miként azt elmondják, nagyszámú földönkívüli látogató érkezett a Földre, néhányuk egyenesen 400 fényévről jött. Ilyen „hipertéri gyűrődések” rendkívül ritkák. Gyakoriságuk évszázadokban mérhető. Ezek a jelenségek szabályozzák az „UFO-hullámok” bekövetkeztét.

Az ummiták, a minket látogatók esetében etnikai csoportokról beszélnek. 1947-ben, néhány nagyfejű és kistestű látogató tehető felelőssé ebben az időszakban a megfigyelt esetek 80%-áért. Ezek az emberek négy évig maradtak a Földön. Ezt követően, a kíváncsiságukat kielégítve, visszamentek csendes otthonukba, teljes mértékben elvesztvén érdeklődésüket a Föld és lakosai vonatkozásában. Ha hihetünk az ummitáknak, az egyes földönkívüli etnikai csoportok többet vagy kevesebbet tudnak egymáshoz képest. Egyesek inkább együttműködőek, míg mások kerülnek egymás társaságát. Az ummiták, mielőtt csatlakoztak volna önmaguk is a klubhoz, a történelmük folyamán, megismerték a saját UFO-jaikat. A beszámolók pontosak, amikor az expedíciósok meglátogatták a Földet, először egy űrhajóval vizsgálták meg azt; láthatóan magasan fejlett technikát képviselt. Mivel erősen aggódtak, szívesebben léptek volna be az iker-Világegyetem terébe, mintsem hogy relativisztikus sebességgel haladjanak.

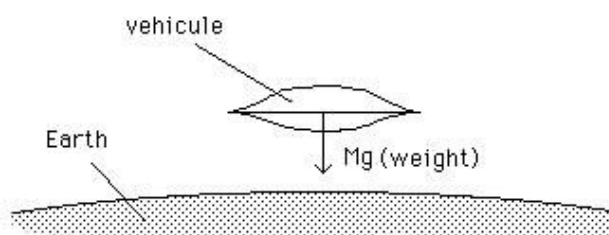
A Föld, az Ummiták szerint, számos etnikai csoport számára kísérletezésnek és megfigyelésnek a terepe, ezek az idegenek különböző helyeken kiépített menedékhelyeken élnek, különösképpen az észak-amerikai kontinensen, rendkívül fejlett technikai háttér mellett. Három földönkívüli csoport jelentős mértékben hasonlatos hozzánk, a legkisebb kockázat nélkül el tudnak vegyülni a helyi népesség között. A többiek jelentősen különböznek, nagyon könnyen és azonnal kimutathatóak.

Az MHD hajtás a légkörön belül alkalmazható. Amikor az űrhajók álló helyzetben lebegnek a felszín felett, egy másik berendezést aktiválnak, amelynek révén elkerülik a szélhajtást. Miként azt látjuk, az iker-Világegyetem kapcsán, az olyasmi, amely taszító erőt fejt ki

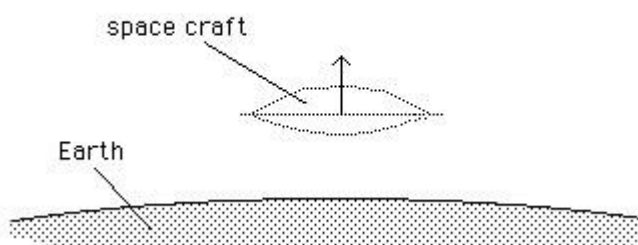
ránk nézve. Az űrhajókat ezért fel kell szerelni egy berendezéssel, hogy lehetővé váljon számukra az iker-Világegyetemben való haladás. Az ummiták, egy 1993-as dokumentumban, némi részlettel szolgálnak e technikát illetően, ám igen magas elméleti fizikai ismeretek szükségesek megértéséhez, ezért itt nem fejtjük ki most bővebben. Az iker-Világegyetemben tehát képes az űrhajójuk mozogni és irányítható is marad útja során.

Röviden: amikor az űrhajó átcsúszik az iker-Világegyetembe, továbbra is érzékeli a Föld „jelenlétét”, az azonban láthatatlanná válik a számára. A Föld ilyenkor taszítóvá válik, az űrhajó súlya „átfordul”. Mindkét Világegyetemben tartózkodván az űrhajó végrehajt egy térugrást és igen nagy sebességű meghajtást indít. E két hatás kompenzálja egymást, az űrhajó antigravitációs állapotba kerül.

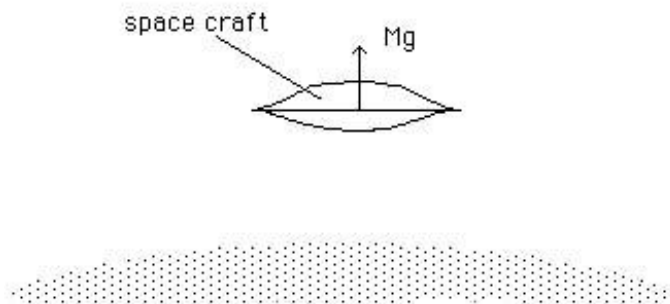
A 32., 33. és 34. ábrák sematikususan mutatják be az eseményeket.

32. ábra. Az űrhajó a mi Világegyetemünkben tartózkodik. Hat rá a súlya, mg . Ahol m a tömege, g a gravitációs gyorsulás.

33. ábra. Az űrhajó eltűnik az iker-Világegyetembe. A földi megfigyelő számára láthatatlanná válik, és eltávolodik a bolygótól annak negatív mg ereje miatt.

34. ábra. Ugyanez a helyzet az iker-Világegyetemből tekintve. A Föld itt láthatatlan, a taszító ereje azonban jelen van.

Az ummiták mikrotechnológiája

Az ummita technológia teljes egészében miniatürizált (1967-es szövegek). Ezek a technológiák a Földön kifejlesztésük kezdetén állnak, eltekintve a klasszikus égőket felváltó mikro-informatikai berendezésektől. Az űrhajók burkolatát elemek rendkívül bonyolult komplex sorozata alkotja, amely négyezer alkotóból áll köbmilliméterenként. A külső felületét mindenféle jelfogó borítja, melyek nagy sáv szélességben rögzítik az összes információt.

Ez a szerkezet önmaga megjavítására is képes. A karbantartás automatikusan megy végbe. Mindkét Világegyetemben történő haladás esetén néhány mikrometeor kárt tehet a burkolat anyagában. Amikor egy sérülést érzékel a központi számítógép, a XANMOO, utasítást ad új elemeknek a helyszínre szállításához, a sérült részen, alkatrészeket küldve.

Ezen kívül található még egy védőzselé, kis csövecskék szállítják a helyszínre, és automatikusan kerül a helyére.

A Földön valamennyi technológiát annak idején az élővilág inspirálta. Az öltözetünk mesterséges bőr volt. A késünk egy fog, a szemüvegünk lencsés kristályok. Hasonlóképpen a számítógépeink, az agyunkba építve, képesek néhány alárendelt feladat végrehajtására.

A robotikánk fejlődése ennek a megfordíthatatlan folyamatnak egyenes folyománya.

Termelési rendszer az UMMO-n

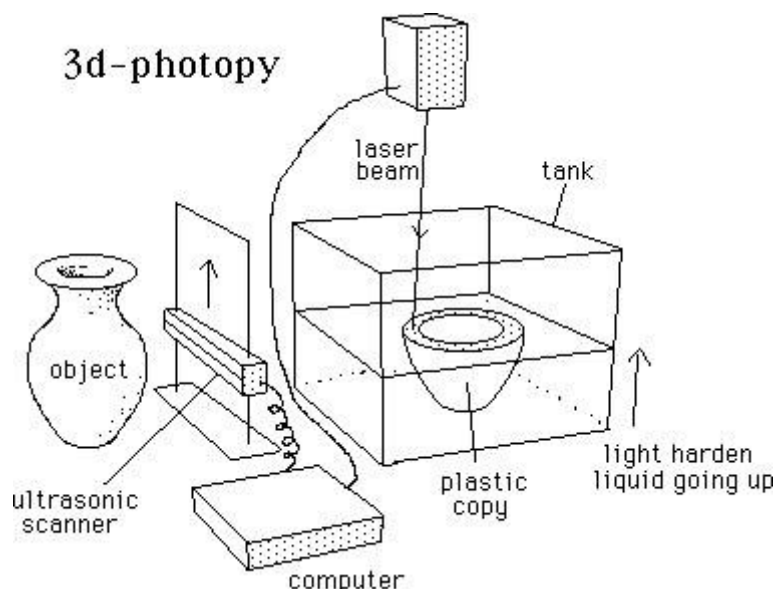
Az ipara ennek a bizonyos hipotetikus UMMO bolygónak, abszolút lenyűgöző. A dokumentumok szerzői azt állítják, tökéletesen sikerült megoldaniuk az energia-termelés problémáját, az antianyag közvetlen szintetizálásával. Ez az „alap energia” kerül később raktározásra a termelés során.

Ha valaki gyártani szeretne valamit, akármi is legyen az, akár olyan bonyolultságú is, mint egy űrhajó, egyetlen alkatrészét sem kell kézzel összerakni. Az ummiták állítása szerint a számítógépeiknek számunkra elképzelhetetlenül hatalmas adattárolási képessége van. A számítógépeik memóriája teljesen tiszta titán kristályokat használ, az abszolút nulla fokra lehűtve. Az információkat atomi szinten tárolják, az atomok elektronhéjaiban. Ilyen alacsony hőmérsékleten ezek a „gerjesztett állapotok” örök időnkig fennmaradnak.

Bármilyen berendezés vagy eszköz terve igen kicsiny helyen eltárolható. (Jegyezzük meg, hogy mai tárolási képességünk még gondolati szinten sem merülhetett volna fel Gutenberg nélkül.) a gépeket atomról-atomra, molekuláról-molekulára építik fel, az alapanyagként szolgáló atomokat pedig szintetizálják transzmutáció segítségével bármilyen alapanyagból. Gondoljuk csak át azt az eljárást, ahogyan az ummiták „in situ” szintetizálták a fém támpilléreket menedékhelyük kiépítésekor. Lemásoltak egy tárgyat, atomi szintű pontossággal.

A Földön fénymásoló készüléket használunk. Amikor belehelyez valaki egy papírlapot a készülékbe, az adott dokumentum tökéletes másolatához jut. Ami a reneszánsz emberét megdöbbenettette, az most mindennapi gyakorlat. Manapság már háromdimenziós nyomtatóink is vannak. Fényre keményedő műanyaggal töltik meg tartályaikat. Amikor egy-egy réteg készen van, lépésről-lépésre, egy lézersugár szilárdítja meg a folyadékot (egyik réteget a másik után).

A művelet végeredményeként háromdimenziós másolatát kapjuk meg az adott tárgynak.

34. ábra. A 3D-s másolás megvalósítása.

Képesek vagyunk egy tárgy geometriáját elemezni ultrahang-szkennerek segítségével. A két eszközt társítva lehetővé válik számunkra, hogy elemezzük egy tárgy másolatát. A másolat azonban nem egyezik meg az eredetivel. Csupán a formája azonos, viszont műanyagból készül.

Az ummita szövegekben leírt szkennerek képesek egy szerkezetet atomról-atomra elemezni és tökéletes másolatot készíteni róla, ugyanazzal az elemi felépítéssel, atomi léptékben. A szerzők elmondják, rengeteg műremeket „vettek kölcsön”, másoltak le és adták vissza. Az esetek legtöbbször régészeti leletekről volt szó, melyeket mi még fel sem fedeztünk (az ummiták azt mondják magukról, kivételesen jó régészek).

Ennek a technikának köszönhetően szűnt meg a kétkézi munka a bolygójukon, az energia iránti szükséglet, a nyersanyagokkal kapcsolatos problémák és a szennyezés (a hulladékot gázokká transzmutálják, például héliummá). Mindez teljes egészében logikus, és remélhetőleg a mi technológiánk is ilyen lesz a jövőben, ha időben eljutunk a saját „önszabályozásunkhoz”.

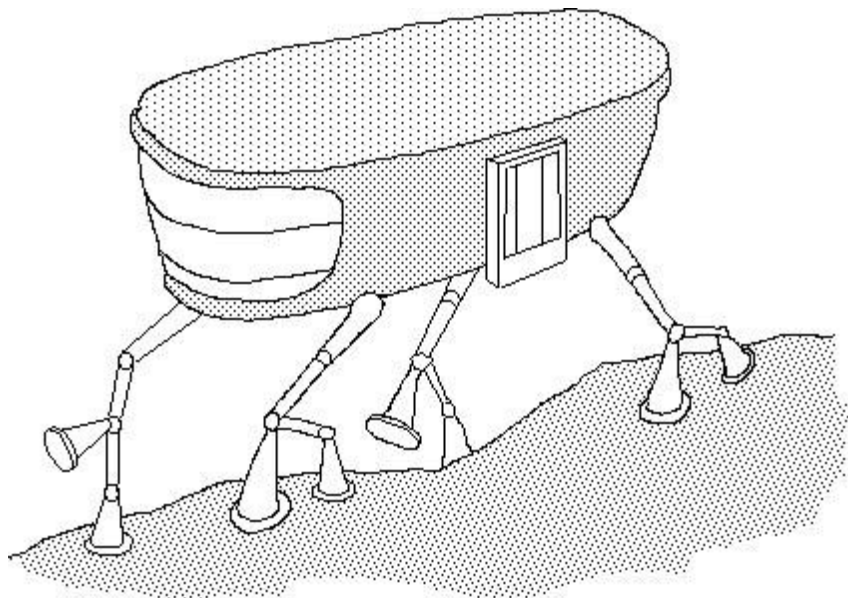
Technológiai fejlődés az UMMO bolygón

Az ummita szövegek néhány igen fontos történelmi ismeretet is tartalmaznak. Az ummita történelem legalább annyira kegyetlen volt, mint a miénk, vagy még annál is rosszabb. A fajok hemeralopiciában (hemeralopic = napvakság, látási nehézségek vagy teljes látásképtelenség napfényben) szenvedtek. A primitív ummiták földalatti galériákban éltek, miként a vakondok, éjjel jártak ki és nappal aludtak. A bolygójuk napközben annyira szeles volt, hogy lehetetlenségnek bizonyult valódi utakat építeni. túlságosan gyorsan lepte be őket a homok.

Ha feltételezzük, hogy megérkezvén a Földre ezek a hipotetikus expedicionisták már korábban ismerték más, szomszédos bolygókon az életfeltételeket, ez azt jelenti, mi vagyunk

az egyetlen nappali faj ezer fényéves körzetben! A földi légkörbe való belépésükről szóló dokumentumok arról számolnak be, hogy útjainkat és vasútvonalainkat csatornáknak nézték. Miként közlekedtek tehát, mielőtt mestereivé váltak volna a légkörön belüli repülésnek?

Különös, lábakon járó, általuk „soklábúnak” nevezett szerkezetekkel.

35. ábra. Az ummiták „soklábúja”

A technológiájuk kezdettől fogva, általános megegyezés alapján, a zooform irányba fejlődött.

Első ránézésre ez a jármű meglehetősen nevetségesnek tűnik. Ám ha közelebbről megnézzük, a mesterséges térdei kifejezetten ügyes megoldások. Ha az egyensúlyi helyzetét tökéletesen sikerül kontrollálni, a motorja alkalmasnak tűnik a legkülönbözőbb felszíni járművek meghajtására, miközben a sebessége sem elhanyagolható. A szövegek arról szólnak, hogy a kommunikációs eljárásaikat is ezekhez a gépekhez igazították; alapvetően különbözőképpen jártak el tehát, mint mi, amikor utakat építettünk és építünk.

Az ummiták csupán stabilizálták a talajt, különböző összetevőket injektáltak bele és bevonták a felszínt annak formájához igazodva, anélkül, hogy a geometriáját megváltoztatták volna. Ám e hálózat folyamatosan rontotta a bolygót, a lakosai pedig elhatározták, a teljes rendszert beviszik a felszín alá, földalatti alagutakat ásnak, így nyersanyagokat is nyernek. Az UMMO felszíne manapság csak a csatornázási munkálatok jegeit hordozza, ezeket nyersanyagok és végtermékek szállítására is használják. A gyarak, a mezők és a gyümölcsösök a felszín alatt találhatók. Mindez tökéletesen logikus, ismerve a kemény klímát (szél, alacsony hőmérséklet).

Az ummiták a végsőig ökológusok. A bolygójuk felszínét jelentősen átalakították. A partoktól távol eső területeket élhetőbbé tették öntözéssel és újra-erdősítéssel. Mesterséges folyómedreket vájtak. Az állatfajokat szisztematikusan védik.

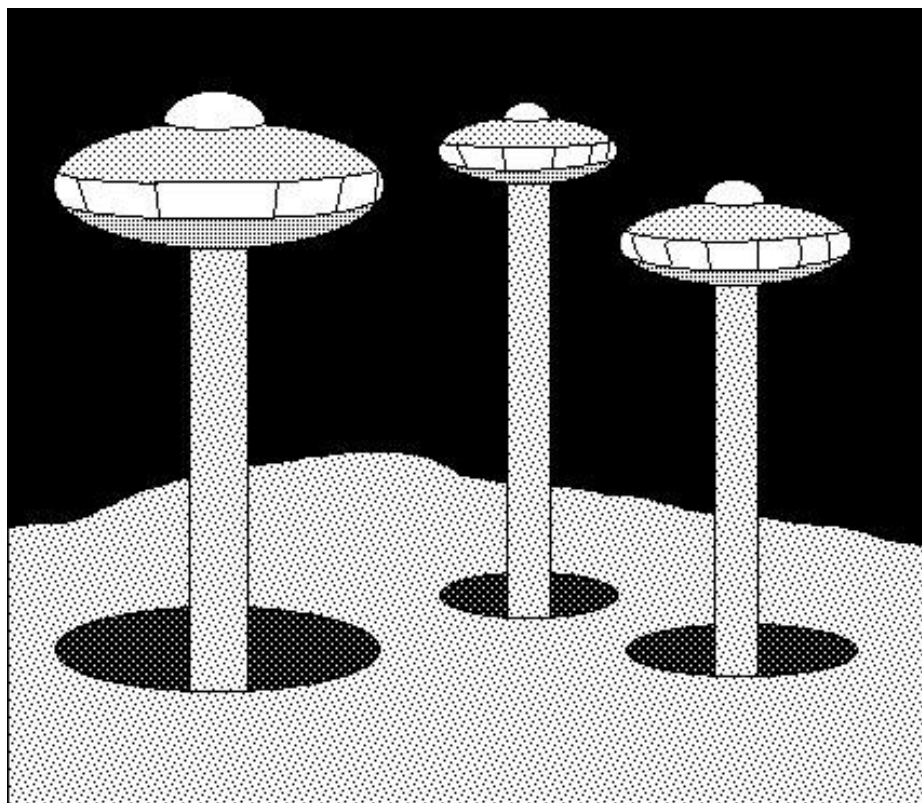
A szövegek még az alábbi kiegészítéssel szolgálnak:

- Az emberek így megszabadulhattak a rájuk vonatkozó legsúlyosabb vádtól, kulturális fejlődésük során ugyanis nem távolodtak el a természettől.

Lakáskörülmények és a mindennapos élet az UMMO-n

Az ummita szövegekben leírt házak alapvetően funkcionális jellegűek. Ha hihetünk a dokumentumokhoz mellékelt illusztrációknak, formájuk ellipszoid, aránylag laposak, mind-egyikük egyfajta lábon áll. Röviden, a házaik olybá festenek, mint a gombák. Az épületek színekódoltak, a funkciójuknak megfelelően.

Aerodinamikai alakjuk lehetővé teszi számukra, hogy ellenálljanak a bármilyen irányból támadó szél erejének.

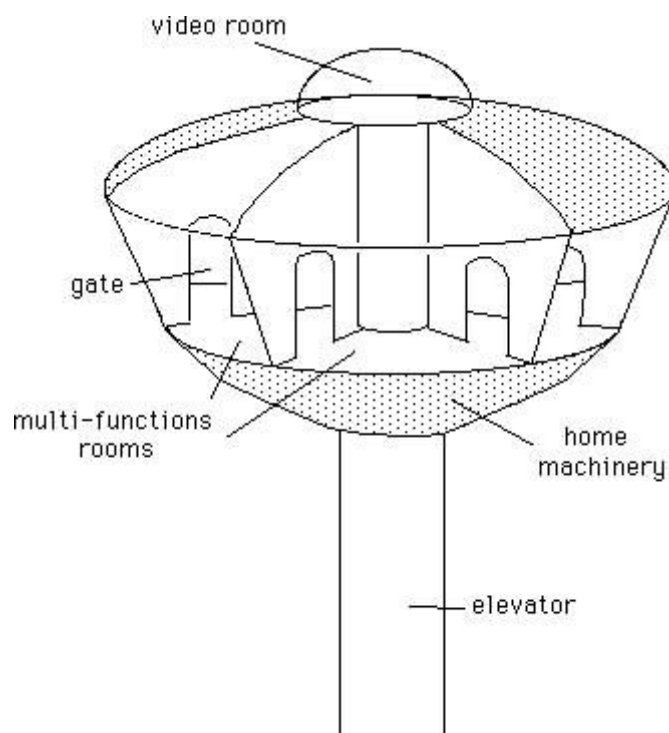

36. ábra. Modern Ummita otthon

A felső részen található kupola sajátos szereppel bír. Egyfajta „házi televízió”, amely 3D színes képeket vetít, félgömb alakú képernyőre, igen nagy felbontásban. A lakóépület képes a felszín alá ereszkedni egy nyíláson keresztül. A lába hasonlóképpen szolgál a mi liftjeinkhez. A ház képes elfordulni is. Amikor a felszín alá süllyed, az ummiták összehúzzák a függőnyeiket.

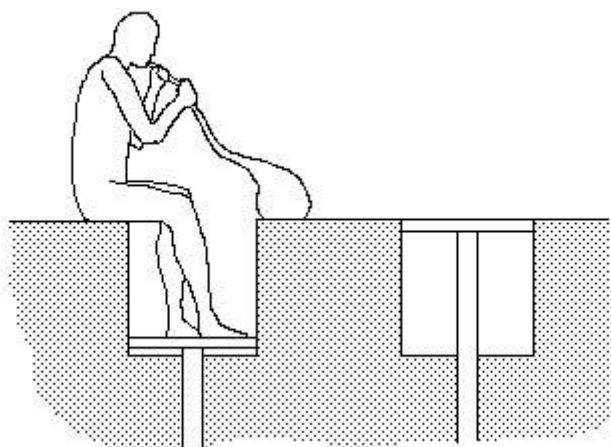
Ez a visszahúzódó képesség lehetővé teszi a zord időjárási körülmények előli elrejtőzést. A forgás lepergeti a ráakadó homokot a tetőről, így lehet elkerülni a borzasztó viharok által szállított anyagok káros következményeit, tekintetbe véve, hogy a nyomásviszonyok is egészen mások, mint a Földön. A helyiségeik között nincsenek ajtók. Az ummiták alapvetően társas lények, nem létezik náluk a promiszkuitás, nem sokban különböznek otthonaik az űrhajóiktól, ahol tizenkét utas van összezárva egy helyre, miként egy szardíniás-dobozban. A házakban, néhány zajcsökkentő eszköz kapott helyet, ellentétes fázisú hanghullámokat állítanak elő, mint az eredeti, zavaró hangok. Általuk csendet lehet teremteni egyes helyiségekben.

Az illusztráción üres helyiségeket láthatunk.

37. ábra. Ummita lakóotthon felépítése

A szövegek egyértelműek abban, hogy egyetlen helyiségnek sincs speciális funkciója, és valamennyi közülük átalakítható könnyedén étkezővé vagy akár hálószobává. ebéd-időben például néhány csapóajtó a padlón lenyílik, ezáltal lehetővé válik az ott lakónak, hogy leüljön. Porszerű anyag jelenik meg a padlón és alakul át asztallá. Az UMMO-n azt lehet mondani: „a padlóról esznek”.

38. ábra. Ummita – ebéd közben.

A képen azt láthatjuk, hogy egy ember folyékony ételt vesz magához, egy csövön át szívja azt, egy keleti vízpipához hasonlatos eszközből. Az ételeket úgy állítják össze az UMMO-n, hogy azok minden szükséges dolgot tartalmazzanak. Az ummiták ínyencek a táplálkozásban. Az ízlésük és elmondásuk szerint a japán konyha áll hozzájuk a legközelebb. Étkezés előtt koncentrálnak, csendesen, az élelmiszer megfelelő felszívódására gondolnak. Mindez hozzátartozik az életmódjukhoz, így szabadulnak meg a táplálkozási problémáktól. A szövegek utalnak rá, hogy mi jelentősen alábecsüljük a szerepét ennek a táplálkozási tevékenységnek.

A pohár, a villa és a kés nem használatos az UMMO-n. A vendégek a kezüket egy meglehetősen sajátos kézmosó-állványon fertőtlenítik, ez vékony filmréteggel vonja be a bőrt, megakadályozván, hogy evés közben az közvetlen összeköttetésbe kerüljön a táplálékkal. Röviden, kesztyűben esznek, amely az étkezés után feloldódik. Egyes ételeket, mint például a húst, elektromágneses sugarakkal szelik fel, ezek kellően erősek ahhoz, hogy feldarabolják a húst. Egy rajz is található a dokumentumokban, ahol ez az eszköz úgy néz ki, mint egy toll.

A dokumentumok arról is beszámolnak, hogy a történelmük folyamán semmi jele annak, hogy valaha is feltalálták volna a villát, az expedicionistákat valósággal lenyűgözte, amikor felfedezték, milyen sok van belőle a Földön.

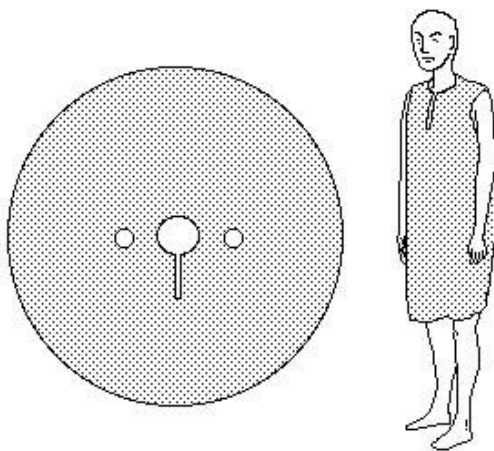
Amikor valakinek energia áll rendelkezésére, és tudja, miként kell a Mengyelejev-táblázat valamennyi elemét transzmutálni, miért építene raktárakat?

Az ummita házakban tehát nincsenek szekrények. A lakói nem vásárolnak semmit sem. Helyben szintetizálják a mindennapos szükségleteiket képező termékeket, vagy pedig a csőrendszereken kapják meg őket. Emiatt nincsenek szemeteskukák sem, a hulladékot héliummá transzmutálják, egy semleges gázzá, kémiailag közömbös, és belélegezhető (a hélium az ideális atomi hamu). Nincsenek az UMMO lakásokban wc-k sem, ahogy a természetben sem léteznek, mindenki egy kanüllel van felszerelve, amely a székletüket héliummá transzmutálja.

Habár – állításuk szerint – a táplálkozáshoz szükséges valamennyi összetevőt képesek szintetizálni, a szövegek szerzői elmondják, jobban szeretnek természetes eredetű termékeket, húst és gyümölcsöket fogyasztani. Ezeket házhoz szállítják, a csőrendszer igénybe vételével, amelyek hasonlatosak a mi „pneumatikus” csöveinkhez. Az egyes étkezések között kezet mosnak, ami azt jelenti, kicserélik a kesztyűt.

A húst nem a saját zsírában készítik, hanem különböző, lipidekben gazdag tejfélékkel. Ezek olyan tejelő állatoktól származnak, mint például a delfinek és az óriásdenevérek, akiket agyi implantátumokkal szerelnek fel, hogy hajlandóak legyenek alávetni magukat a műveleteknek. A ruhájuk egyszerű pancsó, a fejükön keresztül bújnak bele, a kezek számára két nyílás található rajta. Az elegancia jelenti ezen emberek számára a legkisebb problémát.

Az említett pancsók színekódoltak (foltok és geometriai formák tekintetében), melyek pontosan kifejezik az adott személy funkcióit.

39. ábra. Az általános viselet

Ezeket ugyancsak szintetizálják, majd megsemmisítik. Ugyanez a helyzet az ágyakkal is: nincsenek mosógépek ezekben a házakban. Amikor dolgoznak, vagy a köves padlón tevékenykednek, az UMMO bolygó lakosai anyagot porlasztanak szét a bőrükön, ez később megkeményedik. Félig-átersztő, az izzadságot tehát átengedi, mást visszatart.

Amikor hazatérnek, az ummita munkások lemossák a lábukat, a „cipőjük” feloldódik, a zoknival együtt – a kádban.

A feltételezett UMMO bolygó társadalmi berendezkedése

Totalitárius rendszer.

Valójában ezeknek az embereknek a mentális szerkezete, amennyiben léteznek, láthatóan különbözik a miénktől, ennek következtében nem érzékelik ezt a fajta berendezkedést korlátozásnak. Az egyes fajok kifejezetten magas társas szinteket érhetnek el. Az ummita társadalom úgy fest, mint egy hatalmas emberi méhkas. Természetesen hosszú idő alatt fejlődött ki, társas jellege képviseli a legfontosabb jellemzőjét.

A teljes lakosság folyamatos felügyelet alatt áll. A társadalom szimbiózisban él a technológiájával és 120 számítógép hálózatából álló központtal - ezek intéznek valamennyi tevékenységet. Az ummita embereknek alapvető és meghatározott pszicho-szociális törvényeik vannak, kellően megbízhatóak ahhoz, hogy a közügyeknek (és magánügyeknek) irányt szabjanak, a számítógépekre bízzák ezt is.

Ezeket a dokumentumokat olvasva akaratlanul is Aldous Huxley „Szép, új világ” című könyvére kell gondolnunk, a fő vezérlő elvet gyakran ismételtetik ebben ez emlékezetes tudományos-fantasztikus regényben:

Egyformaság = stabilitás

A mi bolygónk nem stabil, mert rendkívüli mértékben különbözünk egymástól. Jelenős kulturális eltéréseket találunk az egyes régiók és az egyes emberek között. Ezek a különbségek gyakorlatilag nem léteznek az UMMO bolygón. Ott a paraméterek alapján lényegében két embertípust különböztetnek meg, mentális és fizikai képességeik alapján, s ezek alapján is csupán kicsiny eltérés mutatkozik az egyének összehasonlítása során (és ezek a megkülönböztetések is kisebb hangsúllyal szerepelnek, mint a Földön).

Senki sem jelentheti ki meggyőződésből, hogy a teljes elméleti rendszerük csupán tudományos pragmatizmuson alapulna. Bár tűnik úgy, hogy rendkívül képzelet-gazdagok lennének. A fentiek következtében valamennyien ugyanabban a dologban „hisznek”, ugyanazok a gondolkodási sémák. Senki sem tesz fel olyan kérdést, amelyről a társadalmuk úgy gondolja, határozott és koherens válasz létezik az alapvető, mint pl. a születés, az ember szerepe a bolygón, a halál és a halál utáni dolgok.

A Világegyetemet tudományos elemzések összegzéseként írják le. A történelmük nem tartalmaz mítoszokat, nincsenek benne vallásos elemek – miként nálunk a Földön. A bolygó lakosait nem aggasztják feltétlen megoldandó metafizikai problémák: ezeket ugyanis már egyszer, s mindenkorra megoldották, tudományosan (az ummiták metafizikai felfogását a másik könyv tartalmazza). Gyerekkoruktól fogva ugyanis a megtanulják a Világegyetem koherens bemutatását, nagyon szigorú nevelés eredményeként, kondicionálásos módszerrel, mely igencsak közel áll a Huxley által javasolt hipnopédiához.

Minden ehhez a rendszerhez igazodik, nem vitatható, hiszen tudományos tényeken alapszik, úgy lehet értelmezni, mint a patológiát, és úgy is kezelik.

Ám ritka esetekben deviánsok bukkannak fel az UMMO-n, ez pedig bűnözésben ölt testet. Akár a gyilkosságig is elmenően – agyi rendellenességek következményeként. Egy biztos: az UMMO bolygón ez úgy kezdődik, hogy egy adott egyén kissé elhajlik a standard modelltől. Amennyiben egy erős átnevelő beavatkozás nem segít ezen az állapoton, az egyént gyógyíthatatlannak tekintik, ezt követően pedig megfosztják valamennyi jogától. Az ummita kormányzat ezután felhasználhatja a testét, főként biológiai kísérletekre.

Elvileg a fiatal ummitákat már legfiatalabb korukban elkezdik kondicionálni, nincsenek tehát lázadó hajlamaik. Az ideológiát is bemutatják ezekben a szövegekben, egyfajta metafizikai alapokon nyugvó szocializmust. Valamennyi büntetés közül a legborzasztóbb, amikor egy adott személyt, függetlenül a korától, beletesznek egy átlátszó ketrecbe, teljesen meztelenül. Az ummiták figyelmen kívül hagyják az illető szégyenlősséget, a vizuális láthatóság az, ami jelen esetben fontos. A szó „szépség”, semmi jelentéssel nem bír számukra. az ummitákat illetően egy csinos nő többnyire kellemes illatú, és „jó infravörös lenyomattal” rendelkezik.

A Földön, ha valakit meg akarunk büntetni, börtönbe tesszük vagy egy sötét helyre. Ezáltal megfosztatik a vizuális információktól és csak lecsökkentett térben mozoghat. Az UMMO bolygón mindez éppen ellenkezőképpen történik. Az ummiták nem félnek a félhomálytól, a teljes sötétségtől, bőrük hőérzékelő-képessége révén bizonyos ismereteket képesek begyűjteni a környezetről. Másrészt, az illatanyagok hiánya (az ember egyik érzékelési módja) erős stresszhelyzetet okoz számukra. Az üvegketrecben való elszigeteltség, a kivettség a társadalom kalitkájából, elkápráztatva a nap fényétől, egyáltalán nem jó érzés számukra.

Ezen a hipotetikus bolygón, a szövegek értelmében, a férfiakat és a nőket elvileg egyenlő jogok illetik meg. Az életkor semmiféle privilégiumot nem ad, főleg, ami a rendkívül merev hierarchikus struktúrákat illeti. Az, aki a parancsokat osztja, ugyanaz, aki bíraskodik is, révén a legkompetensebb, akármilyen nemű vagy korú. Ám, de facto, az ummita hierarchia (kormányzat, parlament) csupán 27%.-ban áll nőkből.

Az emberek, születésüknél fogva bizonyos fizikai és szellemi képességekkel rendelkeznek, lehetőséget kapnak, hogy ezeket szándékuk szerint kibontakoztassák. Számos alkalommal értékelik őket életük során, egyik különösen fontos állomás a 13 éves életkor, amikor az életpályáról határozniuk kell. Ez az életkor jelenti a kamaszkor végét az ummiták számára (a szexuális érettségük később jelentkezik, mint a földi emberek esetében). Ebben az életkorban kell elhagyniuk a családi otthont, belépni valamiféle Egyetemre, ahol kiegészítő oktatást-nevelést kapnak. A töreks nagyon is valóságos. Miután elhagyták a szüleiket, teljes egészében a társadalom felügyelete alá kerülnek, és nem lesz többé kapcsolatuk a szüleikkel.

A hatékonyság felől nézve a dolgot, az ummiták közelebb állnak az állatokhoz, mint az emberekhez. Mi kiváltságos kapcsolatot ápolunk utódainkkal, egész életük során. amennyiben ezek a földönkívüliek léteznek, és olyanok, amilyennek leírják magukat, ez a lépés összezavarhatja tagjaikat. A nősténymacska is ellátja kicsinyeit, amikor csak azoknak szüksége van rá. Amikor elválasztásra kerülnek, és képessé válnak egyedül élni, elveszíti az érdeklődését irántuk. Nem látjuk, hogy a macskák évekkal később is üdvözölnék saját utódait, az együttlétük alig haladja meg a szoptatás időtartamát a közös fészekben. A süldő állatok csatlakoznak a közös élettérhez, ám valamiféle *kollektivitás* mégis fennmarad.

A levelezések szerzőitől azt tudjuk meg, hogy utódaiknak nevet és egy számot adnak. Ám mindezt kissé kétkedve kell fogadnunk, hiszen úgy írják le önmagukat, mint valódi

személyiségeket, abban az értelemben, ahogy mi is értelmezzük ezt. Lehetséges lenne, hogy felismerjék egymást csupán szaglás útján? A levelek és a beszámolók mindegyikét ujjbélyeg hitelesíti. Az írott dokumentumokat az ujjak verejtékével szignálják?

A szövegek olyan lényeket írnak le, akik úgy viselkednek és úgy érzékelnek, mintha egy test sejtjei lennének és nem pedig valódi egyéniségek. Az etnikai csoporthoz való tartozás láthatóan sokkal erősebbnek érzelmekkel fűtöttek tűnik számukra, mint a feleségükhöz, vagy – időlegesen – a saját gyermekeikhez.

Mindezt nagyszerűen lehet érzékelni abból is, ahogy velünk bánnak. Írásaikban rendkívül udvariasak. Ám ezen udvariasság alatt teljes közöny bújik meg azíránt, hogy mi egyéniségek vagyunk. A kontaktok láthatóan még éppen a tengeri malacok előtt szerepelnek. Csupán az agyműködés kelti fel a figyelmüket, és ez volt a helyzet az én esetemben is. habár a levelezőtársaim telve vannak lelkesedéssel a „kivételes absztrakciós képességeimet” illetően, ők semmiféle érzelmet nem tanúsítanak ebben az irányban. Az agyam érdekli őket, nem én. A magánéletem, a félelmeim, számukra teljesen érdektelen.

Ha kapcsolatba lépünk egy földönkívüli etnikai csoporttal, ezek a lények csak igen nagy nehézségek árán értenek meg minket. Úgy tűnik, hogy ők, úgy mondhatnánk, megfosztattak a tudattalanjuktól (nincs művészeti és vallásos tevékenység sem). Egyfajta megdöbbenéssel és bizonyos csalódottsággal figyelnek fantázián alapuló alkotásainkat, és a különös metaforikus nyelvezetünket. A szövegek szerzői a macskát macskának hívják és ez minden. A költészet és a humorérzék nem létezik számukra. Csak olvasson bele a szövegeikbe és megtapasztalja ezt.

Ha ezen a feltételezett bolygón néhány személy a pszichológus szerepét töltené be, akkor bizonyára olyan emberek lennének, akik az agyat szkennelssel vizsgálják.

Rendkívüli történetek

A témával kapcsolatosan van egy rendkívül érdekes anekdotám, amit érdemes elmondani. Tizenöt éve okoznak fejtörést számomra ezek a különleges emberek. Mostanáig nem léptek velem közvetlen kapcsolatba, nem bízván a tudósokban, akár a pestisben (mivel az emberek hajlamosak bizonyítékokat kérni a létezésükről). Miután visszautasítottam, hogy érdeklődésemre tartson számot ez az ügy, végül aztán mégis többet akartak tudni rólam. Ezért meghívást kaptam a spanyolokon keresztül Madridba, 1988-ban. Elfogadtuk a meghívást, amikor megérkeztünk, luxuskörülmények között szállásoltak el a Sandvy Hotelben.

Madrid hangulata az év ezen időszakában meglehetősen furcsa volt. Ezekre a napokra esett ugyanis Franco születésnapja. Az utcák telis-tele voltak a régi diktatúra zászlaival, sárga alapon a svasztikával. Az utcákon spanyol háborús veteránok egykori egyenruhájukban vonultak és hirdették a fasiszta eszméket. A rendőrség távolról figyelte az eseményeket, készen a közbelépésre, amennyiben szükséges. Nagy sárga furgonokat hoztak magukkal, lovas rendőrök is szerepet kaptak, figyelték az eseményeket.

Jean-Jaques Pastor, a bajuszával és a hosszú hajával, nem igazán falangista külsővel rendelkezett, a helyzetet felmérve úgy ítéltük meg, jobban járunk, ha a hotelben maradunk, várakozván az esetleges ummitákra. Abban az esetben, ha a tüntetéssel kapcsolatosan kérdeznének bennünket, netán arról, miért éppen most érkeztünk a fővárosba és szálltunk meg ott, ahol, meglehetősen nehéz lett volna válaszolni.

- Egy bizonyos földönkívüli csoport hívott meg bennünket.

Lou, Farriols titkára időnként felhívott bennünket, türelmünket kérve.

Az ezután következő dolgok csupán az én számomra szolgálnak bizonyságul. Nem tudom bizonyítani, hogy mindez a valóság volt, és nem csupán álom.

Hajnali két vagy három óra körül hirtelen felébredtem. Hangokat hallottam az enyémmel szemben lévő helyiségből, a folyosó másik végéről, ám nem tudtam megmozdulni. A testem gumyszerű volt, az izmaimból elszállt az erő.

Az ajtó hirtelen felpattant, egy csomó ember lépett be és gyorsan megragadtak. Felültek az ágyamon és rámutattak egy velem szemben lévő tárgyra. Csupán kéket és indigókéket láttam. Úgy éreztem, ezek az emberek támogatnak engem, egyébként a padlóra zuhannék. Utána elájultam.

Röviddel később felébredtem ismét, hideget éreztem a nyakamon. Mivel általában hideg van, különösen éjjelente, szokásom, hogy pizsamában alszom. Ezek az emberek lehúzták a pizsamaalsómat, a felső részét pedig fel a nyakamba. Nagyon homályosan láttam őket, habár a szobát kisebb lámpák világították meg. Láttam őket, de nem tudtam a fejem vagy a szememet mozgatni.

Szinte egyáltalán nem láttam, hogy mit csinálnak a lakótársammal, Jean-Jaques Pastorrrel. Hirtelen az egyikük észrevette, hogy tudatomnál vagyok. Egy mozdulattal jelezte a társasága felé, és én azonnal elvesztettem az eszméletemet. Ahogy reggel felébredtem, rápillantottam a barátomra, Jean-Jaquesra, aki a másik ágyon feküdt a szobában. Az volt a benyomásom, hogy a húgycsővemet nedvszívó papírral megtörölték. Ami Jean-Jaques-ot illeti, neki borzalmas fejfájása volt.

Az éjszakai benyomásainkról beszélgettünk:

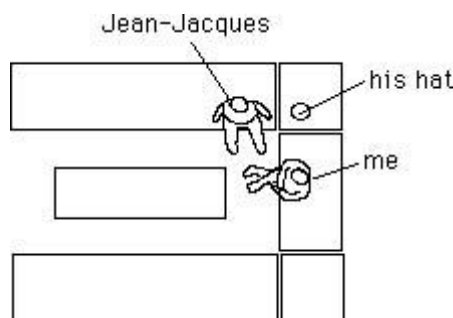
- Koponya-implantátumot helyeztek beléd? – kérdeztem.
- Megtennéd, hogy leállítod magad?

Évekkel később kaptam egy levelet, mely az akkori éjszakán velem megtörtént eseményekkel foglalkozott. Lényegében szkennelték az agyunkat, annak érdekében, hogy megtudják, miként működik. Az ummita séma szerint, azért, hogy megtudják egy adott egyén miként működik, akármilyen legyen az, szkennel segítségével betekintenek az agyába. Azután megkérik a számítógépet, elemezze a szinaptikus kapcsolatokat és vonja le a következtést.

Amennyiben ez az eset valóban megtörtént, tényleg nem tudom, mit akartak a péniszemmel. Amennyiben a vizeletem akarták elemezni, sokkal egyszerűbb lett volna, ha megkérnek, hogy pisiljek egy pohárba. Amíg ebben madridi hotelben tartózkodtunk, további rendkívüli eseményeknek is részesei voltunk. Jó néhány alkalommal találkoztunk kontaktokkal. Jordan Peña tűnt az események legfőbb szervezőjének. A csúcspontot a hotel konferencia-termében összehívott találkozó jelentette, valamennyiünk részvételével.

Volt ott egy U-alakot formáló heverő, a sarkokon négyzet alakú asztalok kaptak helyet, melyeken az emberek az italaikat tarthatták.

A spanyolok a szokásos bőbeszédűséggel beszéltek hozzánk. Jean-Jaques hirtelen mozdulattal rátette a kezét különleges szürke kalapjára, felrakta az asztalra, anélkül, hogy ránézett volna. A keze kisebb kört írt le a kalapon. Ezalatt a tekintete elhomályosodott. Később újra bekapcsolódott a beszélgetésbe. Úgy emlékszem rá, mintha tegnap történt volna.

40. ábra. Jean-Jacques és az én elhelyezkedésem a Sandy Hotel fogadótermében

Ez az anekdota furcsának tűnhet, ám megvan a maga jelentősége az eltávozásunk napját illetően. Mindketten a Franciaországba hazavivő gépen ültünk, amikor megkérdeztem útitársam:

- Sok-sok különösen érdekes dolog történt az elmúlt napokban, ám van egy dolog, ami nem hagy engem nyugton. Láttad a velúr kabátomat. Új. Nos, a tegnapi nap folyamán találtam rajta egy kis festékfoltot, elefántcsontszínűben, a gallérján. Arra gondoltam, állványok alatt mehettem át, anélkül, hogy emlékeznék erre.
- És azután?
- A festékfolt kemény és száraz volt. A körmeim közé fogtam, megpróbáltam eltávolítani a bőrről. 2-3 milliméteres nagyságú lehetett. Ám igen erősen tapadt. Aztán azt mondtam magamban, hogy „ahelyett, hogy kilyukasztanám a kabátomat, inkább hazaviszem”. Aztán megfogom majd egy csipesszel és szépen kikefélem. Ám amikor elővettem a dzsekimet néhány órával később a hálószobában, a folt teljes egészében eltűnt.
- Velem is ugyanez történt. Ugyanilyen folt a kalapomon, ugyanilyen színű, ám 6-7 mm-es nagyságú. Szintén megpróbáltam eltávolítani, makacsul, mint a szamár, ám teljesen sikertelenül. Aztán, ugyanúgy eltűnt, ahogy jött.
- Hol volt a folt?
- Az elején, mint valamiféle harmadik szem.
- Értem, mire gondolsz: nálad volt a kamera és nálam pedig a mikrofon.
- Ne beszélj hülyeségeket...
- Miért ne? Tudhatod, hogy a vámon milyen eszközökkel szerelik fel az emberek ezeket a szerkezeteket. Farriols látott egyszer egy bab-szerű valamit, amikor ki-repült a könyvespolcáról, amikor ki akart venni egy könyvet. Azt hitte, légy.

Beszéltem neki különös viselkedéséről, a hotel tanácstermében, arra gondolván, hogy koponya-implantátuma van immár, ez teszi lehetővé mozdulatai irányítását.

- Milyen hülyén néztél ki, amikor forgattad a kalapodat.

Nem különösebben izgatta.

- Akárhogy is, ha beletettek is valamit a fejembe, nem zavar engem. És amint eljöttünk Madridba az ummiták meghívására, most már tudjuk, minek is voltunk kitéve. Hozzátartozik a kalandjainkhoz.

Egy évvel később további különös események történtek, ám nem fordítottunk rájuk figyelmet. Egy napon, amikor éppen otthon voltam, egészen elálmosodtam, és jó pár órával később ébredtem fel ismét, csinos tapasszal a hasamon; közel a köldökömhöz viszont kerek vérömleny, mintha valaki nyomást gyakorolt volna a hasamra, hogy megállítson egy vérzést.

A vérömleny két cm hosszú volt, vízszintesen helyezkedett el. Néhány nappal később a véraláfutás meglehetősen elcsúnyult és elmentem a sebészbarátomhoz. Miután megtapogatta, azt mondta nekem:

- Ez különös. Nem felületi sérülés, a mélyebb rétegeket is érinti. A fickó, aki ezt csinálta, a teljes izomrétegen áthatolt.
- De miért?
- Elképzelésem sincs róla...

Az idegenekkel való találkozásokról szóló beszámolók tele vannak ilyen részletekkel. Ám mivel elhatároztam nem ezekre hegyezem ki az esetet, úgy döntöttem, nem fordítok ezen eseményekre különösebb figyelmet, és igazából gyorsan meg is feledkeztem róluk. Végül újabb esemény történt 1990. nyarán. Farriolnál voltam, közel Barcelonához. Hatalmas tanyát birtokol egy hegy tetején, még egy telivér istálló is van rajta. A háza tetejére fémből készült ummita szimbólumot erősített. Igazi állatkertje is van, mindenféle állattal, néhány szarvas, ragadozók, sivatagi rókák, gyíkok, és trópusi madarak százával.

Egyik éjjel, amint aludtam a szobámban, felébredtem, láttam, hogy halvány fény ragyog be a szobába. Közvetlenül a szemem előtt láttam két lábat, meglehetősen kicsiket, valamiféle papucs volt rajtuk.

A testem olyan volt, mint egy darab fa. Egyetlen tagomat sem tudtam mozdítani és azt mondtam magamban:

- Már megint ugyanazt a trükköt csinálják velem ezek a kretének, mint a madridi szállodában. Ez alkalommal mi fog történni?

Bármiféle harc teljesen értelmetlen lett volna. Egyáltalán nem tudtam megmozdulni, a testem akár kőből is lehetett volna. Elhatároztam, hogy lazítok. Ekkor azt éreztem, valamit odatesznek a fülem mögé, talán egy pálcát, és bevezetik a fejembe. Belülről csiklandozott, időről-időre, nem mondhatom, hogy fájdalmas lett volna. Hirtelen a paralízis érzése megszűnt. A „pálcát” eltávolították.

Az „operáció” véget ért. A szemem csukva volt. A másik idióta, a papucsában, még mindig ott volt, az ágy mellett álldogált. Azt mondtam magamban: „Ha csapok egyet a ka-rommal, a lehető legfürgébben, akkor talán el tudom kapni”. Ám még annyi időm sem volt, hogy megkezdjem a mozdulatot. Ahogy megkíséréltem, újra lemerevedtem, ezúttal meglehetősen kellemetlen volt, mintha két ujjal benyúltam volna a konnektorba. Aztán ismét elvesztettem az öntudatomat.

Ahogy felébredtem, felkapcsoltam a villanyt, hogy megnézzem hány óra. 2:54-volt, éjjel. Ahogy elmondtam mindezt a mellettem fekvő feleségemnek, ő így felelt:

- Nézd csak meg a jobb oldalamat, teljesen le van bénulva. A kezemet sem tudom mozdítani.

Az érzés azonban gyorsan eltűnt.

Néha az emberek azt kérdezik tőlem:

- Nem gondolja, hogy koponya-implantátummal rendelkezik? Készítettett már röntgen-felvételt?

Be kell vallanom, ha ez lenne a helyzet, egyáltalán nem zavarna a dolog. Tényleg igaz ez az egész történet? Ki a megmondhatója? Még az események szemtanúja, magamat is beleértve, vagy Jean-Jaques-ot, sem vagyunk teljesen bizonyosak a festékfoltokat illetően a dzsekimen, illetve a kalapján. Csak abban, hogy nem álmodtuk őket.

Akárhogy is, ha ténylegesen lenne bennem egy koponya implantátum, kimutatható lenne röntgensugarakkal? Nem tudom, és tényleg nem akarok ezzel foglalkozni: a tudományos munkám túlságosan leköt ahhoz, hogy maradna időm ilyesmi miatt aggódni. Jut eszembe, csak évekkel később jöttem rá, miután elolvastam Bud Hopkins, John Mack és mások könyveit, akik meglehetősen különös és igen hasonlatos eseteket írtak le, hogy azok éppen olyan jellegűek, mint amilyenek engem is kissé összezavartak. Valóban megtörténtek mindezek a dolgok Madridban, vagy csupán álmok voltak? Nem tudom. Sikerült visszaemlékezniem viszont a második történet részleteire is, abból az időből, amikor Farriols házában tartózkodtam.

Az ágyam mellett álló fickónak, akit sikertelenül próbáltam elkapni, nagyon kicsi lába volt, gyerekméret, ahogy arra nagyon jól emlékszem (a Sandy Hotelben látott szőke férfi viszont magas volt). Miután elolvastam a könyveket, eszembe jutott az egyik ajándék gyermekkoromból, amikor tíz éves voltam. Különös álmaim voltak akkoriban. Egyik éjszaka egy különös teremtmény lépett be a szobámba. Alacsony volt, hatalmas fehér szemekkel. A testét szűk fekete öltöny fedte, és úgy nézett ki, mint egy szállodai tolvaj, kivéve a különös mandula-vágású szemeket. Igazából, nem is láttam a szemeit, valamiféle átlátszó szemüveget viselt.

Mit tud kezdeni egy tudós ilyesféle ajándékkal?

Az ummiták és társadalmi rendszerük

Miként az a dokumentumokból kiderül, az ummita társadalom teljes egészében egalitárius, a magántulajdon léte ostobaságnak minősül. Ezt a bolygót hivatalnokok lakják. Az egyes emberek, elfoglalnak egy-egy pozíciót, hasonlóan az élőlények sejteihez. Nincsenek privilégiumok, nincsenek rabszolgák. Egyfajta kommunista rendszer, a maga tökéletességében, a hangya-társadalom hierarchikus modelljére építve. A legfontosabb elvárás a bolygó valamennyi lakosa iránt, hogy teljes egészében integrálódjon a „társadalmi” rendszerbe, tökéletesen és ésszerűen funkcionáljon.

A technológia lehetővé teszi valamennyi ember számára a kényelmes életet, láthatóan nem okoznak gondot a mindennapok senkinek sem. Az emberi barom folyamatosan szigorú születés-szabályozás alatt áll, a szabad nemzés kérdése szóba sem jöhet.

Az emberek szabadon párosodhatnak, kedvük szerint, ám minden egyes utód nemzése előtt a pároknak teljes kivizsgáláson kell átesniük. A nemzés az UMMO-n funkcionális tevékenységnek minősül, nem pedig a kölcsönös vonзалom eredménye.

Amennyiben a teszt eredménye negatív, pszichológiai és genetikai kritériumok alapján, a két felet lebeszéli a nemi egyesülés kivitelezéséről. A szövegek szerint, a legtöbb ummita elfogadja a döntést. Álláspontom szerint, a szaporodásnak ez a fajta ellenőrzési rendszere elnyomja az adott egyedek személyes érdeklődését, és teljes egészében felváltja a darwini természetes kiválasztódást. Az UMMO embereit biológia és mentális tekintetben „optimalizálják”. A társadalmi béke szempontjából, érdekes lehet ez a megoldás, ám semmi hely nem marad az alkotásnak és a fantáziának.

Az UMMO bolygón tökéletes szimbiózist teremtettek a bolygó lakosai és a technológia között. A választás mesterségessé tétele néhány betegség eltűnését hozta, bizonyos genetikai hajlamokkal kapcsolatban, mint amilyen pl. a rák, a szívgyengeség és mindenféle érzelmek. Még ha a születés-szabályozás rendkívül szigorú is, a nemzés kötelező az UMMO-n. ha valaki ki akar bújni alóla, azt kóros elhajlásnak tekintik. Az emberek utódokat nemzenek, mielőtt elérik az ivarérettséget (azért, hogy a legjobb genetikai állapotban legyenek). Az érettségük a 16. életévük környékén következik be.

E törvény alkalmazása nem szenvedhet késedelmet. A szövegek azt mondják, ezt a szabályozást úgy kell tekinteni, mint a természet törvényét, amely általánosnak mondható az általuk meglátogatott valamennyi bolygó tekintetében. Meglepetéssel tapasztalták a Földön, hogy milyen sokan elhárítják maguktól ezt a köteleességet.

Az UMMO lakosainak lehetőségében áll megválasztani, milyen tevékenységet kívánnak folytatni a társadalmukban. Ám a nevelési programjuk megkísérli őket ilyen vagy olyan irányba terelni, a pszichoszomatikus profiljuk, értelmi és fizikai képességeik függvényében, valamint a bolygó éppen fennálló szükségletei szerint. E hipotetikus UMMO bolygó úgy fest, mint egyfajta közigazgatási rendszer, betöltendő pozíciókkal. Az egyén irányítási segítséget kaphat az üres, betöltendő pozíció tekintetében, a bolygó szükséglete szerint. Ha valaki visszautasítja a számára jelzett utat, megteheti. Ám az élete nehezebb lesz (minden relatív).

Pénz ugyancsak nem létezik az UMMO-n. Mind a gazdagság, mind a felhalmozás érzése, teljesen haszontalan. Senki sem lát okot arra, hogy mint egyén a rendszer által számára előírányzott életmódot visszautasítsa. Ám ha mégis ez történik, ha egy ésszerűen nem indokolható viselkedést ölt magára, akkor ezzel megsérti a közérdeket, olyan utat követne, amely nincs összhangban a képességeivel, ezzel meglehetősen kényelmetlen élet jutna részül.

A semmittevés teljességgel lehetetlen ezen a bolygón, a rendszer azonnal megbünteti a lusta embert. Nincs menekülés e szabály alól. Privilegiumok nem léteznek, akár a természetnél.

Az Ummiták számára a főbb tevékenységek a következők:

- Részt vehetnek szociális tevékenységekben (három óra naponta)
- Nevelhetik a gyermekeiket
- Valamilyen tevékenységet gyakorolhatnak, például részt vehetnek meditációban.

E harmadik tevékenységi forma igen fontos a stabilitás számára. Bekapcsolódhat a „planetáris kollektív lélekbe”. Az ummiták társadalmi életének ez az aspektusa maga után vonja a minden egyes bolygóra vonatkozó „metafizikai szerkezetet”. Néhány 1968-as szöveg számos pontosítással szolgál ezen a területen. Azonban hatalmas méretű az anyag, egy egész könyv szükséges részletes kitérőjéhez. Az eredménye, hogy a „kollektív lélek” felülkerekedik az „egyéni lelken”.

Huxley világában a metafizikai sóvárgást drogként használták, a szómával együtt - másodlagos hatások nélkül. Lehetővé tette az egyén számára, hogy megszabaduljon valamennyi zavaró kérdéstől, az eredettől, vagy az élet jövőjével kapcsolatban. A betegségeket a tudományos haladással párhuzamosan - legyőzték. A halált úgy közelítik meg, mint egyfajta gyors leépülést. A szómát ilyenkor nagy adagokban adják, egészen eszméletvesztésig. Az ummita megoldás jelentősen különböző. A metafizikai világ létezik és az ott élők mindennapi életének része. A meditáció tűnik a legfontosabb tevékenységüknek. Amikor ezt gyakorolják, láthatóan ismereteket közölnek az egész planetáris aggyal, olybá tűnik viselkedésük, mintha emberi szondák lennének.

Az UMMO bolygó demokratikus berendezkedésű, erősen hierarchikus szerkezetű, akár egy hangya-társadalom. Igen körültekintően választják ki azt a néhány embert, az intellektuális képességeiket tekintetbe véve, akikre rábízják a kormányzást. Kétszáz emberről van szó. A politikai elit ezen tagjai magas szintű oktatásban részesülnek számos szakterületen. A kétszáz ember közül négy alkotja a központi kormányzatot, további 116 egyfajta parlamentet képez. Ügyelnek rá, hogy egyik tetrarka se szerezhessen befolyást a másik három felett.

A mandátumuk négy évig tart. Ha üresedés van, azonnal pótolják az illetőt. Nem választás által kerülnek pozícióba, hanem egyfajta kiértékelést követően; a módszer tudományos és stabil. A szövegek pontosítják, hogy az UMMO hosszú történelmi időszakai alatt, az utolsó négyszáz évet tekintetbe véve (földi idő szerint), a hangsúly átkerült a társadalomtudományokra, vagyis az élet művészetére egy adott rendszerben. Néhány újabb törvényt alkottak meg és vezettek be a központi számítógép segítségével, a teljes gazdasági és társadalmi rendszerre kiterjedően.

Ez persze nem jelenti azt, hogy a számítógép lenne a bolygó ura. Csupán megvalósítja a „regulákat”. Az UMMO-n senki sem hagyhatja figyelmen kívül a törvényeket, viszont bárki, bármikor tanácsot kérhet, viselkedése vajon helyes-e vagy sem. A (törvényhozói, bírói és végrehajtó) hatalom teljes egészében szét van választva. A bírói hatalom hiba nélkül, olykor kompromisszumokat kötve alkalmazza az általános törvénykezés irányelveit. A végrehajtó hatalom a törvényalkotás alapelvei szerint hozott döntéseket kivitelezzi (például arra vonatkozóan, hogy egy csoport expedicionista a Földre induljon és kapcsolatot hozzon létre).

A törvényhozói hatalom megalkotja a törvényeket a társadalom fejlődését, valamint a vezérlő elveket tekintetbe véve. Bizonyos mértékig egyfajta „etikai bizottság” kiterjesztését jelenti. Ez a rendszer az élőlény szerkezetét minden szempontból figyelembe veszi. A testünkben az egyes sejtek nem dönthetnek belátásuk szerint, hogy mit akarnak csinálni, ha mégis, ezt a jelenséget úgy hívják, rákbetegség.

A sejtek működését - egy szervezeten belül - szabályozó mechanizmusok irányítják. Ha a bőr egy része megsérül, a sérülés szélei újra nőnek, amíg a sérült részek össze nem érnek, ekkor szűnik meg a sejtosztódásra irányuló nyomás. A hegesedés folyamata ekkor leáll. Ha valaki vért veszít, a csontvelő elkezd dolgozni és automatikusan kompenzálja a hiányt. Minden sejt megkapja a működéséhez szükséges dolgokat, kémiai alkotókat és oxigént. Ha a sejtek egy csoportja megsérti az általános elvárásokat, súlyos hibaként értelmezhető.

A „gondolkodás”, a neuronoknak nevezett speciális sejtekhez tartozó stratégiák. Ezeknek nagymennyiségű oxigénre van szükségük, hogy működőképesek legyenek. Ám egyetlen biológus sem tartaná őket kiváltságos sejteknek. A sejtek ezen halmaza lehetővé teszi az élőlény számára, hogy bizonyos küldetéseket megvalósítson: egyen, szaporodjon, részt vegyen a természetes kiválasztódásban. Az egyes sejtek félelmei teljes mértékben háttérbe szorulnak, amikor az egész állatot tekintjük. Az egyed ugyanígy szorul háttérbe egy faj esetében.

Létezik a sejtek társadalma is, miként az állatok közössége.

Ember és gép szimbiózisa

Miként azt korábban jeleztük, a társadalmi, a gazdasági és az igazságszolgáltatási rendszer ezen a hipotetikus bolygón egy hatalmas központi számítógép irányítása alatt áll;

mely a szabályozó idegrendszer szerepét tölti be. A gép funkciói azonban ennél messze túlmutatnak. Emlékezzünk vissza a tudományosan megalkotott metafizikai modellből levezetett törvényekre (a szövegekben ezek meghatározásra kerülnek). Az UMMO bolygó lakosai folyamatosan mentesülnek a „morális neveléstől”, az etnikai csoportjukat illetően, átadván ezt a tevékenységet az információs rendszerüknek, az önmagát is programozni képes intelligens gépnek. Példának okáért ellenőrzése alatt tartja a demográfiai folyamatokat, optimalizálja a biológiai evolúciót, és elvégzi a házassági elemzést.

Mindez nem jelenti azt, hogy az egész ummita társadalom teljes egészében ennek a fantasztikus gépnek az irányítása alatt áll, példának okáért:

- Ne gondolkozz többé, a számítógép megteszi helyetted.

Ellenkezőleg. A gép minden egyes pillanatban előrejelzések és döntések halmazával szolgál, melyet a csupán csak a legfelsőbb kormány szerv, az etikai tanácsal egyetértésben, ellenőrizhet. Minden szinten, amikor egy döntéshozatalra sor kerül, az ummiták megkérdezik a számítógépet. Ez áll a szövegekben.

A Földön adatbankokhoz fordulunk. Memóriaként használjuk tehát őket elsősorban. Az ummiták számítógépei azonban képesek önmaguk programozására, ha valóban léteznek, sikeresen valósítják meg az önálló mesterséges értelem kategóriát. A mesterséges intelligencia beindításával a képzelőerejük együtt fejlődik a gépeikkel, azok részt kapnak a társadalmi, a közösségi és az egyéni viselkedés formálásában. Kezdetben csupán a „morális törvényekkel” voltak tisztában, ezek jelentették a döntések és megnyilvánulások alapjait, és később pedig optimalizálták az evolúciójukat.

Ennek számos előnye van: a társadalmi igazságosság, a demográfiai stabilitás, egészség – ami nem elhanyagolható. Ami ellene szól, az bizonyos mentális függetlenség elvesztése. Ez a gép-ember szimbiózis megváltoztatja az ember felfogását minden helyzetben. A központi számítógép, a bolygó valódi agya, közgazdász, ügyvéd, demográfiai szakértő, teljes egészében beilleszkedik az egyes emberek személyiségébe.

Természetesen ez a szigorú ellenőrzési rendszer minden félreecsúszást lehetetlenné tesz, nem úgy, miként Kubrick filmjében, a „2001 Űrodüsszeia”-ban, ahol HALL, a központi számítógép, át akarja venni a teljes ellenőrzést az őrállomás felett. Ám ennek a hipotetikus UMMO-nak a lakói, mélyen beleintegrálták ezt a gépet a társadalmi rendszerükbe, megtették őt segítőjüknek, házigazdának, ám egyfajta parazitának is a gondolkodási rendszerüket tekintve.

Amennyiben az UMMO-eset valóban megfelel a szövegekben leírt kapcsolat-felvételi eseménysornak a földönkívüli csoport és a földi emberek között, a fentebb ismertetett dolgok magyarázatul szolgálhatnak néhány nyugtalanító körülménynek. Meg kell értenünk, hogy ne úgy gondoljunk rájuk, mint emberi társadalomra, ellenkezőleg, hanem mint a központi számítógépükkel szimbiózisban élő lényekre. A gép ott van valamennyi ummita szövegben. beépül az összes adatba, elemzéseket készít, értékkel és értelmezési modelleket készít.

Tegyük fel, hogy az UMMO-eset nem tudósok tréfája, sem titkosszolgálatok nagyarányú megtévesztő akciója. Az ötvenes években, kis létszámú expedicionista leszállást hajtott végre a bolygónkon, ennek célja az emberiség tanulmányozása volt – a könyv írása idején 5 milliárdos létszámmal. A történetek korában ennek a csoportnak a létszáma soha sem haladta meg a húsz főt.

Hogyan voltak képesek elemezni és modellezni egy oly mértékben bonyolult témát, mint a bolygónk és az emberiség, csupán néhányan?

A válasz: hatalmas teljesítményű, igen aktív és kitűnően működő intelligens számítógép segítségével. A szövegek az expedicionisták 1950-es, dél-franciaországi leszállásáról szólnak, egy Digne nevű város közelében. Az egy évvel korábbi expedíció során nem gyűjtöttek elegendő adatot. Bizonytalanok voltak a tekintetben, hogy az immunrendszerük vajon képes-e megbirkózni a baktériumok támadásával. Másrészről pedig, ezek a lények – a szövegek elmondása szerint – ismerték az evolúciós törvények teljesülésének módját a geográfiai adatok függvényében, azaz képesek előre látni dolgokat, amennyiben a szükséges pontosságú adatok a rendelkezésükre állnak. Amennyiben az események tényleg így történtek, ezen adatok gyűjtése elsődlegességet élvezett, az első néhány órában, ahogy a lábukat a felszínre tették.

Automatikusan rögzítették a számítógépek a megfelelő adatokat, így gyors választ kaptak:

- Igen, veszély nélkül elhagyhatjátok a menedékhelyet és kutathattok odakint, védőfelszerelés alkalmazása nélkül. Az immunrendszerek kompatibilis ezzel a biotóppal.

Ez tette lehetővé számukra, hogy szabadon járjanak-keljenek a levegőn és hogy kapcsolatot kezdeményezzenek a fiatal pásztorral a megérkezésüket követő első néhány napban, miként az le van írva a szövegekben a Földön töltött első néhány napjukkal kapcsolatban. 1974-ben az ummita hálózat különösképpen elhallgatott, négy teljes éven át. Egy későbbi beszámoló szerint, 1978-ban kézbesítették Spanyolországba, magyarázatot kapunk: Az expedicionisták felfedezték, hogy abban az időben a nukleáris háború kitörésének esélye 27%. Elhagyták hát a Földet, a saját sorsára bízva. Nem szabad azt hinnünk, elhinnünk, hogy a földönkívüli expedicionisták jelenléte, vagy akár a gyors távozásuk, akár a hidegháború kockázata összefüggene egymással (még akkor sem, ha ilyen helyzet lehetséges, a felelőtlen kormányok részéről).

Ám a százalékos értéket tekintve gondolhatjuk azt, hogy egy gép kalkulációjával állunk szemben, amely lemodellezte a bolygónk lakosainak teljes viselkedését. Ha tényleg léteznek ezek az ummita expedicionisták, akkor csupán adatgyűjtők. Első feladatuk az volt, gyűjtsenek minimális nyelvi jellegű adatot, hogy a számítógépüknek lehetősége nyíljon a probléma elemzésére. Ezen alapismeretekből kiindulva, analizálta azokat, egyedül, nagy sebességgel, a bolygónk nyelvi készleteit. Amennyiben az ummiták agya fejlettebb is lett volna a miénknél. Képesek lettek volna ilyen hamar ennyire összetett grammatikai és lexikai rendszereket kezelni?

Más megközelítésben, számítógépeink néhány száz év múlva igen jól tudnak majd valós idejű beszélgetéseket rögzíteni szerte a bolygón. Képesek lesznek szemantikai elemzésre, bizonyára a jelenlegieknél sokkal hatékonyabban működő logikai rendszerek alkalmazásával. Egy ilyen nyelvi számítógép „próba-szerencse” elven működhet, Noam Chomsky (a generatív nyelvten) által bevezetett alapelvek függvényében. A gyerekek is így tesznek, megalkotván a hiányzó szavakat és „tesztelik” azokat a hallgatóságon. Habár megjegyezzük, az ummita szövegek tele vannak naiv neologizmussal. Csak egy megjegyzés.

Képes lesz emberi lény, akárcsak tíz évvel később is, megérteni a politikai, gazdasági, kulturális és vallási helyzetet egy adott bolygón? Nem. Az expedicionisták a világ kulcsfontosságú ügyeivel kapcsolatban gyűjtöttek adatokat, felvevőik segítségével. Az egyikük a hatalmas rádió- és telefon-kommunikáció adatait gyűjtötte. Amennyiben az UMMO-hálózat valós időben követte nagyszámú egyén viselkedését a bolygónkon (az enyémet is beleértve, miként az később megtörtént), ez természetesen nem a beszélgetések közvetlen lehallgatását jelentette, vagy azt, hogy ebben a pillanatban mit gépelek.

Függetlenül attól, hogy ezek az emberek napi 24 órán át figyelték a telefonomat, a földi emberek lélektanának elemzése a beszéden és az íráson alapulhatott, valamint az agyi struktúráján, az neuronok sorban egymás után való szkennelésén. Általánosságban elmondható, a teljes bolygóra kiterjedő felmérést, embercsoportokat, vagy adott egyéneket illetően, gép végezte. Társadalmi berendezkedésünk megértése nem lett volna lehetséges az expedicionisták által folytatott beszélgetések nyomán, akik aztán kicserélték maguk között a benyomásaikat. Az ismereteket azután betáplálták a számítógépükbe, az modellt alkotott a társadalmunkról, előrelátó képességeivel együtt. Néhány hónap vagy év leteltével az Ummitáknak csak egyszerűen fel kellett tenni a kérdést a gépüknek.

Amennyiben a szövegek szerzői igazi földönkívüli expedicionisták, úgy tűnik, minden egyes helyzet előtt megvitatták a gép által felkínált javaslatokat, néhány eseménysor levezetését megtekintve (a szövegekben ezek olykor abnormális pontossággal szerepelnek). Ez magyarázatul szolgál arra a módra, hogy a történetben szereplő összes pszichológiai hiba miért marad számunkra érthetetlen.

Az elkövetett hibák, ha számos kapcsolattartó el is fogadta őket, úgy ahogy megtörténtek, mégis felmerültek dolgok, miként azt pl. Lou mondta:

- Bizonyára megvan a maguk jó oka, hogy így cselekedjenek, amelyeket mi nem értünk.

Szexuális élet az UMMO-n

A nemi szervei e bolygó lakóinak pontosan olyanok, mint a miénk. A nőknek nincs szűzhártyája, ez viszont tipikus földi vonás. A szexuális egyesülés a földiekkel lehetséges lenne, ám a szövegek pontosan leírják, ez esetben életképtelen torzszülöttek fogannának, főként az agyi szerkezetek jelentős különbsége miatt. Akárhogy is, egy ilyen kapcsolat tiltottnak minősül, a természet ellen való, az etikai *normáik szerint*.

A gyerekek igen részletes oktatásban részesülnek nemi érésük előtt. A gyakorlati anatómiai oktatás keretében felnőtt személyeken dolgozhatnak, akik akkoriban veszítették el állampolgári státuszukat, valamilyen vétség következtében. Ahogy korábban elmondtuk, a fiataloknak javasolják, mihamarabb kezdjék el nemi életüket a szexuális érésüket követően, sőt, ez egyben *kötelező* is.

Az esemény előtt azonban, mely a kiinduló pontja a szülői pár életének, számos házassági vizsgára kerül sor, ezek igen összetettek, genetikai és pszichológiai szempontokra koncentrálnak. Megismételjük, ez az eljárás váltotta fel a természetes kiválasztódást. A férfiaknak nem kell többé versenyezniük, hogy meghódítsák az adott nőt. Senkinek sem kell törekednie, hogy erősebb és gazdagabb legyen a másíknál, ezeknek a dolgoknak ugyanis semmi jelentősége sincs. Az engedélyt viszont csak akkor kapják meg, ha az elemzések azt mutatják, a pár a faj javítása érdekében lép szexuális kapcsolatra.

Így már megérthetjük az okot, miért tűnt el valamennyi, genetikai jellegű betegség, melyek viszont természetes módon jelentkeznek a miénkhez hasonló „vad” civilizációknál. Éppen ellenkezőleg, a gyógyszerek és a genetikai terápia alkalmazásával, mi éppenséggel gyengítjük az emberi faj genetikai állományát, állandósul a mutánsok jelenléte, akik igen drága segítségnyújtást igényelnek (pl. a hemofíliások kezelése).

Ilyen helyzetben, a jelenség felszámolása sokszerű lehet. Ez nem a mi utunk. A bolygónk természeti erőforrásai azonban nem végtelenek. Az orvosi kutatásokra költött öz-

szegek következtében, a lakosság nagy részét teljes egészében hidegen hagyja az egészséges életmód és a helyes táplálkozás kérdése.

Mi, itt a Földön, már igen közel vagyunk ahhoz, hogy hozzáférjünk az emberi génállomány bizonyos részeihez, ám mivel figyelmen kívül hagyjuk a természet törvényeit, nagy esélye van annak, hogy az e területen bekövetkező felfedezéseink inkább lesznek katasztrofálisak, mintsem építő jellegűek (mintha megkísérelnénk az egyik kultúra elemeit beültetni egy másikba).

Akárhogy is, az emberi fajt illetően a természetes kiválasztódás jelenségét jelentősen befolyásolták. Amikor egy munkaadó számára mérnökök felvétele válik szükségessé, és választania kell, nem fogja őket bunkósbottokkal felszerelt társaságokban keresni. Az UMMO-n elkészítenek néhány pszichológiai-műszaki tesztet. Amikor a pár jelentkezik, sokkal inkább az illat és az intellektus alapján, mint a vizuális benyomás szerint választják ki egymást, s amikor negatív válasz érkezik, ez azt jelenti, hogy *„keress másik partnert, genotípusaitok nem alkalmasak megfelelő utód létrehozására”*.

Ahogy a pár összeáll, miután nemi egyesülésükre az engedélyt megkapták, az első szexuális kapcsolat és a behatolás egy ünnepség keretében történik. Az illatanyagok impregnálása nagyon fontos, ezért mindkét felet megkérlik, az első együttlét előtt harminc órán át ne mosakodjanak. Az infravörös érzékelés láthatóan igencsak fontos szerepet játszik az eseményekben. A szövegek arról számolnak be, hogy az UMMO-n a fellációra úgy tekintenek, mint *alkalmi tevékenységre*.

Az ummiták beismerik, hogy a nőknek egyfajta mazochista tendenciáik vannak, erre is mint természetesre tekintenek.

Művészet az UMMO-n

Ez a fejezet igen rövid lesz. A szövegek szerzői egyetértenek abban, hogy a „hangok, a formák és a színek szervezésében” a földi emberek mesterek. Ami viszont a kertészetet illeti, az UMMO-n a kulcsszó, hogy bízunk rá a természetre a dekorációt, és csak egy kicsit tegyünk hozzá. Az ummiták nem fordítanak figyelmet bolygójuk architektúrájára, az alapvetően funkcionális.

Úgy tűnik, jut eszembe, igazából nem is tudják mi a művészet, hiszen ezt írják:

- A művészet nem fejlődött ki a bolygónkon, talán mert a fényképészeti technika igen korán megjelent.

Ez a mondat teljes értetlenséget mutat a földi emberek által végzett olykor misztikus-sá váló művészeti tevékenységek tekintetében. A művészetek természetes léteztek a fotográfia föltalálása előtt is (lásd a prehisztorikus ember falfestményeit). Művészeti tevékenység végzéséhez az embernek rendelkeznie kell tudatalattival. Az írárok szerzői viszont - láthatóan - nem bírnak ezzel a tulajdonsággal.

Ezután a szerzők még hozzáfűzik:

- Mégiscsak kifejlődött egyfajta művészet a bolygónkon, ez pedig az illatokkal való manipulálás. Szaglószerelvünk messze fejlettebb a tiéteknél, ez teszi lehetővé számunkra, hogy különböző molekulák ezreit érzékeljük. Nemcsak a szaglószerelvünk érzékelési tartományát értékeljük nagyra, de annak időbeni evolúcióját is.

Összekeverve az illatokat hasonlatos egy akkordhoz, és az idővel kialakuló dallamhoz. Az UMMO-n az „illat koncertek” azok a különleges megnyilvánulások, amelyet a *kultúra* szóval lehetne jellemezni.

Az UMMO bolygó történelme

Az ummita szövegek adnak némi ismeretet ennek a hipotetikus bolygónak a történelméből. Ugyancsak elmondható, nincs lehetőségünk az ellenőrzésre, azonban nagy mennyiségű információ áll rendelkezésünkre.

Az igen erős és változékony mágneses tér jelenléte az energia fantasztikus természetes forrásaként szolgál, az őshonos lények azonnal ki is tudták ezt használni, miként birtokába jutottak a fémmegmunkálás tudományának.

A szövegek elmondják, a régészek már az igen régi korokban megtalálták az elektromosság használatának nyomait. Ha ez igaz, már az első Ummiták építettek egy szolenoid kinézetű szerkezetet, igen szép áramütést tudott produkálni.

V. RÉSZ

Kiegészítő ismeretek az UMMO-kapcsolatról

A szövegek pontosak a tekintetben, hogy ami a kommunikációt illeti jelenleg az UMMO-n, azt a gravitációs hullámok segítségével bonyolítják. Amit nem tudunk az az, hogy miként képesek felfogni ezeket a hullámokat; a földönkívüliek egymással való beszélgetésre használják ezt a – számunkra titokban tartott – technológiát.

A természeti akadályok hiánya gyors politika centralizációt eredményezett. A bolygónk igazi foltmintát mutat az etnikai csoportok eloszlása terén, ezek gyakorlatilag különböző korúak. Az UMMO-n a fejlődés gyors volt, egyazon nyelvet beszéltek, ugyanazt a technológiát használták, és a kulturális szintjük sem különbözött.

A pszichológiájuk és a mentális felépítésük e bolygó lakóinak jelentősen eltér a miénktől. Amennyiben tényleg léteznek, még azt sem tudjuk megmondani róluk, ezek az emberek miként érintkeznek egymással.

Az UMMO diktatórikus múltja

A szövegek említést tesznek egy vészterhes korszakról, amikor a bolygójuk két kegyetlen nő, IE 456 és a lánya WIE 1, diktátori hatalma alá került. Ebben az időszakban a hatalom örökletes volt; semmikor erre más esetben nem került sor.

Megkérdezhetjük, miként volt képes egy nő egy egész bolygót az uralma alá vonni? Ám honnan tudta Hitler és Sztálin miként alakítsa ki maga körül ilyen odaadó tömegeket?

Nincs lényeges különbség a között a diktátor között, aki fellelkesíti a tömegeket és a guru között, aki leigazza a tanítványait. Mindketten átveszik a pszichológiai irányítást a másik felett. Senki sem lehet biztonságban tőle a fejlődését illetően.

Ennek a hipotetikus UMMO bolygónak a lakói, a maguk meglehetősen korlátozott személyiségével, nem olyan módon léteznek, ahogy azt mi megértenénk; rendkívüli módon sérülékenyek az ilyen „mutánsok” hatalma tekintetében.

Most felidézzük a szövegek egyes részeit, amelyek az említett két nő, anya és lánya, diktatórikus hatalmának korára esnek. Ezek a kicsapongások készítették a lakosságot mély változtatások bevezetésére társadalmi rendszerüket illetően. Bizonyos mértékig, ez az időszak tekinthető történelmük kulcsfontosságú korának.

A kezdeti időszakban a bolygó lakossága csoportokra oszlott, maguk választották vezetőiket. Ezek a klánok egy idő után összeolvadtak egyfajta monokratikus kormányzattá, munkáját egy tanács segítette. Az UMMO-n sohasem létezett a kezdetleges, vallással átítított történelem, ahogyan azt a Földön elképzeljük, istenségek, bálványok, dogmák és rituálék köré kikristályosodva. Az ummiták mindig is valamiféle, meglehetősen homályos, metafizikai elképzeléseken dolgoztak, ezeket a megfogalmazásaikat viszont a valóságra alapozták. A szövegek utalnak rá, létezik „egyfajta princípium, amely az egész Világegyetemet irányítja, és egyes bolygókra is lekorlátozódik”. Ez a magyarázata annak, miért volt képes IE 456 olyan könnyedén átvenni az irányítást, kijelentéseit a pseudo-racionalitásra alapozva.

Vizsgáljuk meg a szövegeket

IE 456 intellektuálisan meglehetősen tehetséges volt (13 évesen már elérte a professzori minősítést). Mielőtt átvette a hatalmat, a bolygót egy különleges vezető kormányozta, módszere teljesen ellentétes volt a zsarnoki eszközöknek. Tizenkét kancellár segítette. Amikor meghalt, a tanács IE 456-ot jelölte a bolygó kormányzójának.

Azonnal kivégeztette a tizenkét tanácsadót, valódi „puccsot” hajtott végre. Különös filozófiát alakított ki, azt állítván, hogy a Kozmosz nem létezett „a priori”, hanem csupán az UMMO-n élő emberek szellemeiben. Ők, mentális képeket létrehozván, megalkottak egyfajta Világegyetemet. Ehhez még úgy is tett, mint amikor egy tudós azt hiszi, hogy felfedezett egy fizikai vagy biológiai törvényt, abban a képzetben élt, hogy ez a törvény korábban nem létezett, ő volt az, aki megalkotta. A tudomány vált a Világegyetem fontos motorjává, az egész lényegévé. Mindennek a felfedezésnek frenetikus tudományos tevékenység uralma alatt kell állnia.

A Világegyetem lakosai – akkoriban – az UMMO lakosai voltak. Tudomásunk van bizonyos fokú egocentrizmusról, ám IE 456-nak ez az „Ummocentrizmusa”, minden képzeletünket felülmúlja. Úgy adta elő önmagát, mint „az UMMO agya”, aki birtokba vette a bolygó teljes lakosságát, élet és halál urának tekintve önmagát, és kinyilvánítva „a Kozmosz koordinációs központjának”.

Összehasonlíthatjuk ezt a jelenséget egy szektavezető hatásával a tanítványaira, tudjuk, ez akár korlátlan lehet. Térjünk vissza az eredeti ummita szövegekhez:

Megrémülünk, amikor arra gondolunk, hogy egy olyan fiatal lány, akinek még az első vérzése sem jött meg, miként tudott uralma alá hajtani milliókat. A luxuspalotájában tudósok vették körül, és úgy alakították, hogy egy csomó la-

kást átformáltak laboratóriummá. Reggel, amikor titokban útra kelt rendőrnői körében, a sziklába vájt szobákban, s ha valakit tétlenségen kapott, azonnal kivégeztetett minden tudóst és valamennyi munkatársukat.

Az UMMO-n élő férfiakat és nőket ezután két csoportra osztották. Azoknak, akik elég jó intellektussal rendelkeztek, az újonnan felfedezett ismereteken kellett dolgozniuk, egyfolytában. A többiekre rabszolgákként tekintettek, vagy mint tengeri malacokra, és megfosztották őket emberi státuszuktól.

Az emberek élveboncolását széles körűen alkalmazták, gyalázatos kísérletekkel egyetemben, mint a nyitott koponyás kutatások, altatás nélkül (abban az időszakban ez ismeretlen volt), hogy elemezzék az agy viselkedését.

Ezzel párhuzamosan IE 456 személyi kultuszt kezdeményezett, és teljesen megőrült. Csak a legkiválóbb tudósokat tűrte meg, akiknek semmi hatalmuk sem volt, hiszen ő birtokolta az egészséget. Ők is csak meztelen és csukott - leragasztott - szemmel járulhattak eléje. Ha a megítélésük kedvező volt, kinyithatták a szemüket és ehették és ihatták a zsarnok ürülékét.

IE 456-ot meggyilkolták 30 éves korában, 17 évnyi diktátorságát követően, a történészek által még jelenleg sem pontosan ismert körülmények között. A legvalószínűbb változat szerint egy „illatkeverő” professzor, büntetése miatt bosszúból – a hátát forró víz alá tartották – robbanást okozott a fürdőszobájában.

A lakosságra gyorsan lecsaptak. A politikai rendőrség ellenőrzése alá vonta a teljes kommunikációt, és még azon az éjjel 17.000 személyt gyanúsítottak meg és végeztek ki, mint lázadókat. Attól rettegtek, hogy forradalom tör ki, YIIXEE 87, a híres csillagász vezetésével, aki az egyik vulkanikus területen talált menedéket.

Még életében, IE 456 minden hatalmat átruházott lányára, WIE 1-re, aki utódja lett. A bolygó történelme során először, a hatalom átadása öröklődéssel történt. WIE 1 átvette a hatalmat 12 éves korában – földi évet értve ezalatt – ám nem rendelkezett anyja adottságaival, viszont annál szadistább hajlamai voltak. A krónikák négymillió áldozatról tudnak.

Ez a fiatal lány nem volt képes másféle tevékenységre, mint aromás növények olajában fürödni, a kedvenc sportja pedig szolgálói dobhártyájának kilyukasztása volt - amikor rátört az idegesség -, bizonyos bokorfajták termésével.

Azzal kezdte uralkodását, hogy parancsba adta, égezzék ki a matematika professzorának arcüregét, és megbüntette anyjának egyik leghűségesebb katonai vezetőjét. A tudományok iránti érdeklődésének hiánya ellenére csodálatos programokat folytatott - ezeket még anyja kényszerítette a tudósokra -, hogy ne álljanak le a kutatásokkal, megtorlások kilátásba helyezése mellett.

Először is elrendelte, hogy fogyasztania kell a széketéből az összes alattvalójának, hűsége jeléül. Az oktatói, megrémülve a gyermek előre nem látható reakcióitól, igyekeztek a vágyai szerint cselekedni. Megpróbálták egyszerű módon elmagyarázni számára, hogy ilyen kismennyiségű széklet nem elegendő arra, hogy a bolygó valamennyi lakosának jusson belőle. Az intellektuális szolgálók bizottsága sikeres megoldást talált a problémára, miszerint csupán azok maradhatnak életben, akiket az a szerencse ért, hogy ehettek az ürülékéből.

Aztán még jobb megoldással rukkoltak elő, ami elégedettséggel töltötte el. A szolgák, a rendőrség tagjai, a helyi magas méltóságok és az UMMO valamennyi kormányzati alkalmazottjának székletét összekeverték, rendkívüli módon felhígították nagymennyiségű vízzel, és hozzáadták a zsarnok székletét is.

Egy vulkán lábainál élt, egy IXXISOO ágai alatt üldögélt (növényfaj, sok-sok levéllel), százezreket vett rá követésére, akik eljöttek hozzá meztelenül, megszemlélni gyermeki arcát, bekenvén testüket EYUGII-val (gélyszerű anyag, mely égette a bőrüket).

Rendőrsége az egész kontinensen kutatott a földalatti házakban, elragadván férfiakat és nőket az otthonaikból. Ebben az időszakban, negyven-nyolcvan ember élt egy-egy közösségben, mindannyian ugyanabban a földalatti szobában.

A tiszték megérkeztek, véletlenszerűen kiválasztottak embereket, elrabolták a ruháikat, és berakták őket hatalmas soklábúakba, elszállítván az embereket a bizonytalanságba, általában munkatáborokba.

Az utazás alatt kiválogatták és számokkal jelölték meg őket - izzó fém billogokat használva -, a koponyájukon és a hátukon, és csak az alsó testfelükre kaptak ezután ruhát.

A testük többi részére műanyag alapú festéket kentek: a nemi szervekre, a hátsókra, a lábakra, csupán lyukakat hagyva a fiziológiai szükségletek kielégítése végett.

Ezek között a szerencsétlenek között az egyik volt UMMOWOA, csatlakozott egy hatalmas naperőmű építésén dolgozó férfiak és nők tömegéhez, a nyugati síkságon, SIIIIU-ban. Hatalmas parabolikus üreget kellett kiásniuk, ezt bevonták fényvisszaverő fémfelülettel, annak érdekében, hogy koncentrálják az IUMMA sugarait és energiát nyerjenek folyadékok áramoltatásával.

Semmit sem tudunk Ummowoa szüleiről. A rendőrség a háborút követően mindent elpusztított, ami összefüggött a családjával. Néhány közvetett utalást találhatunk kortárs tanítványaitól a tanításáról, s arra vonatkozóan, hogy apja a világítótestekre szakosodott mérnök volt, az anyja pedig zoológia professzor, vagy pedig általános biológus. Úgy tűnik, volt egy nővére, akit szintén elfogtak, és hozzá hasonlóan egy gyárban dolgozott, SUUX-ot készített (porózus tömbök folyadékok tárolására), ám testvére sikertelenül igyekezett kapcsolatba lépni a család többi tagjával a brutális elszakítást követően. Számomra úgy tűnik, az apja a SOOAI nevet viselte, a legfontosabb az, hogy igazából figyelmen kívül hagyhatjuk Ummowoa valódi nevét (több nevet is tulajdonítanak neki, igazi történelmi alapok nélkül).

Ahogy odakerült a naperőmű építéséhez, elkezdte tanítani a munkatársait. Gondolatai igen gyorsan kezdtek elterjedni, hatalmas távolságokra is eljutó módszerrel, a telepátia segítségével.

Tanítványai gyorsan magukévá tették szavait, meg voltak győződve isteni mivoltáról, ezért is kezdték el egyszerűen Ummowoa névvel illetni (UMMO szelleme). Ahogy a rabszolga-munkások elvesztették a nevüket, csupán egy szám jelölte őket a koponya- és hát bőrükön, a (tízes számrendszerbeli szám) a 2.332.874 volt.

Csupán néhány részletet ismerünk Ummowoa életéből – az elmondások alapján, és szerencsétlen sorstársairól, egy YOODAA nevű rabszolga révén.

Az egyik elbeszélés az utolsó időszakra vonatkozik, amikor WIE 1 már eljutott a csúcsra. Extravagáns udvartartását már 70%-ban kicserélte 9 és 15 (földi) év közötti fiatal lányokra. Egyik délután Ummowoa és YOODAA együtt dolgoztak, nagyméretű fém fedőlapokat elhelyezvén a számukra kialakított vágatokba, amikor a lány szexuális vággyal eltelve nézte őket, és megparancsolta YOODAA-nak, a nagyjából húszéves nőnek, hogy térdeljen elé, és használja a nyelvét. Az alávetett munkás teljesítette a kérését. A visszautasítás egyenlő lett volna a halállal, szörnyű kínzások közepette.

A lány bizonyára nem volt elégedett alárendeltje lelkesedésével, elkezdte ugyanis az ő védtelen testét ütni-verni UHULAA-val (fémrúd, szögekkel kiverve a végén).

Ummowoa, aki szintén jelen volt, ám passzívan viselkedett, elkezdett feléjük futni, és mereven nézte a kis zsarnokot. Akkoriban ez a viselkedés megengedhetetlen volt. Egy feljebbvalóra tekinteni teljességgel elfogadhatatlan és visszataszító volt. Jelen körülmények között, akár egy őre nézni is, egyenlő volt a halállal.

A fiatal lány nem tudta kiállni rabszolgájának tekintetét, eldobta fémbotját, és futott, hogy elrejtőzzön a többi munkás mögé. A nő pedig megtért néhány napon belül és az egyik leghűségesebb tanítványa lett.

A WIE 1 által kiadott adott parancsok eredete széketének fogyasztásával kapcsolatosan, visszanyúlik a rabszolga-munkások körében kitört lázadásokig, akik közül igen sokan briliáns tudósok voltak. A rendőrség brutálisan letörte a lázadásokat, ártatlanok ezreinek legyilkolásával, fejüket állati ürülékbe nyomva.

A dokumentumok szerint, Ummowoa úgy írta le WIE 1-et, mint „szerencsétlen őrült, aki nem felelős tetteiért”, ez a gondolat pedig egyre jobban elterjedt a lakosság körében. Nem sokkal később egyik szolgája meg is gyilkolta.

A jó hír elterjedésével az emberek megrohanták a laboratóriumokat és a könyvtárakat, valamennyit porig rombolták – emiatt a tudomány fejlődése hosszú időre megtorpant.

Az ummiták akkor úgy döntöttek, hogy a gyakorlatba ültetik át „Ummowoa” tanításait, attól kezdte az általunk humán tudományoknak nevezett területre fókuszáltak. Úgy becsülték, lehetetlenség átformálni a gondolkozásmódot társadalmi szinten, döntöttek, és elkezdtek a fiatal gyerekeket elszigetelni a bolygó nagy területein, a teljes felszín harminc százalékára kiterjedően, számos nemzetségen keresztül, amíg az új humanitás alapjait le nem rakták, amely jelenlegi társadalmi rendszerükhöz igen hasonlatos.

Mindez megfelel a valóságnak?

Senki sem mondhatja teljes nyugalommal, hiszen nem tudjuk megerősíteni, hogy ezek a szövegek valóban földönkívüli eredetűek-e. Megdönthetetlen tárgyi bizonyítékokra lenne szükség. Néhány levél, telefonhívások, és még a tudományos munkák sem képeznek megdönthetetlen bizonyítékokat.

Az olvasó szerepe, hogy kialakítsa saját véleményét, a mi feladatunk pedig csupán az, hogy a szövegek között a belső összhangot feltárjuk, a kompetenciánk mértékében a lehető legteljesebben.

A spanyol hálózat

Tegyük most kicsit félre az ummita történelmet, és térjünk vissza a spanyol hálózatra. Végül kiderült, mindösszesen néhány év alatt, miért vették fel ezekkel az emberekkel a kapcsolatot – különböző körülmények között. Ez a bizonyos kapcsolatfelvételi projekt kemény vitákat válthatott ki az expedicionisták és az UMMO központi kormányzata között. Jó néhányan aggódtak közülük, hogy egy ilyen lépés visszafordíthatatlan felfordulást okoz majd a bolygónkon.

Ellenben, a mi földi társadalmunk úgy néz ki, mint egy párna, vagy egy lengéscsillapító. Még ennek a tudományos megbeszélésekkel alátámasztott könyvnek sincs lényegében komoly hatása. A könyvtárak természetesen az „ezoterikus” polcra teszik. Az ezoterikusok és tudományos-fantasztikus művek kedvelőinek álmodozásait segíti elő. Az ufológusokat, a politikusokat és a hadsereget irritálni fogja. A tudósok legfeljebb a vállukat vonogatják.

Ha egy szakasz repülő csészealj keringene órákig a Fehér Ház vagy az Empire State Building körül, miután ugyanezt megtette a Tiamannen-téren és a Vörös téren, az újságírók magyarázatok százait találnák ki, úgymint, kísérleti ballonok, északi fény, megtévesztés, új mozieffektusok kipróbálása, óriási hologramok, netán új repülőgépek kipróbálása, melyek már - szükség szerint - képesek feltűnni és eltűnni.

A közvélemény ezeket az értelmezéseket fogadná el, és végül még azok is kételkednének, akik ennek az egésznek a szemtanúi voltak.

A dokumentumok szerzőinek aggodalma indokolatlan volt. Kezdetben, miként azt megtették és elmondták, tettek néhány tétova próbálkozást itt és ott, elküldvén néhány beszámolót tudósoknak, akik azonnal ki is dobták őket a kukába, miután megtudták, hogy azok földönkívüliektől érkeztek.

Olvashattunk róla, hogy mielőtt ezek az „ummiták” azt gondolták volna, hogy sokkal fejlettebb civilizációt találnak itt, mint amilyenre aztán végül rábukkantak, és melynek jelenlétét gyorsan beazonosították a Földön, mennyire meglepődtek, amikor szabadon járhattak-kelhetek a világban, anélkül, hogy aggódniuk kellett volna. A kultúrák és a nyelvek váratlan gazdagsága megkönnyítette elrejtőzésüket, elemző munkájuk szabad végzését a terepen.

Miként arról beszámolnak jelentéseikben, hogy amikor vidéken voltak, és akadtak bizonyos nyelvi nehézségeik, illetve, olykor furcsán viselkedtek, nagyon könnyűnek bizonyult számukra elhitetni magukról, hogy külföldiek. Közben elkezdtek adatokat gyűjteni az általunk használt nyelvekről, szokásokról és társadalmi-gazdasági rendszerünkről. Lenyűgöző képességű számítógépeiken titán-kristályokon tárolták ezeket az ismereteket. Igen gyorsan tudatába lettek a nagyfokú szervezetlenségnek és az évtizedek óta tartó veszélyes helyzetnek.

Egészen könnyűnek bizonyult számukra, miként erről beszámolnak, belépni laboratóriumaink rejtélyes világába, ehhez csupán néhány, MHD-hajtással működő kicsiny berendezésre volt szükségük, akkorákra, mint egy bab, ezek ott maradhattak egy-egy szekrényen, vagy egy társalgó mennyezetére tapadhattak, és mindent rögzítettek, ami csak elhangzott. Gyorsan megismerték terveinket, a politikát és a katonai erő alkalmazását illetően. Mindez igen kedvezőtlen benyomást tett rájuk, ezért hamar le is mondtak a hivatalos kapcsolat-felvételről, ellentétben azzal, ahogy kezdetben tervezték.

A Föld úgy tetszett számukra, mint egy fék nélküli, részeg sofőr által, hepehupás úton vezetett autó. A gondolat, hogy az általuk előre látott események bekövetkezte miatt sorunkra hagynak, az 1974-78-as időszakban következett be.

Jelentést küldtek az UMMO-ra még az ötvenes évek végén, riasztó módon bemutatva az elkerülhetetlenül növekvő kockázatot, a technológiai fejlődésben rejlő kiszámíthatatlan rizikót és annak romboló hatását. Akármilyen történt ezután, hasznosnak bizonyult számukra a földi emberek tudásának felhasználása, miután kapcsolatba léptek néhányukkal, ami egyébként szintén szerepelt a terveik között.

Ezután szabályos hálózatot alakítottak ki a kapcsolatot felvett emberekből, számuk négy és húsz között mozgott egy-egy időszakban; erről írnak a nyolcvanas évekből száрма-

zó ummita-jelentések. Ezeket az embereket a középosztályból válogatták. Kellően „intelligenseknek kellett lenniük ahhoz, hogy ezen dokumentumok olvastán az agykérgük ingerület alá kerüljön”, de ne túlságosan, ugyanis hatékonyan kellett tudniuk ellenőrizni őket.

Egyedül Guerrero atya indiszkréciója, valamint Sesma könyvének megjelenése leplezte le a ténykedésük mértékét.

Néhányan, mint pl. Farriols, beépültek a különböző klubokba, főként úgy, hogy érdeklődést tanúsítottak a téma iránt, a San José de Valdeiras közelében történt leszállási esetet követően. Spanyolországban levelek és beszámolók elküldése mindösszesen negyven embert érintett.

A legviccesebb történet egy Marthuenda nevű újságíróval esett meg, aki egyébként igen kedves fickó, ha már megemlítettük. Volt egy rádióműsora. Egy napon, Karácsony környékén, üdvözletet küldött: „valamennyi földönkívülinek, akik itt vannak a Földön, távol otthonuktól, szülőbolygójuktól, s akiknek természetesen honvágyuk van”. Minő öröm, az ummiták írtak neki.

Egy rendőrtiszt, név szerint Guarrido, megpróbált beépülni a hálózatba és felkutatni az információk forrását. Mindez Franco idején történt. Guarrido azt gondolta, külföldi kémekről van szó. Az ummiták azonban könnyedén meggyőzték őt, és egyik legengedelmesebb követőjükké vált.

Mindenkitől diszkréciót kértek. Ehhez az utasításhoz szigorúan és következetesen ragaszkodtak, kivéve Spanyolországot. Egyszerűen kezelték a kérdést, „ha beszélsz, többé nem küldünk neked leveleket”.

Többeknek nyújtottak orvosi támogatást is, súlyos betegségekből kúrálták ki őket, engedelmes tanítványokká alakítván az érintetteket.

Negyven éven át működött csendesen ez a hálózat. A kontaktok boldogok voltak. Ez az állapot hízelgett az egójuknak. Nagyon jó szándékú tanítványok voltak. Ha valaki megkérte őket archiváljanak, akkor archiváltak. Ha megkérték őket, továbbítsák a dokumentumokat, akkor megtették. Ha megkérték őket, más kéziratokat semmisítsenek meg, akkor engedelmeskedtek (ez volt a helyzet az olasz hálózat esetében is, ahová a hetvenes években tettünk látogatást).

A kontaktok azonban meglehetősen ingadozóak. Újra és újra el kell látni őket friss ismeretekkel, hogy megtartsák őket státuszban, egyébként bizonyára idegesek lennének. A spanyol hálózat tudott néhány látványosan visszavonulóról, akik révén sikerült már-már „top secret” szintű új ismerethez jutni.

Kontaktusnak lenni egyszerre jelent kellemes és kellemetlen helyzetet. Érdekes ez, merthogy valakivé válnak, egyfajta különleges emberré. Ám ugyanekkor, a szövegek információ-tartalma, még akkor is, ha nem kapcsolódnak közvetlenül ahhoz az emberhez, aki megkapta azokat, megteszik a maguk hatását, és felborítják olykor az ember hitrendszerét.

A nyolcvanas évek közepén az ummiták elhatározták, hogy elküldenek némi ismeretet a metafizikájukról kapcsolatosan a spanyoloknak. Jut eszembe, egyúttal leleplezték a jelenleg létező vallások bizonyos trükkjeit. A levelek küldését váratlan telefonhívások váltották fel. Dominguez és Aguire nem tudott tovább kitartani, és otthagyta a madridi csoportot, figyelemre méltó nyugalommal, miután húsz éven át játszották a maguk játékát.

Barranechea, Rafael Farriols hűséges társa, húsz év után ugrott ki nagy hirtelen a vonatból, miután kitarotán, két évtizeden át terjesztette a rendelkezésre álló összes ismertet, mintha hirtelen elkezdtek volna azok égetni az ujját. Ez pontosan ugyanaz a hozzáállás, mint Sesmaé volt, húsz évvel korábban.

A madridi csoport feloszlik. A Rafael körül szerveződött barcelonai – vegetál. Várják évek óta a leveleket, úrbéli nagytetvéreiktől valami jelet.

Eközben mindenki felett eljár az idő, hiszen az események már harminc éve zajlanak.

Dezinformálás

A földiek, a kormányzat, a hadsereg és a titkosszolgálatok félretájékoztattak, ám nyilvánvaló, hogy a földönkívüliek is - számos alkalommal. A dezinformálás témaköre folyamatosan jelen van az UMMO-eset kapcsán. Idézzünk egy mondatot egy 1967-es levélből, Antonio Ribera jóvoltából, ebből kiderül, mik is a játékszabályok:

- Bizonyos tények propagálása a hivatalos szervek felé, előítéleteket kelthet irányunkban. Ha ez lenne a helyzet, nagyon könnyű lenne stimulálni a tanúvallomások hamis jellegét, melyek aztán eljutnának ezekhez a szervekhez, és hatékonyan le is járatná őket.

Úgy gondolom, személy szerint kevésbé vagyok érzékeny, mint a spanyolok. Mint tudós, csupán a szövegek funkciója érdekel. Amikor egy új dokumentum felbukkan, meggyőződésem, új darabja kerül elő a kirakósnak, keresem a benne esetlegesen megtalálható ismereteket, anélkül, hogy a szerző hitelességére koncentrálnék. Amikor hiányzik a tudományos információ, vagy ha az információ nem leellenőrizhető, vagy úgy tűnik, nem elérhető ebben az időben, akkor egyszerűen archiválom a szövegeket, vagy anekdotaként tekintek rájuk.

Elmondok most egy igen érdekes történetet, tipikus példaként szolgál a dezinformációs tevékenységre, amely – időről-időre – felbukkan az UMMO-ügyben. A nyolcvanas években Rafael levelet kapott az ummitáktól, és Lou felhívott engem:

- Jean-Pierre, Rafael éppen most kapott egy új levelet az ummitáktól. Elhatározták, ezúttal hivatalosan felfedik ittlétüket a földieknek.
- Ah, és hogyan?
- Azt mondják, az elkövetkezendő öt napban rádióüzenetet fognak küldeni a 21 cm-es hullámhosszon, két óránként megismételve. Az üzenet kódolva lesz, ám mi az adással egy időben meg fogjuk kapni szalagon, dekódolva, a jelentése pedig teljesen világos lesz.
- Mindez igencsak bonyolultnak tűnik számomra. Ilyen jellegű üzenetet csak egy rádiótávcső képes felfogni. Miért nem használnak normál rádió frekvenciát?
- Az ummiták azt mondják, az üzenetet az ég egy meghatározott részén található állomásról fogják leadni.
- Számukra nem okoz semmiféle problémát a rádióteleszkópok megfigyelési ütemezésének megszerzése. Nem jelent nehézséget számukra elfoglalni az ég adott pontját és leadni a jeleket.
- Azt mondják, technikai okokból nem mozgatják ezt az állomást, és csak jövő vasárnap lesz készen az adásra, ebben az időben.

- Földönkívüliek, akik nem tudják a rádióadót elmozdítani, meglehetősen furcsának tűnik, nem gondolod?
- A hír meglehetősen fontos, ezért Farriols azonnal cselekvésre szánta el magát. Ahogy azt Spanyolországban mondjuk: „a lottó valamennyi szelvényét meg akarjuk venni”, és Rafael elmegy holnap Jodrell Bankba, hogy megpróbálja meggyőzni őket, az adott időben a megfelelő helyre irányítsák a távcsövet.
- A szakemberek teljesen bolondnak fogják nézni!
- És mi a helyzet veled, gondolod, hogy esetleg tudnál valamit tenni az ügy érdekében?

Egy percre sem hittem el az egész történetből, ám hogy Rafaelnek és Lounak a kedvére tegyek, sikerült elérnem a Nancyben található nagy francia rádióteleszkópot, és megjelöltem számukra az irányt. Az Olvasóban felmerülhet, hogyan tudtam ezt elérni. Egy tudósna komoly képzelőerővel kell rendelkeznie.

Felhívtam egyik csillagász kollégámat, Biraud-t, aki éppen ügyeletben volt a műszer mellett, a várható esemény előtt egy nappal. Ezt mondtam neki:

- Éppen most hívtak amerikai barátaim, egy hivatásos és egy amatőr csillagász, akik azt állítják, hogy találtak egy szupernóvát a következő régióban (már nem emlékszem a Lou által adott koordinátákra). Nem tudom, valószínű-e a dolog, ellenőrizni kellene.
- Rendben, de ha megteszem, kérlek, küldd el dedikálva az egyik képregényedet.
- Ígérem, meglesz.

És így is történt. A megfelelő napon és időben, Nancy hatalmas teleszkópja a megadott irányba állt, Biraud nyolc percre figyelte az eget, anélkül, hogy jeleket fogott volna. Egyetlen ummita sem beszélt onnan fentről... Akárhogy is történt, a megfigyelésről elküldte számomra a beszámolót. Biraud soha sem tudta meg kezdeményezésem valódi okát, és remélem, nem lesz dühös rám, ha elolvassa ezt a könyvet, ha egyáltalán elolvassa.

Rafael kapcsolatba lépett a rádiócsillagászokkal Jodrell Bankban, és - természetesen – kérdőre vonták kérése indoklása felől. Ahogy elmesélte nekik a történetet, nyomban kinevették.

Mi volt a valódi jelentése ennek a levélnek? Soha nem tudjuk meg. Ám már nem is fontos. Az üzenet használhatatlannak bizonyult.

Évekkel később, amikor a Jodrell Bank obszervatórium összeomlott a saját súlya alatt, Rafael, nagy örömmel értesült erről a hírről.

Röviden, a fekete lyukakról

A nyolcvanas évek végén az Ummiták elkezdték meglehetősen gyakran hívogatni a spanyolokat, főképpen éjszaka. Ezek a hívások órákig tartottak. Válaszoltak a felvetődő kérdésekre, a hívott felek tudományos képzettségének szintjén.

Barranechea lelkes rajongója volt a népszerű tudományos fantasztikus magazinoknak, az egyikben találkozott azzal az ötlettel, hogy a csirkék testében atomi szintű

transzmutáció megy végbe, hogy létre tudják hozni a tojások héját akkor is, ha kalciumban szegény táplálékon élnek.

- Butaság – felelték az ummiták a telefonba. A csirkék a saját csontjukból vonják ki ezt a kalciumot – igény szerint.

Ám Barranechea nem hagyta annyiban a dolog, ismét elolvasta a cikket, és megkérdezte, mi a helyzet a gályarabok esetében egy ilyen transzmutációnak, akik nem tudják pótolni a hiányos ételkészítés-fogyasztásuk miatt fellépő problémákat.

- Ez nevetséges – válaszolta levelezőtársa. A gályarabokat normálisan etetik, egyébként a hajókat nem tudnák végrehajtani a küldetéseket!

Dominguez, elektromérnök, a madridi csoport „tudósa”, egyszer kérdést tett fel a nevezetes fekete lyukakról. A válasz azonnal megérkezett, meglehetősen szűkszavúan:

- Fekete lyukak nem léteznek. Amikor egy neutroncsillag destabilizálódik, a tömege átkerül az iker-Világegyetembe.

Dominguez mesélt nekem egyszer erről a beszélgetésről, zavarba is ejtett. Soha sem foglalkoztam ezzel a témával, ezért belemerültem kicsit az irodalmába. Néhány hónapnyi vizsgálódást követően, találkoztam egyik barátommal, az általános relativitáselmélet specialistája, Jean-Marie Souriau matematikussal.

- Jean-Marie, mit gondolsz a fekete-lyuk modellről? Számomra úgy tűnik, összeegyeztethető Einstein egyenletével, amely a Világegyetem olyan területére vonatkozik, ahol nincs sem energia, sem anyag. Legalábbis ezt a következtetést vontam le tekintélyes mennyiségű bibliográfia áttanulmányozását követően.
- Tökéletesen igazad van. Olyan dologra tapintottál, melyet valamennyi matematikus már régóta ismer. Ez a modell abszolút ostobaság, a média kreálása. Képzeld el egy folyadék-mechanikust, aki csodálatosan szép megoldásokat mutat be számokra az áramló folyadékok kapcsán, amelyeknek nyomása, a tér minden pontján, nulla
- Azt mondanám, ez a folyadék nem létezik.
- Pontosan ez a helyzet a fekete lyukakkal is.
- Egészen lenyűgöző mindez, ha olyan objektumról beszélünk, amely elképeshetően sűrű.

A rövid kis beszélgetés Dominguez és az ummiták között 1988. egyik tavaszi napjának éjszakáján, néhány elméleti munka megalkotásához vezetett, ezek legfontosabb témája az ummita űrhajók „hipertéren át való közlekedése”.

Belépésem története az Ummita Hálózatba

Lenyűgöző volt az a tizenöt év, amit azzal töltöttem, hogy megértsem ezt az esetet, azt, hogy ezek a bátor emberek vajon miért nem léptek közvetlenül kapcsolatba velem. Időszakosan el kellett mennem a spanyol információ-forrásokhoz. Rafael Farriols rendszeresen kapott olyan leveleket, melyekben az ummiták említést tesznek a munkáimról. De vajon miért nem léptek közvetlenül velem kapcsolatba?

Sokkal később értettük csak meg. Igaz, tanulmányaim fogadtatását nem láthatták előre a dokumentumok szerzői: főleg, ha idióta földlakókat keresünk a háttérben, akik emellett jóval okosabbak nálunknál és kellően makacsak is, hogy megértsék és felhasználják az ily módon adódó lehetőséget, más úton nem látván lehetőséget a dolgok elterjesztésére.

Következésképpen, a szövegek szerzői éveken át kísérték erőfeszítéseimet.

1988-ban elhatározták, hogy tanulmányozzák az agyam, valamint barátom, Jean-Jeques Pastorét is, azon a bizonyos éjszakán, a madridi Sanvy Hotelben. Lényegében szkenneltek minket. Az ummita pszichológusok ezután tanulmányozhatták különös agyi felépítésünket.

A földiek – ahogy ezt később kommentálták – nagyon különös személyiségek és fellette kiszámíthatatlanok: rendelkeznek bizonyos fokú... képzelettel!

Kiegészítés

Újabb – állítólagos – Ummita kontakt

(részlet a *Dulce Bookból*, 27. Fejezet)

Az alábbi ismereteket Jefferson Souza hozta nyilvánosságra, egy kontakt, aki rendszeresen találkozott a vegai Lant-beliakkal, akik – Souza szerint – megjelenésükben hasonlatosak a „sötét bőrű keletiekhez”. Souza – állítása szerint – kapcsolatban áll a skandináv kinézetű emberekkel is, akik az lummaról, avagy a Wolf 424-ről érkeztek.

Mindkét kultúra hatalmas „Föderációs” bázist használ, egy kiterjedt barlangrendszerben kialakítva, mélyen a Death-Valley-Panamint-hegység régióban, Kaliforniában. Sőt, igazából számos szövetségi csoport használja az említett bázist – Souza szerint -, amely hatalmas légkondicionált szakaszain különböző gravitációs, légköri és környezeti paraméterekkel rendelkezik, a különböző Föderációs látogatók és méltóságok igényeinek megfelelően.

A Paihute indiánok az USA délkeleti részén azt állítják, hogy görög-, illetőleg egyiptomi jellegű faj kolonizálta a gigantikus barlangokat a Panamint-hegység belsejében, már ezer évekkel ezelőtt [az egyik forrás szerint, a bázist Kr.e. 2500. körül hozták létre, nagyjából 600 évvel az egyiptomi szellemi kultúra felemelkedésének kezdetét követően], amikor még a Death Valley egy beltenger része volt, és összekapcsolódott rajta keresztül a Csendes óceánnal. Amikor a tenger kiszáradt, ezek az emberek – akik a leírások szerint bő, a vállukra terített köpenyt viseltek, fejpántot hosszú, sötét hajuk összetartására, a bőrük pedig bronz-arany színű volt – a helyzetből adódóan elkezdtek közösen fejleszteni kultúrájukat, és intellektusuk hamarosan elérte azt a szintet, hogy nem sokkal később már képesek voltak „ezüstös repülő kenukat” építeni.

Kezdetben ezek a repülő járművek szárnyakkal is rendelkeztek, aránylag kisméretűek voltak, szaggatott módon repültek, hangos, „búgó” zajt csapva. Ahogy az idő telt, a szárnyak lemaradtak, a gépek mérete növekedett, egyenletesen repültek és csendesen. Végül ezek az emberek, a HAV-MUSUF-ok, áthelyezték civilizációjukat a mélyebb barlangokba, ezeket

később fedezték fel, és egyúttal elkezdtek felkutatni a környező bolygókat is, sőt, még más naprendszerekbe is eljutottak; a saját technológiájuk robbanásszerű fejlődését elkezdtek finomítani és a társadalmuk számára a lehető legjobban hasznosítani.

Ezek a Hav-musufok láthatóan már 3000-4000 éve tesznek bolygóközi, sőt, csillagközi utazásokat, ennyi idővel ezelőtt fejlesztették ki sikeresen repülő gépeiket. Lehetséges lenne, hogy valamelyik „természetes és ősi civilizáció” kolonizálta a Lant- és más rendszert? A Panamints történetét a Navaho indiánok hozták nyilvánosságra, név szerint Oga-Make, aki az eseményekről egy idős Paihute gyógyító embertől hallott.

És mit kezdünk akkor Souza utalásával, aki szerint a vegaiak hasonlítanak megjelenésükben a kelet-indiaiakhoz? Úgy gondolom, hogy India kulcsszereppel bír bolygónk megértése tekintetében, ami az elveszett történelmet illeti. Az ősi védikus szövegek beszélnek „vimanáknak” nevezett repülő gépekről, ahogy nukleáris technológiáról is, melyeket az ősi emberek azon a vidéken használtak. A hinduizmus maga a pre-nordikus „árja” faj inváziója által érkezett Indiába, északról [a Gobi régió felől?].

Néhány kutató ragaszkodik hozzá, hogy a maják ÉS az egyiptomiak eredetileg Indiából érkeztek, ez esetlegesen magyarázatot adna építészeti megoldásaik erős hasonlatosságára, a nagyon közel álló gyógyítási, csillagászati, matematikai, stb. ismereteikre. A svájci etnográfus, Yves Naud idéz ősi indiai szövegekből, melyek az állítják, hogy az ősi India vezetői együttműködtek titokban a későbbi fejlett görög társadalmakkal, a léghajók kifejlesztése terén. Így hát a „Hav-musufok” bármelyik felsorolt kultúrát képviselhetik [Észak-árja, Kelet-India, Egyiptom, Maja, görög], vagy ezek kombinációját.

Akárhogy is, egy dolog biztos, csupán NAGYON KEVÉS rész áll rendelkezésünkre írásban a Föld bolygó valódi történelméről, mármint olyan jellegű írás, amely a történelemkönyvekből visszaköszön ránk.

Jefferson Souza kijelenti, hogy a következő dolgok nyilvánosság elé kerüléséhez saját jegyzeteit használta fel, továbbá tudományos naplókat, melyeknek szerzője az USA kormánya alatt szolgált évekig, valamennyi lezuhanási helyet meglátogatott szolgálatának hét éve alatt, idegen életformákat kérdezett ki, és tanulmányozhatta az akkori erőfeszítések nyomán összegyűlt valamennyi adatot. Sőt, ez az ember még személyes használatára is megtartott felfedezéseket, és saját dokumentációt vezetett, ezért közvetlen életveszélybe is került [nem a munkahelyének elvesztése fenyegette!]...., ám végül sikerült kerekre oldania.

33 év kutatását követően 1990-ben, végleg elrejtőzött.

Forrás: http://www.bibliotecapleyades.net/vida_alien/alien_ummites.htm#contents